

Wiadomości

Stowarzyszenia Geodetów Polskich

Rok 10

Nr 55

październik 2005

Motto: „Gdy nadejdą chmurne lata, zostaniesz sam”

Owidiusz

I. Wizyta w Polsce Prezydenta FIG Prof. Holgera Magela

W dniach 22-24 czerwca 2005 roku złożył wizytę w Polsce, prof. Holger Magel Prezydent Międzynarodowej Federacji Geodetów (FIG). Został on zaproszony do udziału w uroczystościach związanych z Jubileuszem 60-lecia Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii.

W dniu 23.06.2005 r. spotkał się on w siedzibie Stowarzyszenia Geodetów Polskich (członka FIG) z Prezesem SGP Prof. Kazimierzem Czarneckim oraz grupą studentów Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej, należących do stowarzyszenia GEOIDA. Prezes SGP zapoznał Prezydenta z historią naszej organizacji, dotychczasową działalnością Stowarzyszenia oraz zamierzeniami na przyszłość, zarówno w działalności krajowej jak i na arenie międzynarodowej, szczególnie w ramach FIG.

Następnie odbyło się bardzo miłe spotkanie studentów z Prezydentem FIG. Studenci zaprosili gościa na Międzynarodowe Studenckie Spotkanie Geodetów IGSM, które odbędzie się w roku przyszłym w Krakowie. Prezydent FIG zachęcał studentów do udziału w różnych imprezach organizowanych przez Międzynarodową Federację Geodetów, informując, że na każdej takiej imprezie jest organizowane specjalne forum dla studentów.

*Prezydent FIG Prof. Holger Magel,
Prezes SGP Prof. Kazimierz Czarnecki*

*Wspólne zdjęcie Prezesa SGP i Prezydenta FIG
z przedstawicielami studentów Wydziału Geodezji
i Kartografii Politechniki Warszawskiej*

II. Zebranie Zarządu Głównego SGP w dniu 14.04.2005 r.

W dniu 14 kwietnia 2005 roku odbyło się w Domu Technika w Warszawie, zebranie Zarządu Głównego SGP. W Zebraniu uczestniczyło około 50 osób. Na początku zebrania, Prezes SGP Kol. Kazimierz Czarnecki poprosił uczestników o powstanie i uczczenie minutą ciszy pamięć zmarłego Papieża Jana Pawła II.

Po czym przyjęto następujący porządek obrad:

1. Otwarcie zebrania
2. Prawo Geodezyjne i Kartograficzne - co dalej - dyskusja. 60 - lecie powstania Państwowej Służby Geodezyjnej.
3. Przerwa.
4. Przyjęcie protokołu nr 2/2004 z zebrania Zarządu Głównego SGP z dnia 21.10.2004 r.
5. Dyskusja nad sprawozdaniem z działalności Stowarzyszenia Geodetów Polskich za okres od 21.10.2004r. do 14.04.2005 r.
6. Przyjęcie sprawozdania z wykonania budżetu Stowarzyszenia Geodetów Polskich i Zespołu Rzeczoznawców SGP za 2004 rok.
7. Zatwierdzenie planu finansowego Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz Zespołu Rzeczoznawców SGP na 2005 rok.
8. Przyjęcie uchwały w sprawie podziału zysku z działalności gospodarczej, pomiędzy Zarządem Głównym, Zespołem Rzeczoznawców i Oddziałami Stowarzyszenia Geodetów Polskich.
9. Dyskusja nad wnioskiem Oddziału SGP w Białymstoku w sprawie opłacania składek członkowskich
10. Powołanie Przewodniczących Głównych Komisji SGP
11. Sprawy różne i wolne wnioski.
12. Zakończenie obrad.

Po przyjęciu porządku obrad, Prezes SGP serdecznie powitał uczestników zebrania i poinformował, że pkt 2. porządku obrad zostanie rozpatrzony w czasie późniejszym po przyjęciu Głównego Geodety Kraju Kol. Jerzego Albina.

Protokół z nr 2/2004 z zebrania Zarządu Głównego z dnia 21.10.2004 r. oraz sprawozdanie z działalności Stowarzyszenia Geodetów Polskich za okres od 21.10.2004 r. do 14. 04.2005 r. zostały

przyjęte bez uwag. Następnie głos zabrał Główny Geodeta Kraju Jerzy Albin, który na wstępie poinformował, że uroczystości związane z 60 - leciem powołania Państwowej Służby Geodezyjnej, z powodu żałoby narodowej ogłoszonej po śmierci Papieża Jana Pawła II, zostały przeniesione na inny późniejszy termin. Wstępnie ustalono, że odbędą się one 27 czerwca br., ale termin ten musi być jeszcze uzgodniony i zaakceptowany przez Kancelarię Prezydenta RP. Planuje się, że uroczystości odbędą się na Zamku Królewskim w Warszawie z udziałem Prezydenta RP. Przewidywany jest udział następujących osób: około 50 gości z zagranicy, geodeci województw, wojewódzcy inspektorzy nadzoru geodezyjnego i kartograficznego, oraz przedstawiciele stowarzyszeń i organizacji zawodowych geodetów i kartografów.

Z kolei Główny Geodeta Kraju szeroko omówił problemy związane z nowelizacją ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne. Projekt ustawy powrócił pod obrady Podkomisji Sejmowej. W trakcie debaty nad projektem ustawy w dalszym ciągu odzwierciedlają się podziały interesów wśród geodetów. Duże emocje wzbudza zakaz wykonywania prac geodezyjnych i kartograficznych przez pracowników samorządowej i rządowej administracji geodezyjnej. Z tej grupy pracowników takie prace wykonuje około 1000 osób na 6000 zatrudnionych. Gdyby istniały przepisy regulujący szeroko ten problem, eliminujące występujące patologie, gotów jest wycofać ten zapis z ustawy.

Kolejną kością niezgody jest sprawa wdrożenia systemu katastralnego. Wynika to z dużej ilości obsługujących zarówno część opisową systemów informatycznych (około 20 systemów) jak i w części graficznej (mniejsza ilość systemów). Sprawa ta wyraźnie opóźnia prace nad nowelizacją ustawy. Wdrażanie systemu może być finansowane z funduszy unijnych.

Sprawa samorządu zawodowego. Główny Geodeta Kraju opowiedział się za uprawnieniami nadawanymi przez organ rządowy, a nie korporacyjny. Do czasu jednolitego stanowiska w sprawie samorządu zawodowego, całego środowiska geodetów i kartografów, nie będzie jego zgody za powołanie nowej instytucji. Podziękował Zarządowi Głównemu SGP za efektywne wspieranie poczynań GUGiK, dotyczących nowelizacji prawa geodezyjnego i kartograficznego, oraz za krytyczne uwagi do projektu omawianej ustawy.

Na zakończenie wystąpienia poinformował o wyrażeniu zgody na odbycie egzaminów w Grybowie i Szczecinie.

W dyskusji głos zabrały cztery osoby, poruszając sprawy związane z pracami sejmowej Podkomisji Nadzwyczajnej ds. rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne oraz zagadnienia związane z organizacją egzaminów na uprawnienia zawodowe.

Kol. Kazimierz Czarnecki zgłosił propozycję przyjęcia przez Zarząd Główny SGP uchwały, która wyrażałaby zaniepokojenie środowiska geodezyjnego z powodu przerwania prac nad projektem nowelizacji prawa geodezyjnego i kartograficznego. Zaproponował, aby w treści zawrzeć stanowisko stowarzyszenia wskazujące na celowość dalszej pracy nad projektem nowelizacji prawa geodezyjnego i kartograficznego. Po dyskusji, Zarząd Główny upoważnił Prezesa i Sekretarza Generalnego SGP do przygotowania pisma w sprawie dalszych prac nad nowelizacją ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne i przesłanie do posłów: Janusza Piechocińskiego, Waldiego Dzikowskiego i Andrzeja Szarawarskiego. Po przerwie przyjęto bez uwag: Sprawozdanie z wykonania budżetu Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz Zespołu Rzeczoznawców SGP za rok 2004 a także plan finansowy na rok 2005.

Z kolei nadano godność „Zasłużonego Seniora SGP” następującym Koleżankom i Kolegom:

Oddział SGP w Białymstoku

1. Wojciechowi ŁAPIŃSKIEMU
2. Zdzisławowi NIEMOTKO
3. Hipolitowi SADOWSKIEMU

Oddział SGP w Łodzi

4. Zbigniewowi BARTCZAKOWI
5. Włodzimierzowi GARBUSIOWI
6. Bronisławowi CICHONIOWI
7. Annie GIERŁOWSKIEJ
8. Jadwidze GÓRSKIEJ
9. Jerzemu KRZEMIŃSKIEMU
10. Czesławowi KUBICKIEMU
11. Teresie SZCZEPANIAK
12. Józefowi ZIMCE
13. Piotrowi FABIAŃSKIEMU

Oddział SGP w Rzeszowie

14. Janowi BĄKOWI
15. Marii CISOWSKIEJ
16. Marianowi FICOWI
17. Stanisławowi GAWŁOWI
18. Janowi KONCEWICZOWI
19. Romanowi KONIECZNEMU
20. Bolesławowi NOWAKOWI
21. Stanisławowi RODZONIOWI
22. Mieczysławowi SZYDEŁKO
23. Marii STARZAK
24. Marianowi URBANIKOWI

Przystąpiono do dyskusji nad projektem uchwały Zarządu Głównego SGP w sprawie podziału zysku z działalności gospodarczej pomiędzy Zarządem Głównym, Zespołem Rzeczoznawców i Oddziałami Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Po dyskusji i wprowadzeniu jednej poprawki do przedstawionego projektu, Zarząd Główny podjął następującą uchwałę:

Uchwała Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich
Z dnia 14 kwietnia 2005 r.

W sprawie podziału zysku z działalności gospodarczej pomiędzy Zarządem Głównym,
Zespołem Rzeczoznawców i Oddziałami Stowarzyszenia Geodetów Polskich.
Na podstawie, § 29 pkt. 17 Statutu Stowarzyszenia Geodetów Polskich zarządza się co następuje:

§ 1

Za przeprowadzone szkolenia, seminaria oraz kursy organizowane w Oddziałach Stowarzyszenia Geodetów Polskich, 10% przychodów stanowi odpis dla Zespołu Rzeczoznawców za obsługę księgową oraz inne koszty ponoszone przez Zespół Rzeczoznawców. Pozostała kwota zysku zostaje przeznaczona na działalność statutową danego Oddziału.

§ 2

W zakresie innych zleceń oraz imprez o charakterze dochodowym, organizowanych w Oddziałach Stowarzyszenia Geodetów Polskich, Zarząd Główny upoważnia Prezydium ZG SGP do ustalania wysokości odpisu dla Zespołu Rzeczoznawców SGP w porozumieniu z właściwym Zarządem Oddziału - nie więcej niż 10 % przychodu.

§ 3

Zyski z działalności Zespołu Rzeczoznawców Stowarzyszenia Geodetów Polskich po ich podziale z Oddziałami, w wysokości 90 % zostają przekazane na działalność Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

§ 4

Traci moc dotychczasowa uchwała Zarządu Głównego w zakresie podziału zysku z działalności gospodarczej pomiędzy Zarządem Głównym, Zespołem Rzeczoznawców, a Oddziałami SGP. Wnioskodawcy zostaną powiadomieni na piśmie o decyzji podjętej przez Ministra Infrastruktury.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem 14 kwietnia 2005 r. z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2005 r.

Po przyjęciu uchwały przystąpiono do dyskusji nad wnioskiem Oddziału SGP w Białymstoku w sprawie małej ściągłości składek członkowskich w większości Oddziałów SGP. Podczas wymiany poglądów Kol. Henryk Skibniewski zaproponował, aby powołać zespół, który przeanalizuje problem składek i przygotuje propozycję uchwały Zarządu Głównego SGP regulującej sprawy składek członkowskich. Jednak takiej Komisji na tym zebraniu nie powołano.

Powołano Przewodniczących następujących Głównych Komisji SGP:

Główniej Komisji ds. Muzeum i Wystaw:	- Kol. Andrzej MAKOWSKI
Główniej Komisji ds. Praktyk Zawodowych:	- Kol. Eugeniusz TES
Rady Technicznej Zespołu Rzeczoznawców:	- Kol. Leszek CIECIURA
Rady Programowej Przeglądu Geodezyjnego:	- Kol. Bogdan NEY

W sprawach różnych i wolnych wnioskach głos zabrało około 10 osób omawiając sprawę formy dalszego wydawania „Wiadomości”. Prezydium zaproponowało, aby „Wiadomości” były rozpowszechniane jedynie drogą elektroniczną. Część Kolegów było zdania, że należy zachować dotychczasową formę. Postanowiono wrócić do tej sprawy na kolejnym zebraniu Zarządu Głównego.

Na zakończenie zebrania Prezes SGP Kol. Kazimierz Czarnecki serdecznie podziękował wszystkim uczestnikom za aktywny udział i życzył szczęśliwego powrotu do domu.

Tadeusz Kuźnicki

III. Zebranie Zarządu Głównego SGP w dniu 8.07.2005 r.

W dniu 8 lipca 2005 roku odbyło się w Ośrodku Wypoczynkowym „Puszcza” W Supraślu. Zebranie Zarządu Głównego SGP. Zebranie zostało połączone z uroczystymi obchodami 60 - lecia działalności Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Białymstoku.

Przyjęto następujący porządek obrad:

Uroczysta część zebrania poświęcona 60 - leciu Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Białymstoku

1. otwarcie i powitanie uczestników

- wręczenie odznaczeń i wyróżnień
- okolicznościowy referat
- wystąpienia gości

zwiedzenie wystawy okolicznościowej i prezentacja firmy.

2. Otwarcie merytorycznej części zebrania Zarządu Głównego.
3. Przyjęcie protokołu nr 3/2004/2005 z zebrania Zarządu Głównego z dnia 14.04.2005 roku.
4. Dyskusja nad sprawozdaniem z działalności Stowarzyszenia Geodetów Polskich za okres od 14.04.2005 r. do 8.07.2005 r.
5. Zatwierdzenie składu osobowego Zarządu Sekcji Geodezji Rolnej i Leśnej.
6. Zatwierdzenie składu osobowego Głównej Komisji SGP ds. Etyki Zawodowej.
7. Podjęcie uchwały w sprawie nadania godności „Zasłużony Senior SGP”.
8. Zatwierdzenie regulaminu Ogólnopolskiego Klubu Studentów Geodezji.

Przy realizacji pkt. 1 zebrania, obradom przewodniczył Prezes Oddziału SGP w Białymstoku Kol. Tadeusz Wilczewski, a w pozostałych - Wiceprezes SGP Kol. Krzysztof Cisek. Niniejsza notatka zawiera jedynie informacje dotyczące przyjętego porządku obrad od pkt 2 do 8.

Informacje dotyczące pkt 1 poświęcone uroczystościom 60 - lecia Oddziału SGP w Białymstoku zamieszczone są oddzielnie pod tytułem „Jubileusze Organizacji Społecznych Geodetów Polskich na Białostocczyźnie”.

Część merytoryczną zebrania otworzył Wiceprezes SGP Kol. Krzysztof Cisek. Podziękował Koleżankom i Kolegom z Białegostoku za umożliwienie Członkom Zarządu Głównego wzięcia udziału w uroczystych obchodach 60 - lecia Oddziału i odbycia zebrania Zarządu Głównego SGP.

Następnie, z jednym uzupełnieniem, przyjęto Protokół nr 3.2004/2005 z zebrania Zarządu Głównego z dnia 14.04.2005 r. oraz sprawozdanie z działalności Stowarzyszenia Geodetów Polskich za okres od 14.04.2005 r. do 8.07.2005r.

W kolejnym punkcie obrad zatwierdzono następujący skład Zarządu Sekcji Geodezji Rolnej i Leśnej:

Przewodniczący:	- Kol. Tadeusz Kuryłowicz
Wiceprzewodniczący ds. naukowych:	- Kol. Andrzej Hopfer
Wiceprzewodniczący:	- Kol. Mikołaj Smyk
Sekretarz:	- Kol. Wiesław Firliciński
Członkowie:	- Kol. Tadeusz Borysiuk,
	- Kol. Jerzy Kozłowski

Zatwierdzono również poniższy skład osobowy Głównej Komisji SGP ds. Etyki Zawodowej:

Członkowie:

Kol. Jerzy Barański	- Bydgoszcz
Kol. Stanisław Marcin Wiliński	- Bydgoszcz
Kol. Ryszard Bodys	- Lublin
Kol. Grzegorz Kazimierz Gronek	
Kol. Teresa Rzanek-Kmiecik	- Łódź
Kol. Zbigniew Surdyk	- Legnica
Kol. Stanisław Czarnecki	- Warszawa
Kol. Kazimierz Kozuchowski	- Piotrków Trybunalski
Kol. Jan Cegła	- Kalisz

Przewodniczącym tej Komisji jest Kol. Stanisław Górczyński.

Nadano godność „Zasłużony Senior SGP” Kolegom z Oddziału SGP w Rzeszowie: Stanisławowi Górczyńskiemu i Zdzisławowi Stępniovi.

Zatwierdzono regulamin Ogólnopolskiego Klubu Studentów Geodezji.

Regulamin Ogólnopolskiego Klubu Studentów Geodezji

Rozdział I. Postanowienia ogólne

§ 1.

Ogólnopolski Klub Studentów Geodezji, zwany w dalszych postanowieniach tego regulaminu „Klubem”, powołany został uchwałą Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich (SGP) z dnia 9 kwietnia 2002 r.

§ 2.

Klub działa w ramach Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

§ 3.

Siedzibą Zarządu Klubu jest siedziba Zarządu Głównego SGP.

§ 4.

Klub może używać pieczęci i znaku firmowego według wzoru określonego w załączniku.

Rozdział II. Cele i środki działania

§ 5.

Celami Klubu są:

- 1) pogłębianie wiedzy członków Klubu w zakresie szeroko pojętej geodezji,
- 2) nawiązanie współpracy z kołami i organizacjami z zakresu geodezji działającymi na uczelniach polskich i poza granicami kraju,
- 3) stworzenie reprezentacji występującej w imieniu studentów kierunków geodezyjnych do współpracy z jednostkami organizacyjnymi SGP oraz innymi zainteresowanymi organizacjami związanymi z geodezją,
- 4) pomoc studentom i absolwentom kierunków geodezyjnych i pokrewnych,
- 5) wymiana doświadczeń i informacji.

§ 6.

Cele te Klub osiąga przez:

- 1) reprezentację środowiska studentów geodezji przez Zarząd Klubu,
- 2) organizację spotkań, szkoleń, konferencji i wyjazdów dydaktycznych,
- 3) współpracę z innymi stowarzyszeniami lub organizacjami zawodowymi wynikającą z potrzeb studentów geodezji,

§ 7.

Działania Klubu są finansowane ze składek członków Klubu oraz przez inne osoby fizyczne albo prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej.

Rozdział III. Członkowie, ich prawa i obowiązki.

§ 8.

Klub tworzą członkowie:

- 1) zwyczajni
- 2) honorowi

§ 9.

Członkiem zwyczajnym może zostać każdy student kierunku geodezyjnego, w tym studenci studiów doktoranckich.

§ 10.

Członka zwyczajnego przyjmuje Zarząd Klubu, na podstawie deklaracji członkostwa.

§ 11.

Członkowie Klubu mają prawo do:

- 1) czynnego i biernego prawa wyboru do władz Klubu zgodnie z postanowieniami niniejszego regulaminu,
- 2) brania udziału we wszystkich formach działalności Klubu,
- 3) korzystania z pomocy Klubu.

§ 12.

Członkiem honorowym Klubu może zostać osoba fizyczna, szczególnie zasłużona dla Klubu.

§ 13.

Członkostwo honorowe nadawane jest na wniosek Zarządu Klubu przez Zebranie Plenarne bezwzględną większością głosów.

§ 14.

Członkowie honorowi mają wszystkie prawa członka zwyczajnego i są zwolnieni z obowiązku płacenia składek członkowskich.

§ 15.

Członkowie Klubu są zobowiązani do:

- 1) przestrzegania regulaminu i uchwał Klubu,
- 2) czynnego udziału w jego działalności,
- 3) regularnego opłacania składek członkowskich, których wysokość ustalana jest przez Zarząd Klubu odpowiednią uchwałą, po uzgodnieniu z Prezydium Zarządu Głównego SGP,
- 4) przestrzegania dyscypliny organizacyjnej oraz norm współżycia społecznego.

§ 16.

Członkowie Klubu mogą być upoważnieni przez władze Klubu do wykonywania odpowiednich zadań wynikających z planu pracy Klubu dostosowanych do kompetencji tych członków.

§ 17.

Członkostwo ustaje na skutek:

- 1) pisemnej rezygnacji członka,
- 2) umotywowanej decyzji Zarządu Klubu - dotyczy członków zwyczajnych,
- 3) dwa lata po ukończeniu studiów - dotyczy członków zwyczajnych,
- 4) decyzji Zebrania Plenarnego dla członków honorowych.

§ 18.

Członkowi wykreślonemu przysługuje odwołanie do najbliższego Zebrania Plenarnego.

Rozdział IV. Władze Klubu.

§ 19.

Władzami Klubu są:

- 1) Zebranie Plenarne,
- 2) Zarząd Klubu.

§ 20.

Zebranie Plenarne:

- 1) jest najwyższą władzą Klubu,
- 2) wybiera Prezesa Klubu
- 3) wybiera Zarząd Klubu
- 4) rozpatruje odwołania od decyzji Zarządu Klubu
- 5) wnioskuję o dokonanie zmian w Regulaminie Klubu.

§ 21.

Zebranie Plenarne zwoływane jest przez Zarząd Klubu co najmniej raz w roku.

§ 22.

Do ważności uchwał zapadających na Zebraniu Plenarnym w pierwszym terminie konieczna jest bezwzględna większość uprawnionych do głosowania. Zebranie zwoływane w drugim terminie jest ważne bez względu na liczbę obecnych członków.

§ 23.

Uchwały są podejmowane zwykłą większością głosów z wyjątkiem uchwał dotyczących regulaminu, które zapadają większością 2/3 głosów

§ 24.

Uchwała może być podjęta w trybie referendum zorganizowanego na drodze korespondencyjnej przez Zarząd Klubu.

§ 25.

Zarząd Klubu wybierany jest na okres jednego roku i składa się z:

- 1) prezesa,
- 2) wiceprezesa – powołanego na wniosek prezesa przez Zarząd Klubu,
- 3) członków zarządu – reprezentujących jednoosobowo pozostałe Uczelnie, na których istnieją kierunki geodezyjne,
- 4) skarbnika – powoływanego przez Zarząd Klubu spośród członków Zarządu.

§ 26

Zarząd Klubu wybierany jest każdego roku przez Zebranie Plenarne.

§ 27.

Zebranie Zarządu zwołuje Prezes Klubu. Zebrania powinny odbywać się w takich odstępach czasu, aby zadania były wykonywane w sposób właściwy i bez zaległości.

§ 28.

Za prace Zarządu i prowadzenie zebrań odpowiedzialny jest Prezes Klubu. W przypadku niemożności wzięcia udziału w zebraniu, obrady prowadzi wiceprezes.

§ 29.

W razie niemożności wzięcia udziału w zebraniu, członek Zarządu jest zobowiązany powiadomić o tym prezesa i oddelegować upoważnionego przedstawiciela. Wyniki obrad powinny być zapisane do protokołu.

§ 30.

Zarząd Główny SGP może uchylić uchwałę Zebrania Plenarnego lub Zarządu Klubu w przypadku, gdy jest ona niezgodna ze statutem SGP, uchwałą Zjazdu Delegatów lub Zarządu Głównego SGP.

Rozdział V. Grupy organizacyjne.

§ 31.

Grupę organizacyjną stanowią członkowie Klubu z danej Uczelni.

Rozdział VI. Zmiana regulaminu i rozwiązanie Klubu.

§ 32.

Zmiany w regulaminie Klubu dokonuje Zarząd Główny SGP na wniosek Zarządu Klubu.

§ 33.

Wniosek Zarządu Klubu dotyczący zmian w regulaminie musi zostać przyjęty przez Zebranie Plenarne.

§ 34.

Wniosek o zmiany w regulaminie uchwała Zebranie Plenarne większością 2/3 głosów przy obecności co najmniej połowy uprawnionych do głosowania, a w drugim terminie bez względu na liczbę uprawnionych do głosowania.

§ 35.

Uchwały w sprawie rozwiązania Klubu podejmuje Zebranie Plenarne większością 3/4 głosów przy obecności co najmniej połowy uprawnionych do głosowania. Zebranie powołuje likwidatorów większością głosów, którzy przedstawiają odpowiednie pismo Zarządowi Głównemu SGP.

Rozdział VII. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 36

W sprawach nie objętych niniejszym regulaminem rozstrzyga Zarząd Klubu.

§ 37.

Niniejszy regulamin zastępuje Regulamin Ogólnopolskiego Klubu Studentów Geodezji aprobowany przez Zarząd Główny SGP w dniu 9 kwietnia 2002 r.

załącznik do regulaminu:

OGÓLNOPOLSKI KLUB STUDENTÓW GEODEZJI
przy Stowarzyszeniu Geodetów Polskich
ul. Czackiego 3/5, p. 416, 00-043 Warszawa

Regulamin zatwierdzony na posiedzeniu Zarządu Głównego SGP w dniu 8 lipca 2005 r.

W punkcie sprawy różne i wolne wnioski podniesiono kwestie, interesujące wielu geodetów. Kolega Krzysztof Cisek dzielił się swoimi refleksjami na temat odrzuconej nowelizacji Prawa geodezyjnego i kartograficznego. Nie kryjąc rozczarowania, mówił między innymi: jeden z posłów miejscowych uważa odrzucenie nowelizacji za osiągnięcie; dla tego prawa, dla jego nowelizacji przejechałem z Rzeszowa do Warszawy 10 tysięcy kilometrów samochodem. To Forum Geodetów Powiatowych w znacznym stopniu przyczyniło się do odrzucenia projektu ustawy. Ich argument przeciw ustawie to: cały fundusz przechodzi do Głównego Geodety Kraju. Argumenty przemawiające za

przyjęciem ustawy: młodzi geodeci objęci obowiązkowym ubezpieczeniem, przy odpłatności 800 zł. stawki podstawowej, a dla członków SGP - 400 zł. Inny istotny powód, to wprowadzenie obowiązku permanentnego szkolenia geodetów w oddziałach Stowarzyszenia, co było mocno sygnalizowane w otoczeniu ustawy. Będąc na ostatnim posiedzeniu Podkomisji (obecnych 29 posłów) doznał fatalnego wrażenia, wynikłego z zachowania się posłów i atmosfery, jaką tworzyli wokół sprawy - przyjęcie projektu ustawy, nad którym przez miesiące pracował wielki zespół ludzi - do której pozytywnego załatwienia zostali powołani; takiego zachowania dorosłych ludzi nie pamięta; jeden z posłów, chyba Falfus, nawoływał, aby do każdego punktu zgłaszać poprawki. Hasło „wychodzimy” rozlegało się przed każdym głosowaniem poprawek. Z najważniejszego głosowania wyszła posłanka Blida i to doprowadziło do równej ilości głosów za ustawą i przeciw.

Prezydium Zebrania. Od lewej Jan Wojciechowski, Skarbnik SGP, Krzysztof Cisek Wicezypres SGP, Włodzimierz Kędziora Sekretarz Generalny SGP

Sala obrad

Odbyła się również ożywiona dyskusja nad sprawą zapowiadanej nowelizacji ustawy prawo budowlane oraz zmianie niektórych ustaw. Projekt przewiduje zmianę ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne w konsekwencji ulegną likwidacji Zespoły Uzgadniania Dokumentacji. Prezydium skierowało w tej sprawie pismo do Marszałka Senatu RP Pana Longina Pastusiaka. W wyniku dyskusji postanowiono, skierować w odpowiednim czasie pismo do Prezydenta RP z prośbą o nie podpisanie ustawy o zmianie ustawy prawo budowlane oraz zmianie niektórych innych ustaw. Zwrócono uwagę, że skrót SGP przestał być własnością Stowarzyszenia Geodetów Polskich, o czym można przekonać się w Internecie. Wyrażono przekonanie, że prezydium ZG winno podjąć działania, które zapewnią autonomiczność i prawa naszej organizacji do godła i nazwy Stowarzyszenie Geodetów Polskich.

Zarząd Główny powołał przy Stowarzyszeniu Klub Geodetów Biegłych Sądowych.

Na zakończenie zebrania, Wiceprezes SGO Kol. Krzysztof Cisek serdecznie podziękował Koleżankom i Kolegom z Białegostoku za zaproszenie do Supraśla, życzył wszystkim uczestnikom szczęśliwego powrotu do domu.

Jan Marcin Wiliński, Tadeusz Kuźnicki

IV. Z prac prezydium Zarządu Głównego SGP

Zebranie w dniu 14.04.2005 r.

- Przyjęto kandydatury na przewodniczących Głównych Komisji SGP i postanowiono zgłosić je do zatwierdzenia na najbliższym zebraniu Zarządu Głównego
 - Główniej Komisji ds. Muzeum i Wystaw: — Kol. Andrzej MAKOWSKI
 - Główniej Komisji ds. Praktyk Zawodowych: — Kol. Eugeniusz TES
 - Rady Technicznej Zespołu Rzeczoznawców: — Kol. Leszek CIECIURA
 - Rady Programowej Przeglądu Geodezyjnego: — Kol. Bogdan NEY
- Zaakceptowano projekt Uchwały Zarządu Głównego SGP w sprawie podziału zysku z działalności gospodarczej pomiędzy Zarządem Głównym, Oddziałami oraz Zespołem Rzeczoznawców SGP.
- Pozytywnie zaopiniowano wniosek Zespołu ds. Odznaczeń o nadanie przez Zarząd Główny SGP Godności „Zasłużony Senior SGP” Koleżankom i Kolegom, których kandydatury nadesłały Oddziały.
- Zaakceptowano następujący skład Główniej Komisji ds. Szkolenia Ustawicznego, zaproponowany przez Przewodniczącego tej Komisji Kol. Jana Łopaciuka.

Członkowie:

Kol. Henryk Berkiet
Kol. Antoni Bosek
Kol. Marian Brożyna
Kol. Mieczysław Gabryszewski
Kol. Adolf Jankowski
Kol. Kazimierz Juzwa
Kol. Stanisław Kluska
Kol. Jerzy Kozłowski
Kol. Elżbieta Krawczyk
Kol. Krzysztof Mączewski
Kol. Antoni Myłka
Kol. Jerzy Pindelski
Kol. Witold Radzio
Kol. Ryszard Sławiński
Kol. Marian Szymański
Kol. Eugeniusz Tes

Zaproponowany skład zostanie przedstawiony do zatwierdzenia na zebraniu Zarządu Głównego.

- Zaakceptowano skład Główniej Komisji ds. Etyki Zawodowej. Zostanie on zgłoszony do zatwierdzenia przez Zarząd Główny SGP.
- Zapoznano się z propozycją związaną z projektem INSPIRE. Zaakceptowano propozycję uczestniczenia Stowarzyszenia Geodetów Polskich w tym projekcie oraz zdecydowano zgłosić kandydaturę Kolegi Adama Iwaniaka (Akademia Rolnicza we Wrocławiu) jako naszego przedstawiciela do komórki SIDIC - Spatial Data Interest Communities.

- Przyjęto następujący skład osobowy, wybranego Zarządu Sekcji Geodezji Inżynierskiej:

Przewodniczący:	Kol. Kazimierz Juzwa	Katowice
Wiceprzewodniczący:	Kol. Marek Woźniak	Warszawa
Członkowie:	Kol. Henryk Bryś	Kraków
	Kol. Bolesław Krystowczyk	Bydgoszcz
	Kol. Janusz Kuchmister	Wrocław
	Kol. Tomasz Lipecki	Kraków
	Kol. Wiesław Pawłowski	Koszalin

Zebranie w dniu 30.05.2005 r.

- Prezydium przyjęło informację dotyczącą wspólnego posiedzenia Sejmowych Komisji: Infrastruktury oraz Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej w sprawie przyjęcia sprawozdania z prac Podkomisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo Geodezyjne i Kartograficzne oraz ustawy o księgach wieczystych i hipotece. W trakcie prac postawiony został wniosek o odrzucenie projektu w całości. Wniosek ten nie uzyskał jednak wymaganej większości głosów, wobec czego Komisje przystąpiły do prac nad projektem. Po opracowaniu treści projektu ustawy Przewodniczący poddał pod głosowanie wniosek o przyjęcie sprawozdania komisji. Wniosek ten również nie uzyskał wymaganej większości (14 głosów „za” i 14 głosów „przeciw”, brak głosów wstrzymujących się). Daremna wielomiesięczna praca bardzo wielu ludzi.
- Zapoznano się z propozycją Kol. Joanny Bac-Bronowicz powołania Komitetu Porozumiewawczego Polskich Organizacji Geoinformacyjnych. Nie podjęto w tej sprawie żadnych decyzji.
- Zaakceptowano zaproszenie Kolegów z Białegostoku do odbycia zebrania Zarządu Głównego w Supraślu w dniach 8-9 lipca 2005 r. W tych dniach odbywać się będą w Supraślu uroczystości związane z obchodami 60 - lecia Oddziału SGP w Białymstoku.
- Jury Konkursu „Na najlepszą pracę dyplomową” wyłoniło laureatów i zaproponowało następujące nagrody w ramach uzyskanych środków:

I miejsce:	Paweł Michalak	1500 zł
II miejsce:	Tomasz Dudek	1200 zł
III miejsce:	Jolanta Pasionek	800 zł
	Joanna Gacka	800 zł

Prezydium zaakceptowało podział nagród.

Włodzimierz Kędziora

V. 60-lecie Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii

W roku bieżącym upłynęło 60 lat od chwili powołania Głównego Urzędu Pomiarów Kraju, który następnie przekształcił się w Główny Urząd Geodezji i Kartografii.

Uroczystości związane z tym Jubileuszem odbyły się w dniu 23 czerwca 2005 r. w Sali Wielkiej Zamku Królewskiego w Warszawie. Honorowy Patronat nad Jubileuszem objął Prezydent RP Aleksander Kwaśniewski. W uroczystościach wzięli udział: Szefowa Kancelarii Prezydenta RP Pani Jolanta Szymanek-Deresz, Sekretarz Stanu Ryszard Kurylczuk i Podsekretarz Stanu Andrzej Bratkowski z Ministerstwa Infrastruktury, posłowie, senatorowie RP, przedstawiciele środowisk geodezyjnych z kraju oraz przedstawiciele urzędów geodezyjnych z dziewięciu krajów europejskich. Obecni byli: Prezydent Międzynarodowej Federacji Geodetów (FIG), prof. Holger Magel, Przewodniczący Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej (ICA) Prof. Milan Konečný oraz Szef Federalnego Urzędu Kartografii i Geodezji z Niemiec, Przewodniczący Stowarzyszenia Eurogeographics, Prof. Dietmar Grünreich. Oficjalna delegacja Stowarzyszenia Geodetów Polskich składała się z Kolegów: Kazimierza Czarneckiego, Jana Cegły, Krzysztofa Ciska i Tadeusza Wiśniewskiego.

W czasie sesji referatowej wystąpiło sześciu prelegentów. Na zakończenie uroczystości wystąpił Zespół Instrumentów Dawnych „ARS NOVA” i Zespół Tańca Dawnego „PAWANILIA”.

*Przemawia Prezydent FIG
Prof. Holger Magel*

*Oficjalna delegacja SGP na obchody
60-lecia GUGiK, od lewej:*

*Kol. Jan Cegła Prezes Oddziału Kaliskiego,
Kol. Krzysztof Cisek Wiceprezes SGP,
Kol. Kazimierz Czarnecki Prezes SGP,
Kol. Tadeusz Wiśniewski Prezes Oddziału
Wrocławskiego*

*Uścisk dłoni Prezydenta FIG Prof. Holgera Magela
i Głównego Geodety Kraju Jerzego Albina*

*Uczestnicy uroczystości 60-lecia GUGiK:
Prof. Krystyna Czarnecka, mgr inż. Jerzy Pindelski*

Na podstawie informacji napisał Tadeusz Kuźnicki

VI. Jubileusze Organizacji Społecznych Geodetów Polskich na Białostocczyźnie

W dniach 8-9 lipca 2005 roku Oddział Białostocki Stowarzyszenia Geodetów Polskich obchodził uroczystość związaną z jubileuszami:

- 85-lecia Związku Geometrów Okręgu Białostockiego z siedzibą w Łomży (1920-2005),
- 80-lecia Związku Mierniczych Okręgu Białostockiego w Białymstoku (1925-2005),
- 60-lecia Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej - Stowarzyszenia Geodetów Polskich Oddziału Białostockiego (1945-2005).

Uroczystości odbyły się w Ośrodku Wypoczynkowym „Puszcza” w Supraślu.

Część oficjalna obrad rozpoczęło się w dniu 8 lipca 2005 r. o godzinie 11.00. Porządek obrad przewidywał:

1. Otwarcie i powitanie uczestników.
2. Wręczenie odznaczeń i wyróżnień.
3. Referat okolicznościowy.
4. Wystąpienie gości.
5. Zwiedzenie wystawy okolicznościowej oraz prezentacja Firmy KWANT z Ostrołęki.
6. Otwarte zebranie Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów polskich.

Sala obrad

*Stół prezydialny, od lewej
Kol. Czesław Lech Wiceprezes Oddziału,
Tadeusz Wilczewski Prezes Oddziału
i Czesław Bartoszewicz Sekretarz Oddziału*

Goście Honorowi. Od lewej: Krzysztof Cisek Wiceprezes SGP, Jarosław Idzikowski Dyrektor Departamentu Infrastruktury i Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego, Włodzimierz Kędziora Sekretarz Generalny SGP, Wiktor Grygiencz Burmistrz Supraśla, Józef Klima Wiceprezydent Miasta Białegostoku, Jerzy Półjanowicz Wicewojewoda Podlaski, Tadeusz Wilczewski Prezes Oddziału SGP w Białymstoku

Uroczystość otworzył i dalej przewodniczył Prezes Oddziału Białostockiego SGP Kol. Tadeusz Wilczewski powitał gorąco wszystkich uczestników, a szczególnie serdecznie i gorąco honorowych Gości:

- Jerzego Półjanowicza - Wicewojewodę Podlaskiego,
- Józefa Klima - Wiceprezydenta Białegostoku,
- Członków Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich na czele z Wiceprezesem Krzysztofem Ciskiem,
- Przedstawicieli Rady FSNT-NOT w Białymstoku na czele z Prezesem Czesławem Podkowiczem,
- Wiesława Pusza - Starostę Białostockiego,
- Franciszka Budrowskiego - Starostę Sokólskiego,
- Wiktora Grygiencza - Burmistrza Supraśla,
- Małgorzatę Sutulę - Dyrektora Zespołu Szkół Budowlano-Geodezyjnych w Białymstoku,
- Prof. Ryszarda Grabowskiego - Politechnika Białostocka,
- Szefów firm (członków wspierających SGP):
 Jana Kuptela - Prezesa Podlaskiego Biura Geodezji Sp. z o.o.,
 Jerzego Małyszke - Dyrektora Biura Urządzania Lasów i Geodezji Leśnej,
 Zbigniewa Olszewskiego - Dyrektora Okręgowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego Sp. z o.o.
 oraz Koleżanki i Kolegów z Oddziału Białostockiego.

Następnie przystąpiono do wręczania odznaczeń i wyróżnień. Wicewojewoda Podlaski Jerzy Półjanowicz wręczył honorowe odznaki „ZA ZASŁUGI DLA GEODEZJI I KARTOGRAFII” nadane przez Ministra Infrastruktury następującym Kolegom:

Stefanowi Bieleckiemu
 Tadeuszowi Borysiukowi
 Andrzejowi Gierasimowiczowi
 Ryszardowi Grabowskiemu
 Januszowi Ignatowiczowi
 Zenonowi Kaczmarczykowi
 Andrzejowi Misiejukowi
 Mikołajowi Muszyńskiemu

Wicewojewoda Podlaski Jerzy Półjanowicz wręcza Odznakę Honorową „Za Zasługi dla Geodezji i Kartografii” Kol. Mikołajowi Muszyńskiemu.

Prezes Rady Wojewódzkiej FSNT-NOT Czesław Podkowicz wręczył niżej wymienionym Koleżankom i Kolegom Odznaki Honorowe NOT:

Złotą oznakę:

1. Tadeuszowi Mieczysławowi Łażnemu

Srebrną Odznakę:

1. Krystynie Czajkowskiej
2. Antoniemu Łapińskiemu
3. Mirosławie Olszewskiej
4. Wojciechowi Roszkowskiemu

Odznaki Honorowe SGP oraz dyplomy „Zasłużonego Seniora SGP” wręczył Wiceprezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich Kol. Krzysztof Cisek następującym Koleżankom i Kolegom:

Złotą odznakę:

1. Andrzejowi Bałdyszowi
2. Kazimierzowi Fajferowi
3. Alicji Horodeńskiej
4. Janowi Kuptelowi
5. Jarosławowi Karolowi Łażnemu

Srebrną odznakę:

1. Konstantemu Czabanowi
2. Katarzynie Dmochowskiej
3. Krzysztofowi Dobrowolskiemu
4. Mariuszowi Dziubanowskiemu
5. Tadeuszowi Karczewskiemu
6. Piotrowi Masłowskiemu

7. Sławomirowi Olszewskiemu
8. Pawłowi Sadowskiemu
9. Jolancie Sawickiej
10. Krystynie Stachelskiej
11. Stanisławowi Tyborowskiemu
12. Elżbiecie Tarasiuk
13. Barbarze Zawadzkiej.

Dyplom „Zasłużonego Seniora SGP”:

1. Wojciechowi Łapińskiemu
2. Zdzisławowi Niemiotko
3. Hipolitowi Sadowskiemu

Z okazji jubileuszu 50-lecia przynależności do Stowarzyszenia Geodetów Polskich, Prezydium Zarządu Oddziału SGP w Białymstoku uhonorowało dyplomami Kolegów:

1. Mieczysława Kulczakowicza
2. Tadeusza Mieczysława Łąznego

Dyplomy wręczył Prezes Oddziału Kol. Tadeusz Wilczewski.

Po niezwykle sympatycznej uroczystości wręczenia odznaczeń i dyplomów, głos zabrał Wiceprezes Oddziału SGP w Białymstoku Kol. Czesław Lech wygłaszając poniżej zamieszczony referat okolicznościowy, podsumowujący działalność organizacji społecznych geodetów polskich na Białostocczyźnie.

**ZRZESZENIE MIERNICZYCH NA TERENIE WOJEWÓDZTWA BIAŁOSTOCKIEGO
W OKRESIE MIEDZY I A II WOJNĄ ŚWIATOWĄ.**

Województwo białostockie powołane zostało ustawą z 2.VIII.1919r., a Białystok - miasto powiatowe w okresie zaboru rosyjskiego - zdystansowało 3 gubernialne miasta tego zaboru: Łomżę, Suwałki i Grodno, i stało się stolicą województwa.

Na terenie ziemi łomżyńskiej i suwalskiej przetrwała wojnę niezbyt liczna, lecz społecznie i bardzo fachowo wyrobiona kadra geometrów.

Koniec I wojny światowej przynosi ze sobą powrót do kraju inżynierów i techników Polaków, rozsianych w czasie zaborów i wojny po całym świecie. Na teren Białostocczyzny wrócili wówczas wychowankowie Instytutu Mierniczego w Moskwie - zwanego Konstantynowskim, inżynierowie: Eugeniusz Mokicz, Józef Sienkiewicz, Leonid Spaski, Stanisław Szalewicz, Stanisław Tysza, Henryk Zasztowtt oraz wychowankowie rosyjskich szkół mierniczych w Pskowie, Kursku i Połtawie: Jan Bokun, Stanisław Bujnicki, Bolesław Mulewski, Wiktor Oczykowski, Bronisław Pawłowski, Stefan Smolski, Józef Ulaczyk i inni.

Niektórzy z przybyłych osiedlili się w Łomży, wzmacniając istniejące tam środowisko miernicze, skupione wokół Okręgowej Komisji Ziemskiej, istniejącej wówczas już od 1918 r., przekształconej potem w 1920 r. w Okręgowy Urząd Ziemski. Środowisko to, najliczniejsze na terenie nowego województwa, przyczynia się do utworzenia w 1919 r. Państwowej Szkoły Mierniczej w Łomży. Wkrótce potem, gdyż już w 1920 r. powstaje Związek Geometrów Okręgu Białostockiego w Łomży.

ZWIĄZEK GEOMETRÓW OKRĘGU BIAŁOSTOCKIEGO W ŁOMŻY

Z owych lat łomżyńskiej działalności Związku Geometrów zachowały się dwa, godne uwagi memoriały: jeden - złożony Urzędowi Ziemskiemu w postaci wydrukowanej w maju 1924 r. 14-stronicowej broszury i drugi - o podobnej treści, złożony 14 lipca 1924 r. Komisji Rolnej Sejmu (drukowany w numerze 3 Przeglądu Mierniczego z 1924 r.).

W memoriałach tych geometrzy łomżyńscy, bogaci w długoletnie doświadczenia przy pracach scaleniowych, poruszają nie tylko sprawy techniczne i zawodowe, lecz również prawne, organizacyjne i inne natury ogólnej, trafnie charakteryzując ówczesny stan prac scaleniowych i stosunki panujące w zawodzie mierniczym, poddając ostrej krytyce działalność ówczesnych Urzędów Ziemskich wszystkich szczebli, proponując środki zaradcze mające na celu poprawę istniejącej sytuacji.

W okresie 1921-1924 absorbowały geometrów Białostocczyzny i ich Zrzeszenie takie ważne dla zawodu sprawy, jak:

- kryzys materialny związany z inflacją i spadkiem cen żyta, na które zawierano umowy na scalenie,
- wewnętrzne rozdarcie i skłócenie zawodu,
- wzmożona walka o ustawę normującą prawa i obowiązki geometrów, której epilogiem była ustawa z 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych,
- organizacja służby geodezyjnej i zawodu,
- szkolnictwo zawodowe,
- wzajemny stosunek pomiędzy geometrami a Urzędami Ziemskimi, będącymi nieomal monopolistycznymi pracodawcami geometrów.

W 1922 r. zlikwidowano Okręgowy Urząd Ziemski w Łomży, w tym zaś czasie znaczenie Białegostoku jako siedziby województwa wzrosło. Białystok już w 1925 r. był największym skupiskiem mierniczych województwa, w którym zrodziła się myśl utworzenia w Białymstoku Związku.

ZWIĄZEK MIERNICZYCH OKRĘGU BIAŁOSTOCKIEGO.

Na Zjeździe Mierniczych Okręgu Białostockiego (1-2 lutego 1925 r.) przy obecności 80 członków z terenu województwa, powołany został Związek Mierniczych Okręgu Białostockiego, z siedzibą w Białymstoku. Związek Geometrów Okręgu Białostockiego w Łomży został rozwiązany, kończąc w ten sposób łomżyński okres historii zrzeszeń mierniczych na terenie Białostocczyzny.

Utworzony w lutym 1925 r. Związek Mierniczych Okręgu Białostockiego jednoczył wszystkich mierniczych województwa. Przyjęty na tym Zjeździe demokratyczny statut, wzorowany na statucie Warszawskiego Związku Mierniczych Polskich przewidywał, że członkami Związku mogą być wszyscy mierniczości aż do tak zwanych praktyków włącznie. Ponadto członkami Związku mogli być zarówno wolnozawodowcy jak i urzędnicy państwowi, gdyż Zjazd przyjął pogląd, wypowiedziany przez Wiktora Oczykowskiego (urzędnik) i Adolfa Skobiejkę (wolny zawód), „że te dwie grupy mierniczych łączy wspólność fachowa, zaś przynależność do jednej lub do drugiej grupy, należy uważać za przejściową”.

Warto tu zacytować § 1 statutu o celach Związku.

§ 1. Zrzeszenie nosi nazwę: „Związek Mierniczych Okręgu Białostockiego” - jest stowarzyszeniem apolitycznym, którego zadaniem jest zjednoczenie wszystkich mierniczych pracujących na terenie okręgu, w celu:

- wzajemnego oddziaływania w duchu utrzymania zawodu na wysokim poziomie etycznym,
- popierania rozwoju wiedzy mierniczej, teoretycznej i praktycznej,
- dążenia do ujednolinitości w całym państwie polskim wszelkich robót mierniczych i do współudziału w opracowaniu zasad miernictwa polskiego,
- obrony praw i interesów zawodowych, służbowych i ekonomicznych swoich członków,
- reprezentowania i występowania wobec władz i społeczeństwa w sprawach z miernictwem bezpośrednio lub pośrednio związanych”.

Zjazd białostocki zjednoczył mierniczych Łomży i Białegostoku: wolnozawodowców i urzędników, fachowców posiadających dyplomy i praktyków i rozpoczął nowy okres pracy, który można nazwać „białostockim”.

Pierwszym Prezesem Zarządu został wybrany Kol. Stanisław Ossowski (wolny zawód). Członkami Zarządu spośród wolnego zawodu wybrani zostali: Henryk Dubois, Wacław Kierażyński i Benedykt Mech, zaś zastępcami wybrano Władysława Markowskiego i Lucjana Wojno.

Członkami Zarządu spośród mierniczych pracujących w Urzędach zostali wybrani: Zygmunt Janas, Eugeniusz Masłowski, Bogdan Skrzędiejewski i Kazimierz Szefer, zastępcami: Wiktor Oczykowski i Stefan Smolski.

Członkami Komisji Rewizyjnej wybrano: Wiktora Brylinga, Stanisława Kolendo i Adolfa Skobiejkę, zaś zastępcami: Eugeniusza Mokicza, Jana Pogorzelskiego i Leonida Spaskiego.

Początek działalności Związku przypada na okres poświęcony walce wspólnie z innymi zrzeszeniami mierniczymi o uprawnienia zawodowe w projektowanej ustawie o mierniczych przysięgłych, a następnie w przepisach wykonawczych do tej ustawy.

Uchwalenie w 1925 r. przez Sejm ustawy o mierniczych przysięgłych skierowało ich w kierunku Związku Mierniczych Przysięgłych - jako prawdziwego reprezentanta ich interesów. Związek ten, powstały w Warszawie w 1926 r., miał początkowo charakter lokalny, wkrótce jednak swym zasięgiem objął niemal cały kraj:

- przyjmując na członków swego Związku mierniczych przysięgłych, niezależnie od siedziby urzędowej,
- tworząc na terenie poszczególnych województw koła mierniczych przysięgłych podporządkowane organizacyjnie Związkowi w Warszawie.

W dniu 6 stycznia 1929 r. zorganizowane zostało pod hasłem lepszej obrony praw zawodowych Koło Mierniczych Przysięgłych w Białymstoku. Było to nowe Zrzeszenie obok istniejącego już od 1925 r. Związku Mierniczych Okręgu Białostockiego, organizacyjnie z nim niezwiązane, przy czym członkowie tego Koła mogli być, i przeważnie byli, członkami Związku i na odwrót. Koło to stało się wkrótce wyłącznym reprezentantem zawodu na terenie województwa, natomiast Związek Mierniczych Okręgu Białostockiego, pozbawiony współdziałania najbardziej aktywnych członków, nie przejawiał żywszej działalności.

ZJEDNOCZENIE ZRZESZEŃ MIERNICZYCH

W dniu 7 kwietnia 1935 r. w Warszawie, na I Zjeździe Delegatów Stowarzyszenia Mierniczych Przysięgłych, nastąpiło zjednoczenie zrzeszeń mierniczych w Polsce. W wyniku zjednoczenia powstało 9 oddziałów wojewódzkich, w tym oddział w Białymstoku. Pierwszym Prezesem tegoż Oddziału zostaje wybrany Kol. Eugeniusz Dembek, wiceprezesem Jan Janas, sekretarzem Kol. Bolesław Borecki, skarbnikiem Julian Popławski, zaś członkiem Zarządu Kol. Marcei Bieńkowski. Kol. Eugeniusz Dembek funkcję Prezesa pełnił do wybuchu II-ej wojny światowej.

Zamykając XX-lecie okresu przedwojennego, warto spojrzeć na dorobek mierniczych w tym okresie i podać niektóre nazwiska aktywnych wówczas działaczy. Mierniczowie w okresie międzywojennym dokonali na terenie Białostoczczyzny poważnej i pożytecznej pracy, związanej niemal wyłącznie z przebudową ustroju rolnego.

W okresie 1918 - 1938 r. wykonano:

- scalenie gruntów na obszarze 1 144 682 ha, co stanowi 21,1% w stosunku do gruntów scalonych w tym okresie w kraju,
- rozparcelowano wśród 36 682 nabywców - 166 175 ha,
- dokonano zniesienia służebności w 1146 miejscowościach - wydzielając dla 25 615 gospodarstw ekwiwalenty o obszarze 39 167 ha.

Najbardziej aktywnymi działaczami biorącymi udział w pracy zrzeszeń mierniczych byli: Jan Bokun, Bolesław Borecki, Stanisław Bujnicki, Jan Janas, Zygmunt Janas, Wacław Kierażyński, Benedykt Mech, Stanisław Ossowski, Stefan Smolski i inni.

Z chwilą rozpoczęcia wojny ustaje działalność Oddziału Związku Mierniczych Przysięgłych. Mierniczowie znaleźli zatrudnienie w społecznym aparacie radzieckim, przeważnie w Obwodowym Wydziale Rolnym (Oblatsnej Ziemielnyj Otdiel) w Białymstoku, zaś na powiatach (rejonach) - w Rejonowych Wydziałach Rolnych (Rajonnyj Ziemielnyj Otdiel).

OKRES PO II WOJNIE ŚWIATOWEJ

POWSTANIE ODDZIAŁU BIAŁOSTOCKIEGO ZWIĄZKU MIERNICZYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Pomimo, że mierniczowie ziemi białostockiej posiadali bogatą i starą tradycję do zrzeszania się, to bezpośrednio po zakończeniu II wojny światowej nie mieli czasu o tym myśleć. Cała energia i zapał poświęcony był przede wszystkim zabezpieczeniu ocalałych dokumentów geodezyjnych, pracom przy realizacji dekretu o reformie rolnej oraz innym pracom geodezyjnym przy odbudowie zniszczonych miast i wsi.

Nie od rzeczy będzie przypomnieć, że pierwszymi mierniczymi, którzy przystąpili zaraz po wyzwoleniu do zabezpieczenia ocalałych zasobów geodezyjnych byli między innymi, Kol.: Józef Buszko, Wincenty Broda, Bronisław Chabowski, Michał Fidziukiewicz, Andrzej Jelisiejew, Kazimierz Karalus, Aleksander Kopacz, Bolesław Markiewicz, Teofil Mioduszewski, Eugeniusz Werdoni i wielu innych.

Ale już w połowie 1945 r. powstaje w Białymstoku Komitet Organizacyjny powołania Oddziału Białostockiego ZMRP. W skład Komitetu weszli: Bolesław Borecki, Eugeniusz Dembek, Edward Kozłowski, Julian Popławski, Stanisław Skupiński, Stefan Smolski i Henryk Zasztowtt. Staraniem Komitetu w dniu 4 listopada 1945 r. w siedzibie Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego przy ulicy Warszawskiej 38 w Białymstoku odbyło się Walne Zebranie Organizacyjne Oddziału Białostockiego.

Na zebraniu tym wybrano Zarząd Oddziału w składzie: Bolesław Borecki, Eugeniusz Dembek, Henryk Maciejewski, Julian Popławski, Stanisław Sienicki, Stanisław Skupiński i Stefan Smolski.

Na swym pierwszym posiedzeniu w dniu 11 listopada 1945 r. Zarząd ukonstytuował się następująco:

1. Kol. Eugeniusz Dembek - prezes
2. Kol. Stanisław Skupiński - vice prezes
3. Kol. Henryk Maciejewski - sekretarz
4. Kol. Julian Popławski - skarbnik
5. Kol. Bolesław Borecki - członek
6. Kol. Stefan Smolski - z- ca członka
7. Kol. Stanisław Sienicki - z- ca członka

Ustalono, że w najbliższym czasie Zarząd w całym swym składzie przedstawi się Wojewodzie i w czasie tej wizyty poruszy następujące tematy:

- zobrazuje warunki prowadzenia prac pomiarowych na terenie województwa białostockiego,
- przydziałów mierniczym odzieży i deputatów żywnościowych,
- kartek żywnościowych i przydziałów dla mierniczych wolnozawodowców,
- poinformuje o potrzebie legalizacji Oddziału,
- potrzebę pozyskania lokalu dla potrzeb Oddziału.

Ponadto na tym zebraniu ustalono następujący tekst notatki do prasy / gazeta „Jedność Narodowa”/:

„W dniu 4 listopada 1945r. w sali Białostockiej Izby Rolniczej odbyło się walne zebranie Białostockiego Wojewódzkiego Oddziału Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej. Zebranie zagał Prezes Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego inż. Konstanty Dumański, który w imieniu Komitetu Organizacyjnego Związku powitał przybyłych na zebranie gości w osobach:

- Wojewody Białostockiego - Ob. Stefana Dybowskiego,
- Naczelnika Wydziału Ogólnego - Ob. Kryńskiego,
- Dyrektora Biura Organizacji, Głównego Urzędu Pomiarów Kraju - inż. Władysława Barańskiego.

Ob. Wojewoda w krótkich słowach zobrazował sytuację wewnętrzną kraju, podkreślając doniosłość przeprowadzonej reformy rolnej oraz rolę zawodu mierniczego w dziele odbudowy miast i wsi jak również przebudowy ustroju rolnego nawołując do wytężonej pracy na tym polu.

Następnie cele i zadania miernictwa w odrodzonej Polsce w nawiązaniu do prac G U G I K zobrazował w treściwym referacie inż. Władysław Barański. Zjazd dokonał wyboru władz Białostockiego Wojewódzkiego Oddziału Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej.”

Koniec komunikatu.

Oddział białostocki został usankcjonowany decyzją Zarządu Głównego ZMRP z dnia 28 stycznia 1946 r. W ten to sposób rozpoczęła się przed 60 lat działalność społeczna mierniczych ziemi białostockiej, pierwszego stowarzyszenia technicznego na białostocczyźnie.

Z uwagi na to, że działalność Stowarzyszeniowa w ostatnim 60 - leciu była bardzo owocna, nie sposób wszystkiego ująć w wystąpieniu okolicznościowym. Dlatego też nie będę zanudzał danymi statystycznymi, ale w sposób encyklopedyczny przypomnę ważniejsze dokonania tego okresu.

I. Dane ogólne o Oddziale.

Zgodnie z wówczas obowiązującym Statutem do ZMRP mogli należeć bez mała wszyscy pracujący w miernictwie, to znaczy z wykształceniem mierniczym jak też i praktycy z odpowiednim stażem pracy. W roku 1945 Oddział liczył 30 członków i stanowił jednolitą strukturę. W pierwszych latach działalności dominują sprawy bytowe, ale już także sporadycznie odbywają się szkolenia i są organizowane kursy.

W styczniu 1946 roku rozpoczęto już prenumeratę Przeglądu Geodezyjnego. Zebrania Zarządu Oddziału odbywały się w domu prywatnym geodety Juliana Popławskiego udostępnionym nieodpłatnie Oddziałowi ZMRP.

W tym czasie Zarząd Oddziału dużo czasu i energii poświęcał zapoznaniu geodetów z przepisami ustawy o warunkach i trybie uzyskania tytułu inżyniera. Organizowane są seminaria i szkolenia.

Na podstawie powyższej ustawy ponad 60 geodetów po złożeniu egzaminów uzyskało tytuł inżyniera geodety.

W czerwcu 1949 r. 12 delegatów ZMRP bierze aktywny udział w Walnym Zgromadzeniu powstającej Naczelnej Organizacji Technicznej w Białymstoku przystępując jednocześnie w tymże roku na jej członka.

Na początku lat pięćdziesiątych przy Oddziale działają już Komisje: oświatowo - szkoleniowa, współzawodnictwa i racjonalizacji oraz norm i warunków pracy w miernictwie. W roku 1952 Oddział liczył już 108 członków. Zostają powołane dwa pierwsze Koła tj. przy Oddziale Pomiarów Urzędu Wojewódzkiego, późniejszym WBG i TR a obecnie PBG Sp. z o.o. oraz Wydziale Produkcyjnym WOPM - obecnym OPGK Spółka z o.o. Oba te Koła istnieją do dziś i są jednymi z aktywniejszych i najliczniejszych. Stopniowo ilość kół rośnie by w latach siedemdziesiątych osiągnąć liczbę 25.

Sukcesywnie też rośnie liczba członków SGP. I tak Oddział liczył:

w roku 1955 - 170 członków
w roku 1960 - 262 członków
w roku 1965 - 312 członków
w roku 1970 - 538 członków
w roku 1975 - 648 członków
w roku 1980 - 818 członków

w roku 1985 - 723 członków

w roku 1990 - 368 członków

w roku 2000 - 370 członków

W roku 1980 Koledzy z województwa suwalskiego podejmują inicjatywę oddzielenia się od Oddziału Białostockiego. Uchwałą Zarządu Głównego z dnia 12 kwietnia 1980 r. zostaje powołany Oddział SGP w Suwałkach i ponad 200 członków przechodzi do tegoż Oddziału. Drastyczne zmniejszenie się liczby członków w roku 1990 w stosunku do roku 1985 - aż o 355 osób, zostało spowodowane transformacją ustrojową, rozpadem państwowych firm geodezyjnych, zmianą zawodu. Aktualnie na dziś Oddział Białostocki obejmuje swym zasięgiem woj. podlaskie bez powiatów: augustowskiego, sejneńskiego i suwalskiego (Oddział Suwalski) i liczy 322 członków skupionych w 16 Kołach.

Równolegle ze wzrostem liczby członków i Kół rosła też ilość członków zbiorowych Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Pierwsze instytucje przystąpiły na członków zbiorowych w roku 1964 tak, aby w roku 1974 osiągnąć liczbę 14, w większości były to Powiatowe Biura Geodezji i Urzędów Rolnych. Z chwilą likwidacji powiatów automatycznie liczba członków zbiorowych zmalała i w roku 1990 członkami zbiorowymi było zaledwie 5 zakładów pracy bądź instytucji. W roku 1991 praktycznie ta forma członkostwa całkowicie wygasła. Ogółem członkami zbiorowymi SGP było 21 instytucji i zakładów pracy. Aktualnie członkami wspierającymi są 3 zakłady pracy, a mianowicie OPGK Spółka z o.o. w Białymstoku, BULiGL oraz PBG Sp. z o.o.

Obecnie przy Oddziale działają 4 Komisje Oddziałowe, a mianowicie: szkolenia i techniki, zawodu i seniorów i integracji koleżeńskiej oraz Klub ODGiK.

Jak już nadmieniałem pierwszym prezesem w roku 1945 został wybrany Kol. Inż. Eugeniusz Dembek, Późniejszy Sekretarz Generalny ZMRP w latach 1947 - 1948.

Kolejnymi przewodniczącymi - prezesami Zarządu Oddziału byli: Kol. Kol. Inż. Edward Kozłowski, mgr inż. Stanisław Skupiński, inż. Stefan Smolski, inż. Raszyd Aleksandrowicz, Stefan Baranowski, inż. Grzegorz Swincow, inż. Jan Kownacki, mgr inż. Mieczysław Kulczakowicz, mgr inż. Eugeniusz Jelisiejew, mgr inż. Czesław Lech, a od roku 2004 prezesuje mgr inż. Tadeusz Wilczewski.

Jak pamiętamy kadencje władz SGP były różne wpierw jednoroczne, następnie dwu letnie, a od 1974 roku 3 letnie. Największą ilość kadencji /1-rocznych/ przewodniczącym Zarządu Oddziału był Kol. Inż. Stefan Smolski, bo wybierany aż 10rotnie. Najkrócej przewodniczącym Oddziału był Kol. mgr inż. Eugeniusz Jelisiejew, zaledwie pół kadencji. Przedwczesna śmierć nie pozwoliła dokończyć rozpoczętego dzieła. Najdłużej zaś przewodniczył - prezesował Oddziałowi jak dotychczas Czesław Lech, bowiem ponad 19 lat.

Na przestrzeni 60 lat Oddziału godnością Członków Honorowych uhonorowano trzech kolegów, a mianowicie:

- Kol. Stefana Smolskiego - uchwałą XXII Zjazdu Delegatów SGP,
- Kol. Sławomira Dawidziuka - uchwałą XXXI Zjazdu Delegatów SGP,
- Kol. Czesława Lecha - uchwałą XXX III Zjazdu Delegatów SGP.

Oddział Białostocki był organizatorem i gospodarzem dwóch Zjazdów Delegatów Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Zjazd X odbył się w dniach 6 i 7 kwietnia 1956r w gmachu Akademii Medycznej z udziałem 108 delegatów wobec 136 wybranych. Przewodniczył Kol. Jan Kownacki. Zjazd XXXI odbył się w gmachu Urzędu Wojewódzkiego w dniach 15 - 16 maja 1992 roku z udziałem 104 delegatów wobec 111 wybranych. Przewodniczył Kol. Krzysztof Cisek. W obradach ogółem uczestniczyło około 250 osób.

II. Udział ZMRP a następnie SGP w rozwój szkolnictwa geodezyjnego, organizację konferencji, sympozjów, kursów, odczytów itp.

Szkolnictwo geodezyjne.

W kwietniu 1950 roku z inicjatywy kierownictwa Oddziału Pomiarów Rolnych Wojewódzkiej Rady Narodowej przy dużym poparciu Zarządu Oddziału Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej wystąpiono z pismem do Kuratorium Oświaty, GUPK i Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych oraz NOT o powołanie do życia średniej szkoły geodezyjnej w Białymstoku. Starania te szybko zostały uwieńczone sukcesem bowiem już 1 września tegoż roku rozpoczęło działalność Państwowe Liceum Geodezji Rolnej i Leśnej. Jesienią tego roku zostaje powołany z ramienia ZMRP Komitet Opiekuńczy nad Liceum.

Wybitni fachowcy, członkowie ZMRP byli wykładowcami przedmiotów zawodowych. Już jesienią 1951 roku ponad 80 techników geodetów - absolwentów tegoż Liceum na podstawie nakazów pracy rozpoczęło pracę niemal we wszystkich województwach w kraju. Z okazji jubileuszu 10 - lecia szkoły - Stowarzyszenie Geodetów Polskich funduje szkole sztandar oraz zakupuje telewizor.

Współpraca ze szkołą - obecnie Zespołem Szkół Budowlano - Geodezyjnych im. Stefana Władysława Bryły trwa nieprzerwanie do dziś. Polega ona między innymi na powoływaniu Komisji do rozstrzygnięcia etapu szkolnego Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej i fundowaniu laureatom nagród pieniężnych. Zabezpieczeniu środków pieniężnych na wyjazd drużyny i opiekuna na etap centralny. Z przyjemnością tu należy nadmienić, że Konkurs ten zarówno jego etap szkolny jak i centralny sponsorowany jest w całości przez firmy geodezyjne. Dziękujemy.

Oddział białostocki SGP brał czynny udział w jubileuszach szkoły tj. 40 - lecia, 50 - lecia i w roku ubiegłym 60 - lecia.

Zarząd Oddziału wspólnie z Zespołem Szkół Budowlano - Geodezyjnych był organizatorem i gospodarzem w roku 1986 - VIII edycji, zaś w roku 1998 XX jubileuszowej edycji Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej.

Z przyjemnością również należy nadmienić, że szkoła białostocka brała udział we wszystkich XXVII edycjach tego Konkursu. Z okazji 70-lecia szkolnictwa geodezyjnego na białostocczyźnie (szkoła w Łomży powstała w 1919 r.). Zarząd Oddziału zorganizował w roku 1989 uroczyste seminarium w Łomży, gdzie sztandar szkoły udekorowany został odznaką „Zasłużony dla Ziemi Łomżyńskiej”.

XV Walne Zgromadzenie Delegatów Kół w roku 1960 podjęło uchwałę zobowiązującą Zarząd Oddziału do powołania Wydziału Geodezji przy Wyższej Szkole Inżynierskiej w Białymstoku. W wyniku poczynionych starań w Rektoracie WSI Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej oraz przeprowadzonych rozmów z ówczesną wiceminister Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego - Eugenią Krasowską i Przewodniczącym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku - stwierdzono nierealność tej koncepcji, ale w zamian utworzono tzw. Wydział Ogólnotechniczny dla różnych branż. Absolwenci 2 - letniego wieczorowego Wydziału Ogólnotechnicznego byli przyjmowani na trzeci rok zaocznych studiów inżynierskich na macierzyste uczelnie, w tym geodeci na Politechnikę Warszawską.

Z tej formy kształcenia skorzystało ponad 50 techników geodetów, uzyskując tytuł inżyniera geodety. W latach sześćdziesiątych zorganizowano również szereg kursów i szkoleń dla pomiarowych umożliwiając im zdobycie tytułu technika geodety.

Ważniejsze Konferencje.

- W roku 1968 Oddział Białostocki był współgospodarzem konferencji nt. „Prace geodezyjno - urzędniowe związane z melioracją i zagospodarowaniem użytków zielonych i bagien”. Wygłoszono 14 referatów, zorganizowano okolicznościową wystawę tematyczną oraz wycieczkę na obiekty meliorowane. Udział wzięło 220 osób w tym goście z zagranicy.
- W roku 1973 Oddział białostocki był organizatorem i gospodarzem 2 dniowej konferencji poświęconej 150 rocznicy budowy Kanału Augustowskiego. Wygłoszono szereg referatów, udział wzięło około 150 osób, w tym członkowie Zarządu Głównego.
- W roku 1975 Oddział uczestniczył w realizacji części terenowej wyjazdowego posiedzenia VII Komisji Międzynarodowej Federacji Geodezyjnej (FIG) obejmującej prezentację kompleksowych prac geodezyjno - urzędniowych w związku z melioracją bagien

i nieużytków na obiekcie Wizna oraz wykorzystaniem ścieków przemysłowych do nawadniania łąk systemem zalewowym na obiekcie Kupiski - Mątwa. Impreza uzyskała wysoką ocenę zarówno w kraju jak i zagranicą.

- W roku 1978 Zarząd Oddziału pod auspicjami Sekcji Geodezji Urzędniowo-Rolnej SGP zorganizował Konferencję nt. „Kształtowanie struktury przestrzennej obszarów wiejskich”. Wygłoszono 28 referatów, zorganizowano wystawę, gdzie zaprezentowano dorobek województwa białostockiego w zakresie likwidacji klasycznej szachownicy gruntów.
- W roku 1984 Oddział był współgospodarzem konferencji NT. „Gospodarka ziemią 40 - lecie reformy rolnej” inspirowanej przez Sekcję Geodezji Urzędniowo - Rolnej, Ministerstwo Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej oraz Komitet Geodezji PAN. Wygłoszono 11 referatów, zorganizowano wystawę tematyczną oraz wycieczkę po województwie. Udział wzięło 228 osób, w tym goście z zagranicy.
- W roku 1988 Oddział białostocki był współgospodarzem sesji naukowej Komitetu Geodezji PAN i Klubu Scaleniowego poświęconej problematyce zagospodarowania gruntów „ściany wschodniej”.
- W dniu 5 września 1997 roku Zarząd Oddziału przy udziale Dyrekcji Muzeum Rolnictwa im. Ks. Kluka w Ciechanowcu zorganizował konferencję nt. „Scalania gruntów wczoraj, dziś i jutro”. Jednocześnie zorganizowano wystawę prac scaleniowych obrazującą dorobek na tej niwie na przestrzeni ponad 100 lat. Wystawa była eksponowana w Muzeum przez 20 dni. Udział w konferencji wzięło ponad 180 osób.
- W dniach 11-12 maja 2000r. Oddział wspólnie z Urzędem Marszałkowskim był organizatorem konferencji nt. „Modernizacja terenów wiejskich -doświadczenia w świetle funkcjonowania administracji publicznej po reformie ustrojowej państwa”.
- W dniu 25 maja 2000 r. Oddział był współorganizatorem konferencji nt. „Główne problemy transportu w województwie podlaskim”. Wygłoszono 9 referatów, w tym referat sekretarza Z.O. Czesława Bartoszewicza.
- W dniu 25 maja 2001 r. Oddział był współorganizatorem konferencji nt. „Projektowanie, budowa szlaków turystycznych i ścieżek rowerowych na terenie Białegostoku i gmin sąsiednich”. Wygłoszono 8 referatów.
- Oddział był współorganizatorem konferencji nt. „Podlaski System Informacji Przestrzennej oraz bieżące zagadnienia z dziedziny geodezji i kartografii w województwie podlaskim”. Konferencja odbyła się w dniach 8-9 września 2001 r. w Augustowie.
- W dniach 2-4 września 2004 r. Oddział był współorganizatorem konferencji nt. „I Podlaskie Forum GIS”, które również odbyło się w Augustowie, a uczestniczyło w niej 137 osób. Obecnie w trakcie organizacji jest „II Podlaskie Forum GIS”, które odbędzie się w dniach 1-3 września br. w Białowieży.

Celowo wyszczególniono tu szereg konferencji, aby uzmysłowić, że geodeci interesowali się nie tylko tematyką ściśle geodezyjną, ale i dziedzinami pośrednio związanymi z geodezją. Były to konferencje, w których uczestniczyło od stu kilkunastu do 240 osób z kraju oraz w kilku konferencjach i goście z zagranicy. Wymagało to ogromnego zaangażowania, poświęcenia i wysiłku dużej rzeszy naszych geodetów, aby to sprawnie zorganizować, przeprowadzić te obrady oraz obsłużyć imprezy towarzyszące.

Ponadto zorganizowano kilkanaście mniejszych konferencji pod nazwą sympozja i seminaria, ponad 40 różnego rodzaju kursów, kilkanaście wystaw, dziesiątki pokazów sprzętu geodezyjnego, maszyn liczących, różnego rodzaju oprogramowań, setki wygłoszonych referatów i odczytów, itd. itd. Duża ilość organizowanych kursów, odczytów i innego rodzaju narad przypada na przełom lat 60 i 70 bowiem związane to było z nowymi asortymentami robót, nowymi technologiami i wejściem do bezpośredniej produkcji nowoczesnego sprzętu.

III. Białostockie Dni Techniki.

Białostockie Dni Techniki miały na celu zaprezentowanie społeczeństwu miasta i województwa osiągnięć nauki i techniki naszego regionu. Były one przygotowywane przy szerokim udziale stowarzyszeń naukowo-technicznych, władz, placówek naukowych oraz przedsiębiorstw zainteresowanych prezentowaną tematyką. Organizowane były w formie: konferencji, sympozjów, porad odczytów, wystaw i wycieczek. Zakres i różnorodność organizowanych imprez w danym roku była podporządkowana jednemu wybranemu blokowi tematycznemu.

Zarząd Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich poprzez swoje koła oraz Komisje Oddziałowe włączał się aktywnie w organizowane przez Radę Wojewódzką NOT Białostockie Dni Techniki.

Na przestrzeni lat 1974 -1989 między innymi:

wyłożono - 12 odczytów,
zorganizowano - 3 narady, 4 pokazy, 9 wystaw i 5 wycieczek.

Wnioski wynikające z organizowanych imprez przekazywano zainteresowanym instytucjom do wykorzystania. Od roku 1990 zaprzestano organizacji Białostockich Dni Techniki. Udział SGP w Białostockich Dniach Techniki został jedynie zasygnalizowany w sposób encyklopedyczny.

Podobnie przedstawiała się sytuacja na terenie byłego województwa łomżyńskiego, gdzie geodeci również czynnie uczestniczyli w Łomżyńskich Dniach Techniki.

IV. Konkursy jakości robót geodezyjnych.

Zgodnie ze Statutem Stowarzyszenia Geodetów Polskich jednym z celów działania jest podnoszenie jakości wykonywanych robót geodezyjnych. Niewątpliwie środkiem ku temu są konkursy jakości robót geodezyjnych. Konkursy te były prowadzone na różnych szczeblach, a mianowicie: jako zakładowe, międzyzakładowe na szczeblu Zarządu Oddziału i krajowe. Na tym odcinku białostocczyzna ma spore osiągnięcia.

W latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych były prowadzone i rozstrzygane konkursy na wszystkich wymienionych szczeblach. Niestety w ostatnich latach konkursy zakładów i międzyzakładowe przestały funkcjonować z powodu braku zgłaszanych prac. Natomiast na szczeblu krajowym były prowadzone dwa konkursy tj. I -w pionie GUGiK i II - w pionie Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

W pierwszym konkursie geodeci białostoccy rozpoczęli start w roku 1962 i uczestniczyli rok rocznie do połowy lat osiemdziesiątych. Na przestrzeni ponad 20 lat do konkursu zgłoszono 43 roboty geodezyjne i uzyskano: 7 pierwszych nagród, 6 drugich, 3 trzecie oraz 7 wyróżnień.

W II-im Konkursie tj. jakości prac skaleniowych prowadzonym odrębnie od 1970 roku geodeci białostoccy zgłosili 59 obiektów skaleniowych i 1 wymiany gruntów. W konkursie tym rok rocznie uczestniczyło jedno Biuro tj. WBGiTR w Białymstoku.

Z 59 zgłoszonych prac ogółem nagrodzono i wyróżniono 34 roboty, w tym:

I nagrodą	- 4
II nagrodą	- 6
III nagrodą	- 11
wyróżnieniem	- 13 robót

Obiekt z wymiany gruntów uzyskał główną nagrodę.

Pozostało tylko zaapelować do Podlaskiego Biura Geodezji Sp. z o.o. o ponowny udział w tym Konkursie, bowiem od 4 lat nastąpiła przerwa w uczestnictwie.

V. Współzawodnictwo o tytuł przodującego Koła SGP w danym roku.

W roku 1969 Zarząd Oddziału podjął uchwałę o wprowadzeniu współzawodnictwa o tytuł przodującego Koła w danym roku. Celem tego przedsięwzięcia jest pobudzenie do większej efektywności w działaniu Kół oraz doprowadzenie do pełnej ich aktywizacji.

Ocenę rozpoczęto w roku 1970 i jest prowadzona z małymi przerwami do dnia dzisiejszego. Regulamin tego współzawodnictwa jest co pewien okres aktualizowany i nowelizowany celem dostosowania go do nowych uwarunkowań i zdobyczy techniki i technologii.

Koło, które zdobywało pierwsze miejsce w danym roku, honorowane było w pierwszych latach sztandarem przechodnim i dyplomem. II i III miejsce honoruje się dyplomem. Sztandar zdobyło na własność Koło przy WBGiTR w Białymstoku. Od połowy lat osiemdziesiątych dla zdobywcy pierwszego miejsca jest corocznie fundowany puchar zamiast sztandaru przechodniego. Dotychczas dokonano 30 - krotnie oceny rocznej pracy Kół.

Prym wiedzie Koło przy Okręgowym Przedsiębiorstwie Geodezyjno Kartograficznym Sp. z o.o. w Białymstoku bowiem I miejsce zajmowało 11 krotnie. Tuż za nim jest Koło przy WBGiTR obecnie Podlaskim Biurze Geodezji Sp. z o.o., które zwyciężało 10 razy, zaś na trzecim miejscu Koło w Sokółce z 4 zwycięstwami. Te trzy Koła każdego roku brały udział w ocenie. Ponadto pierwsze miejsca zajmowały: Koło przy Urzędzie Wojewódzkim: - 3 krotnie, Koło przy Urzędzie Miejskim - 2 krotnie i Koło w Łomży 1 raz. W roku 1999 I miejscem uhonorowano dwa Koła. Ogółem licząc 3 pierwsze miejsca to Koła przy OPGK sp. z o.o. i WBGiTR obecnie PBG Sp. z o.o. oba plasowały się w czołówce po 21 razy zaś Koło w Sokółce 14 krotnie. Łącznie w wyróżnianych miejscach I - III uplasowało się 15 Kół.

Czy zakładany cel został osiągnięty, trudno jednoznacznie odpowiedzieć? Najlepiej wiedzą członkowie poszczególnych Kół.

VI. Egzamin na uprawnienia zawodowe, w dziedzinie Geodezji i Kartografii.

Od czasu wejścia w życie ustawy prawo Geodezyjne i Kartograficzne tj. od 1989 Zarząd Oddziału był 13 krotnie organizatorem egzaminów na uprawnienia zawodowe w dziedzinie Geodezji i Kartografii. Do egzaminu przystąpiło ogółem 692 Koleżanek i Kolegów w większości z terenu naszego Oddziału.

Pozytywne zdało 579 osób, co daje przeciętną 84%. Ostatni egzamin w Białymstoku odbył się w 2002 roku. Czekamy na zmianę decyzji Prezesa GUGiK, aby w dalszym ciągu można je było organizować tu na miejscu.

Niezależnie od powyższego przed 1989 rokiem Zarząd Oddziału był współorganizatorem kilku egzaminów na uprawnienia wspólnie z Wydziałem Geodezji, Kartografii i Gospodarki Gruntami Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku, które odbywały się w myśl innych przepisów.

VII. Inne formy działalności.

Nie sposób w tym wystąpieniu szczegółowo omówić wszystkich zagadnień i spraw, którymi Oddział zajmował się w tym 60 - leciu. Ileż to opracowano opinii i uwag do różnego rodzaju projektów aktów prawnych i społeczno - gospodarczych szczebla wojewódzkiego i krajowego. W ilu to naradach uczestniczyli członkowie Zarządów Oddziału gdzie omawiano różne plany społeczno – gospodarcze i zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku i województwa. Nie sposób pominąć Kongresów Techników Polskich. Omawianie też przed Kongresowych, organizowanie zebrań przed i po Kongresowych, jak również udział przedstawicieli SGP w samych Kongresach itp.

Dziesiątki geodetów członków SGP pracowało w różnych Komisjach i Komitetach Naczelnej Organizacji Technicznej. Szereg Kolegów pełniło i pełni odpowiedzialne funkcje w Radzie FSNT - NOT, Komisji Rewizyjnej itp. Nie sposób nie wymienić Kol. Mieczysława Kulczakowicza, który przez trzy kadencje był przewodniczącym Rady Wojewódzkiej FSNT - NOT oraz po jednej kadencji zastępcą i sekretarzem.

Na stałe do kalendarza prac Oddziału weszły imprezy organizowane rok rocznie, a mianowicie:

- wycieczki zagraniczne organizowane przez Komisję Integracji Koleżeńskej pod hasłem „Wyprawa geodetów w świat”. Obecnie przygotowana jest XV wyprawa w sierpniu br. do Norwegii.
- zawody strzeleckie organizowane przez Koło SGP w Sokółce. W zawodach startują 3 osobowe drużyny z poszczególnych Kół, drużynowo o puchar Prezesa Zarządu Oddziału SGP oraz indywidualne w kategorii Pań i Panów o puchar Starosty sokólskiego. W przygotowaniu jest już VI impreza.
- bale karnawałowe, w roku bieżącym odbyły się już XIII bal. Bale są organizowane w Białymstoku lub Augustowie.
- spotkania z członkami SGP będącymi emerytami i rencistami. Co 4 - ty członek SGP w Oddziale jest emerytem lub rencistą. Dlatego też od szeregu lat rok rocznie Komisja Seniorów organizuje przy herbatce spotkanie z Prezydium Oddziału. Na tych spotkaniach przekazywane są nie tylko sprawy dotyczące pracy Zarządu Oddziału ale są wygłaszane odczyty dotyczące nowości technicznych itp.

Od szeregu lat każdego roku przypadają jubileusze 50 - lecia przynależności Koleżanek i Kolegów do Stowarzyszenia. Z tej okazji Prezydium Zarządu Oddziału dla członków, którzy nie posiadają złotej honorowej odznaki SGP i dyplomu „Zasłużony Senior SGP” występuje do Zarządu Głównego o przyznanie tych wyróżnień. Niezależnie od tego Prezydium od siebie honoruje specjalnym dyplomem 50 - lecia i upominkiem książkowym.

Niewątpliwie jedną z form integracji środowiska stowarzyszeniowego są organizowane przez Zarząd Oddziału od kilkunastu lat wyjazdowe zebrania Zarządu Oddziału do różnych miejscowości województwa, połączone z udziałem szerszego grona członków stowarzyszenia. Każdego roku w takim zebraniu bierze udział ponad 100 osób. Daje to możliwość lepszego zapoznania się, podzielenia się nowościami, wymiany poglądów itp. Każde takie zebranie zakończone jest spotkaniem koleżeńskim przy ognisku podobnie jak i zawody strzeleckie.

Szanowni Państwo, Drodzy Goście, Koleżanki i Koledzy

Omawiając krótko okres 85 - lecia i 80-lecia wymieniłem szereg nazwisk, które zapisały się aktywną działalnością na niwie Stowarzyszeniowej tamtego okresu.

Myślę, że wypada, bowiem jest dziś ku temu okazja, oddać należny szacunek tym, którzy tworzyli zręby działalności 60 lat temu, jak i aktywnie działali w całym okresie 60 - lecia, którzy byli inspiratorami i siłą napędową tej działalności, a niestety nie ma ich już pośród nas. Byli to koledzy: *Raszyd Aleksandrowicz, Stefan Baranowski, Bolesław Borecki, Marian Bluhm - Kwiatkowski, Sławomir Dawidziuk, Eugeniusz Dembek, Edward Jarończyk, Eugeniusz Jelisiejew, Aleksander Kopacz, Jan Kownacki, Edward Kozłowski, Jan Kulesza, Eugeniusz Misiukanis, Edward Popławski, Julian Popławski, Mieczysław Rutkowski, Antoni Sarosiek, Stanisław Skupiński, Stefan Smolski, Erazm Stefański, Jan Święcki, Emilian Zarzecki, Henryk Zasztóft i wielu, wielu innych.*

Mamy wśród nas długoletnich członków, którzy działali bardzo aktywnie, ale teraz ze względu na wiek działalność ich nieco przygasła oraz aktywnych działaczy, którzy przejęli obecnie ster działalności zarówno w Kołach jak i Oddziale i jego agendach, jak również kolegów działających w Zarządzie Głównym. Pozostaniemy tu bez wymieniania nazwisk, aby nikogo nie urazić przez pominięcie, a ocenę ich działalności pozostawiamy Koleżankom i Kolegom.

Zgodnie ze statutem SGP podstawowymi ogniwami Stowarzyszenia są Koła. Tam się skupia podstawowa działalność i szereg kolegów poświęciło tej pracy po kilka lub kilkanaście lat. Wymienię tu kolegów, którzy pełnili funkcję Przewodniczących - Prezesów Zarządów Kół przez 4 lub więcej kadencji, i tak:

- 4 - kadencje:
Baranowski Leszek, Borecki Bolesław, Budrowski Franciszek, Chociej Józef, Ignatowicz

Janusz, Kisiel Aleksy, Niewiarowski Tadeusz, Ołdziejewski Zenon, Ślusarczyk Ignacy, Świerżbiński Wit, Szarnecki Adam, Szepietowski Zygmunt i Zabielski Jan,

- 5 - kadencji:
Andraka Józef, Jabłoński Eugeniusz, Kowalski Tadeusz, Kulczakowicz Mieczysław, Masłowski Stanisław, Świtajewski Mieczysław,
- 6 - kadencji:
Grygorczuk Jerzy, Makal Eugeniusz, Wilczewski Mirosław, Zyskowski Stanisław,
- 10 - kadencji:
Czesław Lech,
- 13 - kadencji:
Czesław Matecki.

Praca Oddziału jest sumą pracy Kół, Komisji Oddziałowych, Prezydium i poszczególnych członków. W imieniu obecnego Prezydium Zarządu Oddziału chciałbym serdecznie i gorąco podziękować wszystkim członkom Stowarzyszenia za dotychczasową aktywną pracę i apelować o dalszą w następnym 60 - leciu owocną działalność.

Pomimo różnych podziałów resortowych i zaburzeń dziejowych geodeci białostocczyzny nie dali się zwieść żadnym poglądom politycznym i pozostali wierni swemu Stowarzyszeniu i są gotowi do dalszej pracy w drugim sześćdziesięcioleciu.

Dziękuję za uwagę.

Literatura:

- Zarys historii Organizacji Społecznych Geodetów Polskich.
- Zarys historii Oddziału białostockiego Stowarzyszenia Geodetów Polskich 1945-1995.
- Geodezja na Podlasiu w XX wieku.
- Dokumenty Zarządu Oddziału SGP.

Po wysłuchaniu referatu głos zabierali goście honorowi jubileuszu, składając gratulacje oraz życzenia dalszej owocnej działalności na niwie społecznej

*Wystąpienie Wicewojewody podlaskiego
Pana Jerzego Półjanowicza*

Wiceprezes SGP Kol. Krzysztof Cisek składa gratulacje na ręce Prezesa Oddziału Kol. Tadeusza Wilczewskiego i Wiceprezesa Kol. Czesława Lecha

Następnie zwiedzono wystawę, związaną z jubileuszem oraz zapoznano się z ploterami i skanerami wielkoformatowymi, prezentowanymi przez Firmę KWANT z Ostrołęki.

Na zakończenie części uroczystej, odbyło się otwarte zebrania Zarządu Głównego SGP.

Po obiedzie, odbyła się wycieczka „Szlakiem Tatarskim”. Zwiedzono osadę Krynki, meczet w Kruszyńianach oraz mizar - cmentarz muzułmański, na którym przedstawiciele Zarządu Oddziału SGP złożyli wiązanek kwiatów na grobie Raszyda Aleksandrowicza, geodety i nauczyciela w Technikum Geodezyjnym w Białymstoku. Był On również Przewodniczącym Oddziału Białostockiego SGP w latach 1954-1955 i 1956-1957.

Zwiedzanie meczetu w Kruszyńianach

Po powrocie do Ośrodka w Supraślu, około godziny 19-tej rozpoczęła się na wolnym powietrzu wspólna kolacja i zabawa, która trwała do białego rana.

Spotkanie koleżeńskie

W pierwszym dniu, w uroczystościach udział wzięło 161 Koleżanek i Kolegów. Na następny dzień pozostały 83 osoby, które po śniadaniu udały się na zwiedzanie obiektów Klasztoru pobazylińskiego w Supraślu oraz na wycieczkę do arboretum w Kopnej Górze. Arboretum jest usytuowane w centralnej części Puszczy Knyszyńskiej. Zostało ono założone w 1988 roku - jako pierwsze w północno - wschodniej Polsce - staraniem Nadleśnictwa Supraśl.

Część arboretum zajmują powierzchnie zagospodarowane w sposób parkowy, gdzie eksponowane są obce gatunki drzew i krzewów oraz rośliny ozdobne. Skład kolekcji, liczba gatunków i odmian - których jest około pięciuset - podlegają ciągłym zmianom.; bowiem część roślin ginie, a jednocześnie wprowadza się nowe zasadzenia. Za bramą, na terenie arboretum, znajduje się duży głaz z pamiątkową tablicą poświęconą powstańcom z 1863 roku. Teren Puszczy Knyszyńskiej jest mocno związany z historią Powstania Styczniowego. Tu ukrywali się powstańcy, miały miejsce bitwy i potyczki. Na tablicy widnieje kopia pieczęci używanej przez powstańców: godło trzech narodów dawnej Rzeczypospolitej walczących z zaborcą - Polaków, Litwinów i Rusinów. Powstałe w 125 rocznicę powstania styczniowego arboretum nosi jego imię. W arboretum prowadzi się szereg kolekcji roślin: jagodowych, jałowców, , cyprysików, jodeł, żywotników, cisów, klonów, różaneczników. Po zwiedzaniu, urządzono ognisko, gdzie piekąc kielbaski i gasząc pragnienie białostockim „Żubrem”, zakończono uroczystości związane z w/w jubileuszami.

Przed obiektami Klasztoru pobazylińskiego w Supraślu

Arboretum

Tadeusz Wilczewski, Stanisław Marcin Wiliński

VII. Oddział białostocki SGP

1. W dniu 14 kwietnia br. Zarząd Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich, wspólnie z Radą FSNT – NOT w Białymstoku, zorganizował sympozjum nt. „Podziały nieruchomości w świetle dotychczasowej praktyki w nowej sytuacji prawnej”. Zagadnienia powyższe szczegółowo omówił Prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białymstoku. Udział wzięły 62 osoby, przede wszystkim z gmin, starostw powiatowych i firm geodezyjnych.
2. W dniu 27 kwietnia br. odbyło się uroczyste zebranie Zarządu Oddziału SGP w Białymstoku na którym m.in. podsumowano wyniki etapu szkolnego XXVII Ogólnopolskiego Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej. Zespół Szkół Budowlano - Geodezyjnych z naszego miasta, w etapie centralnym, reprezentowali laureaci etapu szkolnego: Robert Baranowski, Daniel Olechno i Adam Zaniewski. Zwycięzcom etapu szkolnego wręczono nagrody, ufundowane przez firmy geodezyjne.

*Tadeusz Borysiuk - Przewodniczący Komisji, Laureaci:
Adam Zaniewski, Daniel Olechno, Danuta Jurkowska -
Dyrektor ZSBG i Tadeusz Wilczewski
- Prezes Oddziału SGP*

*Od lewej: Tadeusz Borysiuk, Laureaci
i Małgorzata Sutula*

- b) Podsumowano wyniki Konkursu na najlepiej pracujące w Oddziale białostockim, Koło Stowarzyszenia Geodetów Polskich w roku 2004. I miejsce – puchar i dyplom zdobyło Koło przy Podlaskim Biurze Geodezji Sp. z o.o.w Białymstoku. II miejsce – zajęło Koło przy Urzędzie Miejskim w Białymstoku. III miejsce – zajęło Koło w Sokółce. Puchar oraz dyplom wręczył Prezes Oddziału SGP w Białymstoku Kol. Tadeusz Wilczewski.
- c) Wygłoszono referat nt. „Wnioski praktyczne z prac związanych z wyrównaniem osnów geodezyjnych – problemy i zagrożenia”. Referat Wygłosił Kol. mgr inż. Bogusław Wilczyński.

Czesław Lech

VIII. VII Regionalny zjazd geodetów Pomorza i Kujaw w Dębnie Polskim

Na 11 i 12 czerwca 2005 roku Stowarzyszenie Geodetów Polskich w Bydgoszczy i Toruniu zwołało VII regionalny zjazd geodetów Pomorza i Kujaw. Wyboru miejsca dokonali członkowie Koła SGP we Włocławku, z Wojciechem Stippą, jako przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego Zjazdu. Członkowie Koła byli bezpośrednimi organizatorami imprezy.

Rejestracja uczestników zjazdu: Małgorzata Szymańska, Grażyna Przybyszewska, Jerzy Albin - Główny Geodeta Kraju

Zjazdowi seniorzy - Tadeusz Podowski i Hieronim Czarnowski z małżonką

W spotkaniu uczestniczyło 71 osób, młodych - poczynając od uczennic szkoły geodezyjnej w Toruniu - do doświadczonych w zawodzie seniorów. Gośćmi spotkania był Kol. Jerzy Albin, Główny Geodeta Kraju oraz przedstawiciel Wojewody Kujawsko-Pomorskiego, a także przedstawiciele władz samorządowych w osobach Geodety Województwa, Starosty Włocławskiego i Wicestarosty Włocławskiego.

Zebranych powitał i zjazd otworzył Prezes Henryk Siuda. Część oficjalną, w której zaproszeni goście witali uczestników zjazdu, poprowadził Kolega Wojciech Stippa.

Główny Geodeta Kraju Jerzy Albin podziękował koleżankom i kolegom ze Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Bydgoszczy za zorganizowanie imprezy, w której uczestniczy z dużą satysfakcją, tym bardziej, że takich imprez organizuje się w kraju, coraz mniej. W wystąpieniu zapoznał zebranych z aktualnymi problemami, ważnymi dla geodetów w Polsce.

Zintegrowany system ewidencji stanowi obszar dużej wagi i wysiłku Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii. Przed rokiem system ten był wprowadzony w 49 powiatach, a na ten rok przewidziano możliwość jego wprowadzenia w około stu pięćdziesięciu.

System sieci stacji referencyjnych to przyszłość zawodu geodezyjnego w sensie technologicznym. Obecnie w kraju funkcjonuje około dwudziestu stacji, które umożliwiają wyznaczanie współrzędnych punktów bezpośrednio obserwowanych. Odbyna się to jednak w większości przypadków w systemie postprocessingu. Dla zadań geodezyjnych bardziej interesującym systemem jest RTK, czyli pomiar w czasie rzeczywistym. RTK stanie się bardziej przydatne i sprawniejsze, kiedy pojawi się sieć stacji referencyjnych GPS i będą one funkcjonować w jednolitym systemie, powszechnie dostępnym w całym kraju. Planuje się założenie osiemdziesięciu stacji, co zapewni wyznaczenie pozycji z dokładnością dwóch centymetrów. Pierwsze z planowanych do budowy stacji powinny być zainstalowane na jesieni tego roku, zaś pozostałe w roku przyszłym. Centrum obliczeniowe i zarządzające systemem stacji referencyjnych będzie ulokowane w Warszawie. Przewiduje się też powiązanie polskiego systemu stacji referencyjnych z systemami w krajach ościennych.

Aby upowszechnić technologię RTK, w Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii rozważa się możliwość uruchomienia wypożyczalni nowoczesnego sprzętu pomiarowego. Takie działania GUGiK będą sprzyjać geodetom i informatykom, zainteresowanym stosowaniem w praktyce produkcyjnej najnowocześniejszych technologii satelitarnych w geodezji.

Zahamowania w prowadzeniu procedur przetargowych są związane z przejściem Polski do struktur unijnych. Decyzje przetargowe od drugiego kwartału tego roku muszą odbywać się według unijnego ustawodawstwa, co skutkuje koniecznością przerabiania dokumentów przetargowych i prowadzi do około pięciu miesięcy opóźnień w przetargach (fundusze PHARE) na kataster i wektoryzację map ewidencyjnych. Do wykonania czekają zadania za około 200 milionów złotych.

Prawo geodezyjne i kartograficzne. Nadzwyczajna Podkomisja Sejmowa, która przez wiele miesięcy zajmowała się ustawą nowelizującą ustawę Prawo geodezyjne i kartograficzne zakończyła swoje prace. Wynik głosowania nie dał rozstrzygnięcia, które by pozwoliło na skierowanie ustawy pod obrady sejmu. Szuka się wyjścia z sytuacji, która może przekreślić możliwość uchwalenia przez sejm ustawy w tej kadencji. Oznacza to, że w nowej kadencji prace będą musiały być podjęte od nowa.

Jubileusz sześćdziesięciolecia Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii. Uroczystości związane z jubileuszem, planowane na początku kwietnia, musiały być odłożone ze względu na żałobę narodową po zgonie papieża Jana Pawła II. Przyjęty nowy termin to 23 czerwca 2005 roku. Uroczystość, z udziałem Prezydenta Rzeczypospolitej, odbędzie się w Zamku Królewskim. Na spotkanie zostali zaproszeni także przedstawiciele województwa kujawsko-pomorskiego.

Studia podyplomowe dla administracji i geodezji. Główny Urząd Geodezji i Kartografii, w porozumieniu z kilkoma uczelniami wyższymi: Politechniką Warszawską, Szkołą Główną Gospodarstwa Wiejskiego, Akademią Rolniczą we Wrocławiu, uruchomił studia podyplomowe. Ich przedmiotem będą nowe technologie, umożliwiające postęp w geodezji i informatyce geodezyjnej. Już w czerwcu rozpocznie się nauka we Wrocławiu. W Toruniu uruchomiono Centrum Technik i Technologii - studium geodezji i kartografii. Jest to nowoczesny obiekt, który zapewnia dobre warunki do zdobywania nowoczesnej wiedzy, przy niskich cenach samych szkoleń.

W imieniu Wojewody Kujawsko-Pomorskiego wypowiedział się Pan Bogdan Laszuk, który dziękował za zaproszenie do udziału w zjeździe geodetów, a jednocześnie zwrócił uwagę na walory przyrodnicze miejsca, w którym odbywa się spotkanie.

Pan Piotr Stanny, Starosta Włocławski, w swym wystąpieniu chwalił wydział geodezji w urzędzie powiatowym i dziękował za zaproszenie na zjazd. Wyraził też podziękowanie, za bardzo dobrą współpracę: geodecie województwa i wojewódzkiemu inspektorowi nadzoru geodezyjnego i kartograficznego.

Kolega Piotr Czajka podziękował Prezesowi Jerzemu Albinowi za informacje o Centrum Szkoleniowym, które jednak nie zastąpi wyższych uczelni kształcących geodetów. Podziękował staroście za dobre i ciepłe słowa o pracy geodetów w urzędach.

W Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii dokonano wyboru województwa kujawsko-pomorskiego do wprowadzenia w życie systemu AAA, który zaistniał w Hanowerze, gdzie już on funkcjonuje i rozwija się dość dynamicznie. Sprzęt, którym dysponują wojewódzkie ośrodki

dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej pozwala na wprowadzenie systemu AAA. Dzięki zastosowaniu tego systemu powstanie szerokopasmowy dostęp do informacji. Jest to działanie, które inicjował Marszałek Województwa. Pierwszy cel przedsięwzięcia to korzystać z sieci i tworzyć bazy danych.

Geoportal, to przedsięwzięcie, które połączy wszystkie województwa poprzez jeden serwer. Wszystkie informacje będą ujednolicone, a następnie przesłane zwrótnie do poszczególnych województw.

Pokaz sprzętu geodezyjnego zamykał pierwszą część zjazdu. Firma handlowa GEMAT stworzyła możliwość zapoznania się z funkcjonowaniem i zaletami nowoczesnych tachymetrów komputerowych, ale także instrumentów klasycznych i pomocniczego sprzętu pomiarowego.

Na godziny popołudniowe organizatorzy zaproponowali uczestnikom spotkania zadania geodezyjne do rozwiązywania indywidualnego oraz gry sportowe.

Gry sportowe.

Mecz piłki nożnej rozegrano między drużyną Włocławka, w składzie: Dariusz Skurtys, Krzysztof Narewski, Wiesław Lamparski, Roman Lewocki, Zbigniew Górecki, Ireneusz Gojlik, a drużyną Reszty Świata w składzie: Marek Komorowski, Maciej Mański, Rafał Zydorczyk, Bernard Rinc, Roman Malinowski i Paweł Lewandowski. Po zaciętych zmaganiach, zwyciężyła drużyna Włocławka.

Zwycięska drużyna piłkarska „Włocławek”

Mecz siatkówki rozegrano między drużyną Włocławka w składzie Dariusz Skurtys, Zbigniew Górecki, Ireneusz Gojlik, Wiesław Lamparski, Roman Lewandowski i Ryszard Szczepaniak, a drużyną Reszty Świata w składzie: Kazimierz Ritter, Jarosław Bartczak, Jacek Żbikowski, Rafał Zydorczyk, Aleksandra Wilgórska i Sławomir Majewski. Mecz był pasjonujący, a gra obu zespołów wyrównana.

Po emocjach, Jakich dostarczyły gry zespołowe, uczestnicy spotkania przeszli do indywidualnego turnieju zabaw geodezyjnych. Do zabawy stanęło czterdzieści osób. Każdy z uczestników zabawy miał do rozwiązania trzy „zadania”, jednakowe dla wszystkich, a polegające na określeniu wielkości wskazanego kąta, ocenie odległości między dwoma punktami i określenie różnicy wysokości.

Mobilizacja przed rozwiązywaniem zadań geodezyjnych: Bronisław Węglarz, Bolesław Krystofczyk, Wojciech Stippa, Andrzej Skarbiński, Halina Krystofczyk, Roman Malinowski, Grzegorz Czajka

Wielkość kąta najlepiej ocenili: Jerzy Albin, Halina Krystofczyk i Aleksandra Wilgórska. Odległość do wskazanego przedmiotu najtrafniej szacowali: Bernard Rinc, Krzysztof Rydlewski i Roman Malinowski. Różnicę poziomów między dwoma przedmiotami terenowymi najlepiej szacowali: Henryk Siuda, Jan Lipiński jr. i Dariusz Skurtys.

Kolacja w plenerze i przy ognisku. Zważywszy ruch w grach sportowych i przeżywszy emocje towarzyszące pomiarom wielkości geodezyjnych bez posłużenia się sprzętem pomiarowym, uczestnicy spotkania przystąpili do spożywania posiłku w plenerze i przy ognisku. Pieczone i inne frykasy mięsne, splukiwane szlachetnym napojem chmielowym, zachęciły biesiadników do śpiewów, którym wtórowały dźwięki gitary i akordeonu. Wśród tonów rozmaitych pieśni, biesiadne miejsce okrył wieczorny mrok, co oznaczało nadejście pory kolacji i czasu tanecznego płaśniania.

Przy biesiadnym stole

Przy ognisku

Wieczór, który zaczął się uroczystą kolacją, trwał do białego rana. Można było oddawać się tańcom rozmaitym, przy donośnych dźwiękach wytrwałej orkiestry, można było oddać się wspomnieniom ze znajomymi, można było odbywać nocne spacery pod rozgwieżdżonym niebem do stawku topielicy i posłuchać późnych i trwających do rana śpiewów słowiczych.

O północy nastąpiło rozdanie nagród i upominków zwycięzcom gier sportowych i zabaw geodezyjnych.

Na niedzielne popołudnie zaproszono uczestników zjazdu do turnieju rzutów lotkami i turnieju strzelania z karabinku pneumatycznego. Najlepsze wyniki w turnieju rzutów lotkami do tarczy - uczestniczyło w nim 21 osób - uzyskali: Artur Krokos, Krzysztof Narewski i Urszula Tomczak.

W strzelaniu z karabinka pneumatycznego - w turnieju uczestniczyło 28 osób - najlepsze wyniki uzyskali: Wioletta Gojlik, Bolesław Krystofczyk i Wiesław Lamparski.

VII regionalny zjazd geodetów Pomorza i Kujaw w Dębie Polskim zakończył się obiadem, w którego czasie nagrodzono zwycięzców w strzelaniu i rzutach do tarczy.

Prezes Henryk Siuda dokonał zamknięcia VII zjazdu i poinformował, że organizatorem zjazdu w roku 2006 będą geodeci z Torunia.

Stanisław Marcin Wiliński

IX. Seminarium: *Problematyka podziałów nieruchomości w świetle obowiązujących unormowań prawnych*

Tematem seminarium była *Problematyka podziałów nieruchomości w świetle obowiązujących unormowań prawnych*. Przystępując do omawiania spraw wiążących się z procedurami podziałów nieruchomości zwrócono uwagę na to, że wojewoda nie jest organem - w rozumieniu Ugn - w sprawach o podziały nieruchomości. Warto przypomnieć, że uregulowania prawne w tym zakresie są dość rozległe, pomieszczone w różnych aktach normatywnych i wskutek tego mogą być rozumiane jako niejednoznaczne interpretacyjnie, w praktycznym ich stosowaniu przez geodetów. Podstawowym aktem regulującym postępowanie podziałowe jest ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 roku „o gospodarce nieruchomościami” (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603). Przepisy dotyczące podziałów nieruchomości, zostały zawarte w rozdziale 1 działu III ustawy, zatytułowanym „Wykonywanie, ograniczanie lub pozbawianie praw do nieruchomości”. Ograniczenia dotyczą zainwestowania i podziałów nieruchomości. Zatem geodeta musi zdawać sobie sprawę z tego, że w wyniku dokonania podziału, może nastąpić ograniczenie praw do nieruchomości.

Seminarium prowadzi Karol Bogaczyk, (w głębi) Zbigniew Kiełpiński, Stefan Starszak

Uczestnicy seminarium: Norbert Koperski, Ewa Danielewska, Wiesław Megger

Wykonując działania mające na celu podział nieruchomości, należy dbać o to, aby nie uchybiać gwarancjom prawnym do własności, zawartym w *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej*. W art. 64

Konstytucji mówi się, że *każdy ma prawo do własności, innych praw majątkowych oraz prawo dziedziczenia* i że *własność, inne prawa majątkowe oraz prawo dziedziczenia podlegają równej dla wszystkich ochronie prawnej*, jak również, że *własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności*. Kodeks cywilny w art. 140 definiuje treść własności, a w art. 143 mówi o własności gruntu. Z tych unormowań wynika konieczność zadbania o to, aby w czasie postępowania podziałowego nie dopuścić się naruszenia praw do dzielnej nieruchomości.

Unormowania i odniesienia prawne, mające charakter przepisów szczególnych, a które należy mieć na uwadze w postępowaniu podziałowym, można znaleźć w wymienionych niżej ustawach.

1. Ustawa z dnia 10 maja 1990 roku „Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym” (Dz. U. Nr 32, poz. 191);
2. Ustawa z dnia 13 października 1998 roku „Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną” (Dz. U. Nr 133, poz. 892; z 2000 r. Nr 95, poz. 1041);
3. Ustawa z dnia 27 października 1994 roku „o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym” (Dz. U. Nr 127, poz. 627; z 2000 Nr 86, poz. 958, Nr 109, poz. 1157, z 2004 r. Nr 256, poz. 2571);
4. Ustawa z dnia 10 kwietnia 2003 roku „o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg krajowych” (Dz. U. Nr 80, poz. 721 i nr 217, poz. 2124);
5. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 roku „Kodeks karny” (Dz. U. Nr 88, poz. 553);
6. Ustawa z dnia 24 października 1974 roku „Prawo wodne” (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43);
7. Ustawa z dnia 21 marca 1985 roku „o drogach publicznych” (Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838);
8. Ustawa z 24 czerwca 1994 roku „o własności lokali” (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903);
9. Ustawa z dnia 15 grudnia 2000 roku „o spółdzielniach mieszkaniowych” (Dz. U. z 2001 r. nr 4, poz. 27);
10. Ustawa z dnia 26 marca 1982 roku „o scalaniu i wymianie gruntów” (Dz. U. z 1989 r. Nr 58, poz. 349 tj, z 2000 nr 12, poz. 136, z 2003 r. Nr 178, poz. 1749, z 2004 r. Nr 116, poz. 1206);
11. Ustawa Kodeks cywilny z 23 kwietnia 1964 roku (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z 2001r. Nr 11, poz. 91);
12. Ustawa z dnia 28 września 1991 r. „o lasach” (Dz. U. z 2000 r. Nr 56, poz. 679);
13. Ustawa z dnia 19 października 1991 roku „o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa” (Dz. U. z 2004 r. Nr 208, poz. 2128);
14. Ustawa z dnia 22 czerwca 1995 r. „o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej” (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 368, z późno zm.);
15. Ustawa z dnia 30 maja 1996 r. „o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz o Agencji Mienia Wojskowego” (Dz. U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1711);
16. Ustawa z dnia 24 marca 1920 r. „o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców” (Dz. U. z 2004 r. Nr. 167, poz. 1758.)

W ustawie o gospodarce nieruchomościami (Ugn), w treści art. 92 - 99 zawarto przepisy regulujące postępowanie podziałowe nieruchomości. Spod przepisów ustawy wyłączone są (art. 92) nieruchomości położone na obszarach przeznaczonych w planach miejscowych na cele rolne i leśne. Ta zasada nie ma zastosowania, gdy podział spowoduje konieczność wydzielenia nowych dróg, które nie są koniecznymi drogami dojazdowymi do nieruchomości wchodzących w skład gospodarstw rolnych, albo spowoduje wydzielenie działek gruntu o powierzchni mniejszej niż 0.3 ha. Warunki, które muszą być spełnione, aby podział nieruchomości był dopuszczalny i skuteczny, podają przepisy zawarte w art. 93, 94 i 95. Podział nieruchomości winien być zgodny z ustaleniami planu miejscowego. Zgodność ta dotyczy zarówno przeznaczenia terenu, jak i możliwości zagospodarowania wydzielonych działek gruntu.

Zgodność podziału nieruchomości z ustaleniami planu miejscowego opiniuje wójt, burmistrz (prezydent miasta). Taka opinia powinna być wyrażona w formie postanowienia, na które przysługuje zażalenie. Gdy brak planu miejscowego, podziału nieruchomości można dokonać, jeżeli jest zgodny z przepisami odrębnymi. Jeżeli w dniu złożenia wniosku o podział, istnieje obowiązująca decyzja

o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, to podział powinien być zgodny z warunkami określonymi w tej decyzji. Gdy gmina ogłosiła o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego przed złożeniem wniosku o podział nieruchomości. postępowanie w sprawie podziału zawiesza się do czasu uchwalenia tego planu. jednak nie dłużej niż na okres 12 miesięcy. Grunty rolne i leśne (przeznaczone na te cele w planach miejscowych, albo tak wykorzystywane, gdy brak planu miejscowego) mogą być dzielone na działki gruntu o powierzchni mniejszej niż 0.3 ha. jedynie w celu powiększenia sąsiedniej nieruchomości lub regulacji granic między sąsiadującymi nieruchomościami.

Do podziału nieruchomości nie dopuszcza się, gdy projektowane do wydzielenia działki gruntu nie mają dostępu do drogi publicznej. Za dostęp do drogi publicznej uważa się także wydzielenie drogi wewnętrznej, z jednoczesnym ustanowieniem na tej drodze odpowiednich służebności, dla wydzielonych działek gruntu.

Przepisy ustawy uwzględniają pewne okoliczności faktyczne, które umożliwiają dokonanie podziału nieruchomości niezależnie od ustaleń planu miejscowego. Zawarto je w art. 95.

Zatwierdzenie podziału nieruchomości. Unormowania prawne regulujące tryb zatwierdzania podziału nieruchomości zawarto w art. 96. Podstawę, na której można dokonać podziału nieruchomości, stanowi decyzja zatwierdzająca podział, wydana przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta. Decyzję zatwierdzającą podział nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków, wydaje się po uzyskaniu pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków na podział tej nieruchomości.

- *Nie wydaje się decyzji zatwierdzającej podział, gdy: wydziela się część nieruchomości której własność została nabyta z mocy prawa*
- *O podziale orzeka sąd*
- *Podział nieruchomości polega na wydzieleniu wchodzących w jej skład działek gruntu. Odrębnie oznaczonych w katastrze nieruchomości.*

Sąd orzekający o podziale nieruchomości zasięga opinii: wójta, burmistrza (prezydenta miasta), gdy podział jest uzależniony od ustaleń planu miejscowego; wojewódzkiego konserwatora zabytków, gdy podział dotyczy nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków.

Decyzja wójta, burmistrza, prezydenta miasta albo orzeczenie sądu stanowią podstawę do dokonania wpisów w księdze wieczystej i katastrze nieruchomości.

Wniosek o dokonanie podziału nieruchomości. Podziału nieruchomości dokonuje się na wniosek i koszt osoby, która ma w tym interes prawny. Podziału nieruchomości można dokonać z urzędu. Dokumenty, które należy dołączyć do wniosku zostały wyszczególnione w art. 97 ust. 1.

Dokonanie z urzędu podziału nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym.

W art. 97a Ugn zawarto zasady, które należy stosować, gdy chce się dokonać z urzędu podziału nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym. Pojęcie takiej nieruchomości zawiera art. 113 ust. 3

Wydzielenie działek pod drogi publiczne lub pod poszerzenie istniejących dróg

Unormowania regulujące takie czynności zawierają przepisy art. 98 Ugn. Działki gruntu wydzielone pod drogi publiczne: gminne, powiatowe, wojewódzkie, krajowe z nieruchomości, której podział został dokonany na wniosek właściciela, przechodzą, z mocy prawa, odpowiednio na własność gminy, powiatu, województwa lub Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja zatwierdzająca podział stała się ostateczna albo orzeczenie o podziale prawomocne. Przepis ten ma też zastosowanie do nieruchomości pozostających w użytkowaniu wieczystym. W podobny sposób postępuje się przy wydzielaniu działek gruntu pod poszerzenie istniejących dróg publicznych.

Prawa do przejętych gruntów ujawnia się w księdze wieczystej. Podstawą wpisu praw gminy, powiatu, województwa lub Skarbu Państwa do księgi wieczystej jest ostateczna decyzja zatwierdzająca podział. Dokonanie podziału nieruchomości pod warunkiem.

W przepisach art. 98b Ugn, dopuszcza się możliwość połączenia i ponownego podziału na działki gruntu nieruchomości ukształtowanych w sposób uniemożliwiający ich racjonalne zagospodarowanie. Właścicielom nieruchomości przewidzianych do połączenia i ponownego podziału muszą przysługiwać jednorodne prawa do tych nieruchomości. Do wniosku o podział należy dołączyć, złożone w formie aktu notarialnego, zobowiązanie do dokonania zamiany.

Zobowiązanie przyjęte przez właścicieli nieruchomości stanowi o możliwości dokonania podziału pod warunkiem dokonania przez nich, w drodze zamiany, wzajemnego przeniesienia praw do części ich nieruchomości, które weszły w skład nowo wydzielonych działek gruntu.

W przepisach art. 99 Ugn, dopuszcza się możliwość dokonania podziału nieruchomości pod warunkiem. Występuje to wtedy, gdy zapewnienie dostępu do drogi publicznej ma polegać na ustanowieniu służebności, na wydzielonej drodze wewnętrznej, na rzecz wydzielonych działek gruntu lub ustanowieniu dla tych działek innych służebności drogowych (art. 93, ust. 3). Podziału nieruchomości dokonuje się pod warunkiem, który polega na tym, że przy zbywaniu działek wydzielonych w wyniku podziału zostaną ustanowione służebności drogowe. Za spełnienie warunku uważa się także sprzedaż wydzielonych działek gruntu wraz ze sprzedażą udziału w prawie do działki gruntu stanowiącej drogę wewnętrzną.

Tryb dokonywania podziałów nieruchomości oraz sposób postępowania przy sporządzaniu dokumentów wymaganych w tym postępowaniu, a także rodzaje i treść tych dokumentów zawiera Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 2004 roku w *sprawie sposobu i trybu dokonywania podziałów nieruchomości* (Dz. U. Nr 268, poz. 2663).

Dyskusja.

Karol Bogaczyk wskazuje na wątpliwości, które pojawiają się przy wydzielaniu z nieruchomości rolnych i leśnych działek gruntu mniejszych niż 0.3 ha: jak odnosić się do ustaleń planu miejscowego, albo gdy celem podziału jest zniesienie współwłasności nieruchomości zabudowanej dwoma budynkami mieszkalnymi? Podkreśla, że gdy brak planu miejscowego, to organ, który odmówi zgody na podział, jest zobowiązany wskazać z jakim przepisem następuje kolizja i udokumentować swoją odmowę.

Opis przyjętych granic, to dokument, w którym zamieszcza się informacje o dowodach źródłowych, które traktuje się jako obowiązujące. O przyjęciu granic nieruchomości podlegającej podziałowi powiadamia się strony. Gdy brak danych o granicach nieruchomości, należy wszcząć postępowanie rozgraniczeniowe; a gdy na granicy nie ma znaków, albo ich położenie jest naruszone, wtedy należy wznowić znaki graniczne.

Zdzisław Dąbrowski uważa za nieporozumienie, wręcz obrazę Prawa geodezyjnego i kartograficznego, przyjmowanie granic dzielonej nieruchomości protokołem. Tam gdzie nie ma dokumentów źródłowych należy wszcząć rozgraniczenie. Wyraża niezadowolenie, pod adresem Urzędu i Ministerstwa, ze sposobu zredagowania Rozporządzenia.

Bolesław Cieszyński nawiązując do ustaleń zawartych w art. 95 zastanawia się czy cel jakim jest wydzielenie działki budowlanej - mniejszej od 0.3 ha - z siedliska gospodarstwa rolnego, można podporządkować przepisom o wydzielenie działki na gruntach rolnych. Wyraża wątpliwości dotyczące unormowań zawartych w Rozporządzeniu, o ustalonym tam trybie postępowania podziałowego.

Tadeusz Podowski uważa za nieuzasadniony Wymóg podawania, we wstępnym projekcie podziału powierzchni działek wydzielanych z nieruchomości podlegającej podziałowi.

Karol Bogaczyk wskazuje na możliwość znajdowania opinii przeciwstawnych. Znowelizowana Ugn wprowadza nowe pojęcia, takie jak *przepisy odrębne*, *dokonanie podziału pod warunkiem*. I tego trzeba będzie się nauczyć. Celem naszych wypowiedzi powinno być poszukiwanie możliwości i ułatwień w poruszaniu się w obowiązujących, niedoskonałych przepisach. My nie zmienimy obowiązujących aktów normatywnych i przepisów w nich zawartych. Rozmawiamy po to, aby poradzić sobie praktycznie w przestrzeni zakreślonej przepisami o podziałach nieruchomości.

Zbigniew Kielpiński wskazuje na cały zakres unormowań zawartych w art. 92 - 95 i utrudnienia,

które ujawniają się przy ich stosowaniu w konkretnych sytuacjach, a które geodeta powinien rozwiązywać.

Karol Bogaczyk przypomina o tym, że po uchwaleniu nowych przepisów podatkowych funkcjonowało „prawo powielaczowe” dotyczące siedlisk, które nie są zapleczem gospodarstwa rolnego - wykreślano w tych działkach klasy gruntu. Należy zauważyć, że do jednej działki można stosować reżym tylko jednego przepisu. Potrzebne jest logiczne myślenie w postępowaniu.

Dariusz Cieślak mówi o potrzebie wykonywania protokołu przyjęcia granic w dwóch egzemplarzach.

Karol Bogaczyk uważa, że strony uczestniczące w postępowaniu granicznym mają prawo żądać kopii protokołu. My często czujemy się „strażnikami pieczęci”, co w dobie jawności - kiedy wszystko zyskuje inną perspektywę i wymaga innej świadomości - nie znajduje uzasadnienia. Uwagi wymaga możliwość dokonania podziału nieruchomości pod warunkiem, Np. gdy chodzi o uregulowanie przebiegu granic, albo poszerzenie sąsiedniej działki. Warunek winien być zawarty w decyzji zatwierdzającej podział. Informacja taka jest potrzebna notariuszowi.

Wydzielenie działki siedliskowej z gospodarstwa rolnego nastrocza sporo wątpliwości i trudności w znalezieniu właściwej, prawnie słusznej procedury. Pamiętać trzeba, że przepis ustawowy nie może likwidować unormowania istniejącego, jeżeli nie ma stosownej regulacji. Wydzielenie działki gruntu z nieruchomości rolnej lub leśnej mniejszej niż 0.3 ha musi być zgodne z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych, uwzględniać ustalenia planu miejscowego - gdy chodzi o obszary siedliskowe - a także respektować treść obowiązującej decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania-terenu;

Nieruchomości o powierzchni poniżej 0.3 ha położone na obszarach przeznaczonych na cele rolne i leśne można podzielić, ale trzeba najpierw wywołać inną sytuację prawną: poprzez wniesienie stosownej uwagi do pracy nad planem miejscowym, albo wywołanie takich warunków zabudowy i zagospodarowania terenu, które na to pozwolą.

Zbigniew Masztalerz mówi, że ten problem pojawia się gdy następuje przekazanie gospodarstwa następcy, a właściciel chciałby zachować działkę, na której stoją budynki, o powierzchni 0.1- 0.2 ha.

Leopold Witul stwierdza, że nasze kłopoty są takie sobie, ale co ma powiedzieć wójt - z powiatu toruńskiego, któremu przedłożono do zatwierdzenia projekt podziału na wydzielenie 210 działek, na terenach użytkowanych rolniczo, a z czasem przeznaczonych pod zabudowę.

Notował Stanisław Marcin Wiliński

X. Seminarium: Metoda RTK i wykorzystanie stacji referencyjnych GPS

W dniu 9 maja 2005 roku miało miejsce seminarium poświęcone technikom i technologiom dotąd nie stosowanym przez geodetów Pomorza i Kujaw. W spotkaniu uczestniczyły 33 osoby.

Wykład wprowadzający w zagadnienia technik i technologii satelitarnych - opracowany z udziałem mgr inż. Alicji Ogórkis - wygłosił dr inż. Jakub Szulwic, pracownik naukowy Politechniki Gdańskiej.

Na wstępie wykładu została podana ogólna charakterystyka GPS, jako globalnego systemu lokalizacji obiektów stałych lub ruchomych, wykorzystującego sztuczne satelity Ziemi, przeznaczonego do ciągłego, szybkiego i dokładnego wyznaczania trzech współrzędnych. System służy również jako wzorcowe źródło czasu i jest wykorzystywany do określenia prędkości poruszającego się odbiornika.

System GPS składa się z trzech segmentów: satelitarnego, zwanego też kosmicznym, operacyjnego, służącego do kierowania systemem i nadzoru oraz segmentu użytkowników.

Segment kosmiczny stanowi konstelacja 24 satelitów, rozmieszczonych na firmamencie niebieskiej w takiej konfiguracji, która zapewnia możliwość jednoczesnej obserwacji co najmniej 4 satelitów z prawie dowolnego punktu na Ziemi. Okres obiegu ziemi przez satelitę wynosi około 12 godzin, dzięki czemu w danym miejscu regularnie pojawia się ta sama konstelacja, co ułatwia uzyskiwanie informacji pomiarowej. Średni czas eksploatacji satelitów wynosi 7.5 roku.

Segment operacyjny (kontrolny) funkcjonuje od 1985 roku i składa się z głównej stacji operacyjnej *Master Control Station*, która znajduje się w Colorado Springs oraz współpracujących z nią czterech stacji monitorujących. Są one rozmieszczone prawie równomiernie w pobliżu równika, na wyspach; Wniebowstąpienia na Oceanie Atlantyckim, Diego Garcia na Oceanie Indyjskim, Kwajalein na Oceanie Spokojnym i Hawaje na Oceanie Spokojnym. Stacje monitorujące prowadzą ciągle obserwacje wszystkich satelitów GPS. Wyniki obserwacji służą do precyzyjnych obliczeń parametrów orbity (efemeryd) każdego satelity i poprawek wskazań pokładowych zegarów atomowych - w stosunku do przyjętej skali czasu całego systemu GPS. W ten sposób pozycja każdego satelity w przestrzeni jest stale aktualizowana, a czas jego zegara jest synchronizowany z czasem systemu GPS. Sygnał satelitarny jest emitowany na dwóch podstawowych częstotliwościach nośnych *L1* i *L2*.

Segment użytkowników jest reprezentowany przez wiele milionów różnorodnych odbiorników, jedno lub wielokanałowych. Do podstawowych funkcji odbiornika GPS należy odbiór sygnału, identyfikacja satelity nadającego ten sygnał, wyznaczenie czasu propagacji sygnału od satelity do odbiornika i wyznaczenie pozycji; a w odbiornikach wyspecjalizowanych także prędkości obiektu.

Rynek odbiorników satelitarnych jest olbrzymi, o czym może świadczyć poziom ich rocznej produkcji, sięgający miliona sztuk.

RTK - kinematyka w czasie rzeczywistym.

Jest to najbardziej skomplikowana metoda, jeśli chodzi o wykorzystanie techniki satelitarnej. Aby ją stosować muszą zaistnieć następujące warunki: ze stanowiska pomiarowego widoczna konstelacja 4 - 5 satelitów, mocna stacja referencyjna, odbiornik DGPS/RTK oraz środki łączności pozwalające na komunikowanie się odbiornika ze stacją. Komunikacja między trzema „segmentami zespołu”, umożliwiającego wykonywanie pomiaru, musi pozwalać na bezpośrednie przetwarzanie danych *on-line*.

Geodeci są zainteresowani posiadaniem stacji referencyjnych, ale ich istnienie i funkcjonowanie jest znacznie ważniejsze dla dobra społeczeństwa. Można stwierdzić, że społeczeństwo jest mocniejsze, bogatsze, gdy jest zorientowane w otaczającej ją przestrzeni.

Transmisja poprawek dla RTK odbywa się na czterech zakresach, co pozwala na określenie położenia odbiornika z dokładnością 1-2 cm. Odbiornik DGPS/RTK charakteryzuje się skutecznym oddziaływaniem w odległości od 10 do 35 km od stacji referencyjnej, jeśli chcemy uzyskać dokładność 1 cm.

Należy postawić pytanie; czy stać nas na stacje referencyjne? Skoro stać innych, to czemu nas nie stać? Obecnie w województwie kujawsko-pomorskim panuje pewien „pustostan” - stan wstydu.

Sieć stacji referencyjnych, pracujących nieprzerwanie, ma Śląsk i Trójmiasto. Po sąsiedzku, w Toruniu pracuje stacja dla potrzeb „Geofizyki”. Budowę stacji referencyjnych powinno się rozpoczynać z myślą o zaspokajaniu potrzeb geodetów. Funkcjonowanie sieci stacji referencyjnych jest ważne i potrzebne przy prowadzeniu pomiarów podstawowych w geodezji, w miernictwie.

Niektóre kraje europejskie zbudowały u siebie sieci permanentnych stacji referencyjnych, co pozwala na stosowanie metody RTK. Funkcjonują one w Austrii, Niemczech, Szwajcarii, Szwecji, a także w Wielkiej Brytanii.

W Polsce nie ma jednolitego systemu stacji referencyjnych. Istnieją zespoły lub pojedyncze stacje, pozostające w dyspozycji rozmaitych instytucji i organizacji. Warto wiedzieć, że wybrane stacje, działające na terenie kraju, pracują w jednolitym systemie europejskim i światowym.

Przystępując do zbudowania stacji referencyjnej, trzeba pamiętać, aby ona mogła wejść do europejskiego systemu stacji permanentnych.

Zastosowania GPS/RTK. Jest kilkadziesiąt obszarów aktywności gospodarczej i społecznej, na których mogą być wykorzystywane możliwości metody GPS/RTK. Wymienić tu można tylko niektóre: lotnictwo, komunikacja lądowa i morska, geologia, leśnictwo, geodezja, kartografia, energetyka, policja, ochrona środowiska.

To nie jest wstyd posiadać stacje referencyjne. To wstyd ich nie posiadać. To tak jak encyklopedia.

Nie powinniśmy już tylko myśleć czy zbudować stację, ale trzeba zrobić krok dalej i zdecydować, gdzie ją budować, dla kogo, kto będzie nią zarządzał i ją wykorzystywał? Należy się odwołać do istniejących doświadczeń, szukać ludzi~ którzy tego chcą i którzy zapłacą za budowę stacji.

Grzegorz Czajka Geodeta Województwa przypomniał o niektórych zadaniach Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii. Zamiarem Urzędu w latach 2005-2007 ma być realizacja projektu jednorodnej sieci stacji referencyjnych ASG-PL/EUPOS. W projekcie przewiduje się założenie od 75 do 95 stacji. Będzie to polska część europejskiego systemu stacji referencyjnych. Przewiduje się, że 25% kosztów pokryje GUGiK, a 75% będzie pochodzić ze środków unijnych. Obecnie Aktywna Sieć Geodezyjna, złożona z sześciu stacji istnieje na Śląsku, z centrum zarządzania w Katowicach.

Prelekcję wprowadzającą do pokazu sprzętu *Leica* wygłosił mgr inż. Adam Owczarek, reprezentujący firmę *Czerski Trade Polska*. Prezentowany na seminarium sprzęt jest na wskroś nowatorski. Firma *Leica* jest liderem w produkcji sprzętu klasycznego i wykorzystującego bardziej zaawansowane technologie. Prezentowane urządzenia, to próbka ostatnich nowości firmy. Są wśród nich:

- tachimetr komputerowy *Leica TPS 1200*, który umożliwia pomiar z błędem średnim 1'', 2'', 5'', pozwalający na pomiar odległości do 10 000 m, pomiar bez lustra, z funkcją poszukiwania lustra;
- zintegrowany system, złożony z tachimetru *TPS 1200* i odbiornika GPS *Leica SmartStation*, przedstawiany jako system pomiarowy całkowicie niezależniący geodetę od osnowy pomiarowej;
- odbiornik *Leica GPS 1200*, który może być używany jako stacja referencyjna lub jako odbiornik ruchomy, w każdym trybie pracy, od metody statycznej po tryb RTK; do kontrolowania i zarządzania pojedynczą stacją lub siecią stacji referencyjnych służyć może oprogramowanie GPS

Smart Station

Najbardziej intrygującym instrumentem jest *SmartStation*, który pozwala geodecie na uwolnienie się od konieczności nawiązywania nowych pomiarów do punktów istniejących osnów geodezyjnych. Pozwola to na bardziej korzystny - z punktu widzenia ekonomii i bezpieczeństwa pracy - wybór stanowiska pomiarowego. Dotychczasowe doświadczenia wskazują na znaczne skrócenie czasu pracy z użyciem tego instrumentu.

Bez większego ryzyka można stwierdzić, że nastąpiła pełna wymienialność danych między technologią tachymetryczną, a technologią GPS. Zestaw *Smart* pozwala na redukcję prac kameralnych. Topologię buduje się już w terenie.

System pomiarów satelitarnych cechuje wysoka i stała dokładność: zaledwie jeden pomiar na 10 000 może być obciążony błędem.

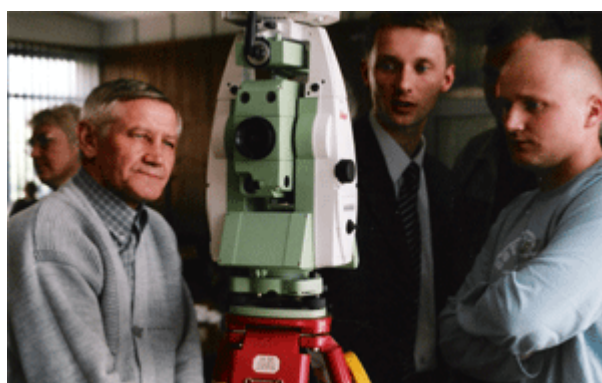
Dyskusja.

Janusz Kluczyński dzieli się pewną refleksją na temat tempa zmian w geodezji. Bo oto, aby 10 lat temu uzyskać wyznaczenie położenia punktu z dokładnością około 1 cm, dwa odbiorniki musiały pracować na stanowiskach przez pół godziny, a dzisiaj metoda RTK pozwala na uzyskanie takiego rezultatu w ciągu pół minuty. Z zastrzeżeniem dostępu do funkcjonującej stacji referencyjnej.

Druga sprawa: zegar atomowy, który jest elementem wyposażenia sztucznych satelitów Ziemi, niebawem będzie mógł być zainstalowany w każdym odbiorniku GPS, a to dlatego, że amerykańscy konstruktorzy opracowali model takiego zegara wielkości paznokcia na małym palcu damskiej ręki.

Bolesław Krystowczyk chciałby wiedzieć, czy jest możliwe działanie sprzętu GPS w bardzo trudnych warunkach środowiskowych, występujących w zakładach przemysłowych, w obiektach energetycznych i hydrotechnicznych.

Adam Owczarek uważa, że korzystanie z satelitarnych technik pomiarowych w trudnych warunkach środowiskowych jest możliwe i to z dobrym skutkiem. Firma *Czerski*, którą reprezentuje, na życzenie klienta, może przygotować sprzęt do działania w warunkach uciążliwych, które wynikają z zapylenia, wysokiej temperatury, wibracji maszyn i podłoża.

Wnioski wykładowców i uczestników seminarium pozwoliły na sformułowanie następujących wniosków:

1. Geodeci stoją wobec konieczności zrewidowania swoich klasycznych metod pomiarowych. Wykorzystywany klasyczny sprzęt pomiarowy, choć nasycony osiągnięciami elektroniki i techniki komputerowej, jest mniej wydajny od nowatorskich rozwiązań w sprzęcie pozwalającym na stosowanie satelitarnych metod pomiarowych.

2. Powszechniejsze sięganie do najnowszych instrumentów, pozwalających na stosowanie satelitarnych metod pozyskiwania danych o terenie, jest uwarunkowane zaistnieniem w krótkim czasie sieci stacji referencyjnych, powszechnie dostępnych.

3. Budowa wielofunkcyjnych permanentnych stacji referencyjnych na terenie województwa kujawsko-pomorskiego jest zadaniem pilnym i ważnym dla zawodowego środowiska geodetów.

4. Władze samorządowe, z Wojewodą i Marszałkiem Województwa, winny dołożyć starań, aby Główny Geodeta Kraju budowę stacji referencyjnych na terenie województwa kujawsko - pomorskiego wprowadził do pierwszego etapu realizacji projektu ASG-PLIEUPOS.

5. Powstanie i funkcjonowanie sieci stacji referencyjnych, otworzy możliwość wykonywania geodezyjnej obsługi budowy kujawsko-pomorskiego odcinka autostrady A-1, a także innych prac geodezyjnych, z wykorzystaniem technologii i bardziej ekonomicznych satelitarnych metod pomiarowych.

Notował Stanisław Marcin Wiliński

XI. XXVIII Ogólnopolski Konkurs Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej Żelechów

W dniach 7-9.04.2005 roku odbył się w Żelechowie XXVII Ogólnopolski Konkurs Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej. Miejscem rywalizacji uczniów średnich szkół geodezyjnych z terenu całego kraju był Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 13 w Żelechowie.

Konkurs odbywał się w dniach żałoby narodowej z powodu śmierci Ojca Świętego Jana Pawła II. Wobec tego program Konkursu uległ zmianie i przedstawiał się następująco:

Czwartek 7.04.2005 r.

- 8.00 - śniadanie,
- otwarcie Konkursu,
- 10.30 - zadania tekstowe / spotkanie opiekunów,
- 13.30 - obiad,
- zadania terenowe / (Opiekunowie) wycieczka do Muzeum Diecezjalnego w Siedlcach
- kolacja.

Piątek 8.04.2005 r.

- 7.30 -śniadanie
- 8.00 - oglądanie transmisji z uroczystości pogrzebowych
świątlica internatu + świątlica szkolna,
- 14.00 - obiad,
- 15.00 - zadania testowe / spacer opiekunów
- 18.00 - Msza Święta w miejscowym kościele, ofiarowana przez Uczestników Konkursu w intencji
Ojca Świętego,
- 19.00 - kolacja

Sobota 9.04.2005 r.

- 8.00 - śniadanie,
- 9.00 - FINAL KONKURSU,
- 12.00 - Ogłoszenie wyników, wręczenie nagród i dyplomów, zamknięcie Konkursu,
- 13.00 -obiad.

Konkurs podobnie jak w latach poprzednich organizowany był przez:

- Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu
- Ministerstwo Infrastruktury
- Głównego Geodetę Kraju
- Stowarzyszenie Geodetów Polskich
- Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 13 w Żelechowie.
- Honorowy Patronat nad Konkursem sprawował Mazowiecki Kurator Oświaty Ryszarda Raczyńskiego.

Powołany został Komitet Honorowy w składzie:

- **Jerzy Albin** - Główny Geodeta Kraju
- **Kazimierz Czarnecki** - Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich
- **Zbigniew Stąsiek** - Dyrektor Delegatury MKO w Siedlcach
- **Zbigniew Leszek** - Przewodniczący Rady Powiatu Garwolińskiego
- **Stefan Gora** - Starosta Powiatu Garwolińskiego
- **Leonard Gula** - Burmistrz Miasta i Gminy Żelechów.

Całością spraw związanych z organizacją wszystkich etapów Konkursu, przygotowaniem tematów zadań i pytań, znalezieniem sponsorów, przygotowaniem nagród itp. zajmował się Komitet Główny w składzie:

Przewodniczący - mgr inż. Andrzej Szymczak

Wiceprzewodniczący - mgr inż. Leszek Cieciora

Sekretarz - mgr inż. Włodzimierz Kędziora

Członkowie:

- *mgr inż. Grażyna Skolbania -przedstawicielka GUGiK*
- *dr inż. Adam Boroń*
- *prof. Kazimierz Czarnecki*
- *prof. Jerzy Fellmann*
- *mgr inż. Jakub W. Frelek*
- *dr inż. Maria Gadomska*
- *prof. Włodzimierz Baran*
- *prof. Andrzej Hopfer*
- *prof. Edward Kujawski*
- *dr inż. Bartosz Mitka*
- *dr inż. Andrzej Pachuta*
- *prof. Janusz Śledziński*
- *dr inż. Marian Sołtys*
- *mgr inż. Eugeniusz Tes*
- *dr inż. Janusz Walo*
- *prof. Józef Wędzony (członek honorowy)*
- *prof. Zofia Więckowicz*
- *mgr Katarzyna Opieczyńska -przedstawicielka Min. Infrastruktury*
- *mgr inż. Stanisław Dadas*
- *mgr Grzegorz Szymczak*
- *mgr inż. Zdzisław Dworakowski*

Prawidłowym przebiegiem etapu centralnego oraz oceną prac uczniów startujących w Konkursie zajmowało się Jury Konkursu w składzie:

Przewodnicząca - Prof. dr hab. inż. Zofia Więckowicz

Wiceprzewodnicząca - Dr inż. Maria Gadomska

Wiceprzewodniczący - Prof. dr hab. inż. Jerzy Fellmann

Członkowie –

- *Dr inż. Adam Boroń*
- *Prof. dr hab. inż. Edward Kujawski*
- *Dr inż. Andrzej Pachuta*
- *Dr inż. Marian Sołtys*
- *Mgr inż. Eugeniusz Tes*
- *Dr inż. Janusz Walo*
- *Dr inż. Bartosz Mitka*

Skład Komitetu Organizacyjnego Gospodarzy zajmującego się sprawami gospodarczymi takimi jak zakwaterowanie, wyżywienie, zabezpieczenie sal w których rozwiązywane były przez uczestników zadania konkursowe oraz wielu innymi bardzo ważnymi, które w sposób zasadniczy rzutują na prawidłowość przebiegu Konkursu a także na zadowolenie jego uczestników:

Przewodniczący - mgr Grzegorz Szymczak

Członkowie:

- *mgr Elżbieta Zatyka*
- *mgr Małgorzata Mosior*

- mgr inż. Krzysztof Zatyka
- mgr inż. Elżbieta Gula
- mgr inż. Hanna Szaniawska
- mgr inż. Małgorzata Zagórska
- mgr Alicja Bienas
- Zofia Fal
- mgr Maria Głębicka
- mgr Iwona Jończyk
- mgr Krzysztof Koźlak
- mgr Jadwiga Kulikowska
- mgr Jolanta Próchniewicz
- mgr Małgorzata Zadróżna-Pilka
- Bożena Zatyka
- Elżbieta Zatyka-Bryzek
- Elżbieta Zegadło

Uroczyste otwarcie Konkursu nastąpiło w dniu 7.04.2005 r. w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych im. Ignacego Wyssogoty Zakrzewskiego w Żelechowie. Otwarcia dokonał Przewodniczący Komitetu Głównego Kol. Andrzej Szymczak.

W Konkursie uczestniczyły następujące trzy osobowe reprezentacje 22 szkół geodezyjnych z całej Polski:

Lp.	Imię i Nazwisko	Nazwa szkoły	Miejscowość	Opiekun
1.	Robert Baranowski	Zespół Szkół Budowlano - Geodezyjnych	Białystok	Danuta Jurkowska
	Daniel Olechno			
	Adam Zaniewski			
2.	Marcin Dąbrowski	Państwowe Szkoły Budownictwa	Gdańsk	Bohdan Kołaczyński
	Łukasz Jewsienia			
	Mateusz Woźniak			
3.	Artur Czopik	Zespół Szkół Drogowo - Geodezyjnych	Jarosław	Wiesław Fołta
	Damian Jędruchów			
	Sławomir Pawlak			
4.	Marek Mol	Zespół Szkół Technicznych i Ogólnokształcących	Katowice	Piotr Kraczka
	Mateusz Piorunkiewicz			
	Marek Spojda			
5.	Krzysztof Juściński	Państwowe Szkoły Budownictwa i Geodezji	Lublin	Czesława Jaroszevska
	Karol Młynarski			
	Krzysztof Świerczyński			
6.	Michał Adamczyk	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 13	Łódź	Sławoj Szymczak

7.	Monika Kalus	Zespół Szkół Technicznych i Ogólnokształcących	Opole	Zdzisław Domagała
	Mirosław Kondora			
	Robert Kotula			
8.	Andrzej Kwieciński	Zespół Szkół Budowlanych	Ostrów Wielkopolski	Dagmara Lemanie
	Paweł Malinowski			
	Paweł Pawlik			
9.	Radosław Cichocki	Zespół Szkół nr 2	Ostrowiec Świętokrzyski	Zofia Tokarz
	Karolina Kwiatkowska			
	Marzena Żelazowska			
10.	Rafał Boksa	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 3	Piotrków Trybunalski	Rafał Madej
	Konrad Modrzejewski			
	Konrad Spinek			
11.	Łukasz Bączyk	Zespół Szkół Geodezyjno - Drogowych	Poznań	Bogumiła Wiatr
	Łukasz Urbaniak			
	Piotr Urbaniak			
12.	Marek Gawron	Zespół Szkół Agrotechnicznych	Ropczyce	Alina Czarnik
	Iwona Siuba			
	Rafał Wrona			
13.	Jarosław Bagnicki	Zespół Szkół Kształcenia Ustawicznego	Rzeszów	Andrzej Fluda
	Janusz Giemza			
	Ryszard Witek			
14.	Daniel Burnat	Zespół Szkół Nr 4	Sanok	Mirosław Prodziewicz
	Łukasz Krzyżanowski			
	Mariusz Skotnicki			
15.	Anna Kołodziej	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 4	Skarżysko Kamienna	Włodzimierz Czernilewski
	Paweł Pogodziński			
	Piotr Wodecki			
16.	Mariusz Chałupnik	Zespół Szkół Budowlanych	Szczecin	Arkadiusz Kozłowski
	Rafał Filipczak			
	Jacek Pabiniak			
17.	Krystian Błotnicki	Zespół Szkół Budowlanych im. KEN	Toruń	Maciej Piotrowski
	Waldemar Piszczek			
	Paweł Skrzyniecki			
18.	Adam Komur	Zespół Szkół Nr 14	Warszawa	Sylvia Mikulska
	Mariusz Otrębiak			
	Anna Sosnowska			
19.	Marcin Dondziak	Zespół Szkół Budowlanych	Wieluń	Wiesław Sikora
	Karolina Krzak			
	Agnieszka Strzelczyk			
20.	Sławomir Medwecki	Zespół Szkół Nr 6	Wrocław	Helena Milanowska
	Mateusz Pudło			
	Michał Wilczyński			
21.	Wojciech Szczęśniak	Zespół Szkół Budowlanych	Zielona Góra	Czesław Kacprzyk
	Jacek Walencki			
	Damian Worosz			
22.	Łukasz Basek	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 13	Żelechów	Hanna Szaniawska
	Rafał Szewczyk			
	Grzegorz Wójcik			

Po uroczystym otwarciu Konkursu, rozpoczęła się część robocza. Uczniowie rozwiązywali zadania tekstowe (było ich cztery). Po obiedzie trzeba było rozwiązać, bardzo trudne, zadania terenowe. W tym czasie opiekunowie udali się na wycieczkę do Muzeum Diecezjalnego w Siedlcach. W drugim dniu po śniadaniu, uczestnicy Konkursu, podobnie jak olbrzymia większość Polaków, oglądali transmisję z Rzymu z uroczystości pogrzebowych Ojca Świętego Jana Pawła II. Po obiedzie, uczniowie rozwiązywali zadania testowe. Uzyskane punkty za zadania tekstowe i testowe ustaliły kolejność indywidualną uczestników. Dziesięciu, którzy uzyskali największą ilość punktów, wystąpiło w sobotę w finale konkursu. Wieczorem uczestnicy wzięli udział we Mszy Świętej, odprawionej w intencji zmarłego Ojca Świętego.

Po drugim dniu Konkursu ustaliła się drużynowa klasyfikacja, na którą złożyły się wyniki indywidualne uczniów z poszczególnych szkół oraz wyniki z rozwiązywania dwóch zadań terenowych. Kolejność pierwszych dziesięciu drużyn była następująca:

Miejsce	Szkoła	Suma pkt.
1.	Zespół Szkół Nr 14 w Warszawie	341
2.	Zespół Szkół Budowlano - Geodezyjnych w Białymstoku	275
3.	Zespół Szkół Drogowo - Geodezyjnych w Jarosławiu	260
4.	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 13 w Żelechowie	242
5.	Zespół Szkół Technicznych i Ogólnokształcących w Opolu	231
6.	Państwowe Szkoły Budownictwa i Geodezji w Lublinie	220
7.	Zespół Szkół Kształcenia Ustawicznego w Rzeszowie	213
8.	Zespół Szkół Technicznych i Ogólnokształcących w Katowicach	207
9.	Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 13 w Łodzi	204
10.	Zespół Szkół Geodezyjno - Drogowych w Poznaniu	182

Trzeciego dnia rano, dziesięciu najlepszych uczniów przystąpiło do finału w klasyfikacji indywidualnej. Uczniowie losowali zestawy składające się z pięciu pytań z różnych specjalności geodezyjnych. Jury Konkursy oceniali wypowiedzi odpowiadających w skali od 0 do 20. Suma zdobytych punktów ustaliła następującą kolejność finalistów.

1. Jarosław BAGNICKI - ZSKU Rzeszów .
2. Monika KAŁUS - Ostio Opole
3. Damian JĘDRUCHÓW - ZSDG Jarosław
4. Daniel OLECHNO - ZSBG Białystok
5. Robert BARANOWSKI - ZSBG Białystok
6. Mariusz OTRĘBIAK - ZS Nr 14 Warszawa
7. Anna SOSNOWSKA - ZS Nr 14 Warszawa
8. Adam KOMUR - ZS Nr 14 Warszawa
9. Adam ZANIEWSKI - ZSBG Białystok
10. Sławomir PAWLAK - ZSDG Jarosław

Po oficjalnym ogłoszeniu wyników, przystąpiono do wręczania nagród. Laureatom wręczono zaświadczenia, które będą im pomocne przy ubieganiu się o przyjęcie na wyższą uczelnię o kierunku geodezyjnym, oraz cenne nagrody rzeczowe.

Po zakończeniu wręczania nagród nastąpiło uroczyste zakończenie Konkursu.

Należy podkreślić, że dzięki wysiłkom osób zaangażowanym w organizację imprezy, a przede wszystkim grona nauczycielskiego z Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 13 w Żelechowie, organizacja stała na bardzo wysokim poziomie.

Zorganizowanie Konkursu na takim poziomie z tyloma cennymi nagrodami, byłoby nie możliwe bez wsparcia Sponsorów.

Sponsorzy XXVII. Ogólnopolskiego Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej Żelechów 2005

1. **Jerzy ALBIN** Gugik Warszawa
2. **Paweł CZERSKI** Leica - Czerski Trade Polska Warszawa
3. **Antoni FRĄCZEK** OPGK Sp. z o. o. Rzeszów
4. **Piotr FRYBERG** 3M Nadarzyn
5. **Zbigniew GŁOGOWSKI** OPGK Sp. z o.o. Kraków
6. **Franciszek GRYBOŚ** MGGP S.A. Tarnów
7. **Andrzej JAROSZEWICZ** T.P.I. Sp. z o.o. TOPCON Warszawa
8. **Waldemar KŁOCEK** OPGK Sp. z o.o. Olsztyn
9. **Jerzy KUL** Ministerstwo Infrastruktury Warszawa
10. **Grzegorz KURZEJA** CODGiK Warszawa
11. **Zofia KWIATKOWSKA** GEOZET Warszawa
12. **Katarzyna KWIECIŃSKA** Miesięcznik „GEODETA” Warszawa
13. **Jan LIPIŃSKI** OPGK Sp. z o.o. Bydgoszcz
14. **Stanisław MARGUL** OPGK Lublin
15. **Marek MŁYNARSKI** New Technology Polska Warszawa
16. **Krzysztof MODERSKI** MPG Łódź
17. **Łucjan PIETLUCH** INTERNATIONAL Geokart Rzeszów
18. **Jerzy SOŁTYS** PPGK S.A. Warszawa
19. **Stanisław SOSZKA** OPGK Sp. z o.o. Zielona Góra
20. **Aleksander STAMBUŁKA** PGK „OPGK” Wrocław
21. **Dariusz STEPNOWSKI** IMPEXGEO Nieporęt
22. **Grzegorz WIŚNIEWSKI** INTERGRAPH Polska Warszawa
23. **Jerzy ŻAK** „ERA” Telefonía Cyfrowa Warszawa

Tadeusz Kuźnicki

XII. Konkurs na najlepszą pracę dyplomową

W dniu 8.04.2005 roku odbyło się posiedzenie Jury Konkursu „Na najlepszą pracę dyplomową”. Jury Konkursu zostało powołane przez Prezydium Z. Gł. SGP, na wniosek Głównej Komisji ds. Młodej Kadry i pracowało w następującym składzie:

Prof. dr hab. inż. Zofia Więckowicz - Przewodnicząca
Dr inż. Marian Sołtys
Mgr inż. Eugeniusz Tes
Mgr inż. Leszek Cieciora

Zgodnie z regulaminem Konkursu, w składzie Jury byli przedstawiciele nauki i wykonawstwa geodezyjnego. Jury oceniało prace według kryteriów zawartych w Regulaminie Konkursu (poziom naukowy, przydatność praktyczna, oryginalność rozwiązania, konstrukcja, szata graficzna). Na Konkurs wpłynęło 14 prac z następujących uczelni: Wojskowa Akademia Techniczna Warszawa (2), Akademia Górniczo-Techniczna Kraków (3), Akademia Rolnicza Kraków (2), Akademia Rolnicza Wrocław (3), Politechnika Warszawska (4). Poziom prac oceniono jako wysoki, świadczący o dobrym poziomie kształcenia na wydziałach geodezyjnych. Jury postanowiło wyróżnić 4 prace, nagrodami pieniężnymi, ufundowanymi przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich, zaproponowało następujące rozdysponowanie funduszu nagród:

I miejsce zajął **Paweł Michalak** z Politechniki Warszawskiej 1500 zł

II miejsce zajął **Tomasz Dudek** z Politechniki Warszawskiej 1200 zł

III miejsce zajęła **Jolanta Pasionek** z Akademii Górniczo-Hutniczej W Krakowie - 800 zł

III miejsce zajęła **Jolanta Gacka** z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie 800 zł

Na Konkurs wpłynęły następujące prace:

- **Olimpia Moroz:** *Opracowanie geodezyjno-prawne w procesach rewindykacji.*
Opiekun: Prof. dr hab. inż. Henryk Kowalski, WAT Warszawa
- **Sławomir Gębka:** *Wykorzystanie geodezyjnych źródeł informacji do planowania zarządzania kompleksami lasów nadleśnictwa Włodawa.*
Opiekun: Dr inż. Ryszard Sołoducha, WAT Warszawa.
- **Jolanta Pasionek:** *Analiza wiarygodności i spójności baz informacji o nieruchomościach.*
Opiekun: Dr inż. Anna Barańska, AGH Kraków.
- **Marta Olchawa, Piotr Sieczkiewicz:** *Relacje przestrzenne w gospodarce rynkowej i ich analiza w systemach informacji o terenie.*
Opiekun: Prof. dr hab. inż. Konrad Eckes, AGH Kraków.
- **Joanna Gacka:** *Technologia wektorowej inwentaryzacji 2D i 3D obiektów architektonicznych na przykładzie kościoła Św. Wojciecha w Krakowie.*
Opiekun: Dr inż. Adam Boroń, AGH Kraków.
- **Anna Maciejasz:** *Wizualizacja numerycznego modelu terenu i ortofotomapy w czasie rzeczywistym.*
Opiekun: Dr inż. Bogusława Kwoczyńska, AR Kraków.
- **Barbara Prus:** *Zagrożenia środowiska a zagospodarowanie przestrzenne gminy Gnojnik.*
Opiekun: Prof. dr hab. Krzysztof Korelewski, AR Kraków.
- **Emilia Jaroczyńska:** *Analiza i ocena przebiegu procesu regulacji stanu prawnego nieruchomości przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe S.A.*
Opiekun: Dr inż. Teresa Dzikowska, AR Wrocław.
- **Hanna Nowaczyk:** *Gospodarowanie gminnymi zasobami nieruchomości w gminie Gostyń.*
Opiekun: Dr inż. Maria Hełdek, AR Wrocław.
- **Izabela Zajac:** *Analiza statystyczna lokalnego rynku nieruchomości na przykładzie wsi Bielany Wrocławskie.*
Opiekun: Dr inż. Małgorzata Akińcza, AR Wrocław.
- **Tomasz Dudek:** *Analiza możliwości adaptacji komparatora lat precyzyjnych do badania lat kodowych.*
Opiekun: Dr inż. Bogusława Kalinowska-Śledzińska, PW Warszawa.
- **Paweł Michalak:** *Analiza struktury i funkcjonowania Aktywnej Sieci Geodezyjnej ASG-PL na tle podobnych systemów w świecie.*
Opiekun: Dr inż. Janusz Walo, PW Warszawa.
- **Robert Łuczyński:** *Zagadnienie podziału nieruchomości w świetle uwarunkowań geodezyjnych i prawnych.*
Opiekun: Prof. dr hab. inż. Wojciech Wilkowski, PW Warszawa.
- **Michał Sagan:** *Fotogrametryczne opracowanie dynamiki czoła lodowca Hansa na podstawie zdjęć wieloczasowych i porównanie z istniejącym opracowaniem.*

XIII. XVIII Sesja Naukowo – Techniczna z cyklu: *Aktualne zagadnienia w geodezji i kartografii*

„Unijne Fundusze Strukturalne ich wpływ na rozwój przestrzeni rolniczej, w kontekście szans i wyzwań dla geodezji”.

W dniach 12 - 14 maja 2005 roku odbyła się w Nowym Sączu XVIII Sesja Naukowo- Techniczna z cyklu „Aktualne Zagadnienia w Geodezji i Kartografii”. Nieprzerwanie przez 34 lata, co drugi rok, organizowana jest w Nowym Sączu przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich ta niezwykle cenna impreza szkoleniowa. Pomysłodawcą był Prof. Czesław Kamela, który w roku 1970 zgłosił taką propozycję na zebraniu Głównej Komisji Techniki. Przewodniczącym Komisji był Kol. Wacław Kłopociński. W tym czasie, bardzo modne były konferencje z zakresu budownictwa organizowane w Krynicy przez PZITB. Postanowiono zorganizować cykl Sesji geodezyjnych w Nowym Sączu. Organizacji imprezy podjął się nasz wspomniały już nieżyjący Kolega, późniejszy Przewodniczący Oddziału SGP w Nowym Sączu Piotr Abramczyk. W czasie organizacji pierwszej Sesji wystąpiły pewne problemy. Niektóre Sekcje Naukowe uznały, że Komisja Techniki zbyt głęboko wchodzi w zakres ich tematyki. Prezydium Zarządu Głównego SGP przeprowadziło rozmowy w tej sprawie i spór został zażegnany. Pierwsza Sesja odbyła się jesienią 1971 roku. Nikt wówczas nie przypuszczał, że będzie to w Stowarzyszeniu najdłuższy cykl imprez szkoleniowych związanych z jednym miastem.

W roku bieżącym patronat nad konferencją objęli:

Wojciech Olejniczak

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Jerzy Albin

Główny Geodeta Kraju

Wojciech Pomajda

Prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa

Janusz Sepioł

Marszałek Województwa Małopolskiego

Sesję zorganizował, powołany przez Prezydium Z.Gł. SGP, Komitet Organizacyjny w składzie:

Przewodniczący Marian Ryczek

Zastępca przewodniczącego Franciszek Gryboś

Sekretarz organizacyjny Wojciech Jacenik

Członkowie:

- *Maciej Antosiewicz*
- *Jan Bielański*
- *Piotr Dukielski*
- *Bogdan Grzechnik*
- *Gustaw Korta*
- *Tadeusz Kuryłowicz*
- *Stanisław Marczak*
- *Waldemar Sztukiewicz*

Pierwszego dnia obrad w czwartek nastąpiło uroczyste otwarcie Sesji, wystąpienia gości, po czym rozpoczęto część referatową.

Otwarcie sesji: przemawia Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Kol. Marian Ryczek, za stołem prezydialnym: Prezes SGP Kol. Kazimierz Czarnecki i Honorowy Prezes Oddziału SGP w Nowym Sączu Kol. Janusz Korpak

Sala obrad

Sesja referatowa I

- **Jerzy Kozłowski Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi**
„Sektorowy program operacyjny”. Restrukturyzacja i Modernizacja sektora Żywnościowego oraz rozwoju Obszarów Wiejskich 2004-2006. Wybrane zagadnienia.
- **Jarosław Wysocki Naczelnik Wydziału Informatyzacji Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego GUGiK**
„Inicjatywy Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii w zakresie systemu zasilania danymi geodezyjnymi dla potrzeb rozwoju przestrzeni rolniczej”.
- **Robert Kuzianik Zastępca Dyrektora Departamentu Środowiska i Rozwoju Wsi Urzędu Marszałkowskiego w Krakowie.**
„Planowanie przestrzenne a rozwój terenów rolniczych”.

- **Paweł Knapczyk Zastępca Dyrektora Polityki Regionalnej Urzędu Marszałkowskiego w Krakowie.**

„Rodzaje unijnych funduszy pomocowych i warunki ich pozyskiwania przez jednostki samorządowe i inne podmioty”.

Sesja referatowa II

- **Krzysztof Kosiński Dyrektor Oddziału Regionalnego ARiMR w Krakowie.**
„Rozwój obszarów wiejskich”.

- **Prof. Zenon Pijanowski Dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska i Inżynierii Akademii Rolniczej w Krakowie.**

„Konieczne zmiany prawne w zakresie przekształcania struktury przestrzeni rolniczej”.

- **Zofia Wasilewska Naczelnik Wydziału Ewidencji Gospodarstw Rolnych w Departamencie Ewidencji Gospodarstw ARiMR,**

Jacek Jarząbek Zastępca Dyrektora Departamentu Ewidencji Gospodarstw ARiMR.

„Zintegrowany System Zarządzania i Kontroli - podstawy formalne, uwarunkowania organizacyjne i instytucjonalne. Budowa baz danych systemu identyfikacji działek rolnych”

Wieczorem odbyło, w Hotelu Orbis Beskid, bardzo udane spotkanie koleżeńskie. Tańce trwały do rana. W drugim dniu obrad w piątek odbyła się:

Sesja referatowa III

- **Maciej Antosiewicz Geodeta Województwa Małopolskiego.**

„Rozwój ASG w Polsce jako element wspomagający geodezyjne prace terenowe”

- **dr inż. Jacek Derwisz i Mariusz Zygmunt Firma GEODEZYJNA Kraków.**

„Geodezyjne wsparcie rozwoju terenów wiejskich, wykorzystanie nowoczesnych technologii w scalaniu gruntów”.

„Nowoczesne techniki informatyczne w programie scalania gruntów”

- **Konrad Dobrowolski Dyrektor KBGITR Kraków**

„Program Prac Urzędzeniowo Rolnych na przykładzie gminy Jordanów”.

- **dr inż. Krystian Pyka i Paweł Świerczek.**

„Doświadczenia Małopolskiej Grupy Geodezyjno-Projektowej S.A. w wykorzystaniu zdjęć lotniczych i obrazów satelitarnych dla potrzeb rolniczych dopłat”.

Po wygłoszeniu referatów, odbyła blisko dwu godzinna dyskusja, po której nastąpiło oficjalne zamknięcie obrad.

W trzecim dniu w sobotę została zorganizowana wycieczka techniczna na Słowację do Bardejowa.

Tadeusz Kuźnicki

XIV. XI Międzynarodowe Polsko - Czesko - Słowackie Dni Geodezji

W dniach 9 - 11 czerwca 2005 roku odbyły się w Polańczyku (Bieszczady) XI Międzynarodowe Polsko-Czesko -Słowackie Dni Geodezji. Obrady odbywały się w Pensjonacie „Jawor”.

Impreza została zorganizowana przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich a bezpośrednio przez Komitet Organizacyjny w składzie:

Andrzej Pachuta -Przewodniczący

Krzysztof Cisek - Prezes Oddziału SGP w Rzeszowie

Marek Urbanek - Sekretarz

Anna Jarmulowicz

Obrady i spotkania nieoficjalne trwały przez trzy dni i stanowiły doskonałe forum do wymiany doświadczeń zawodowych oraz nawiązania prywatnych znajomości pomiędzy geodetami trzech krajów.

*Przybył Główny Geodeta Kraju
Jerzy Albin*

*Otwarcie – przemawia Kol. Krzysztof
Cisek, za stołem prezydialnym Koledzy:
Eduard Matak, Kazimierz Czarnecki
i Peter Polak*

Pierwszego dnia, po obiedzie, Prezes SGP Kol. Kazimierz Czarnecki uroczystie otworzył obrady. Powitał serdecznie

- Przewodniczących stowarzyszeń geodezyjnych: Czech Kol. Petera Polaka i Słowacji Kol. Eduarda Mataka.
- Szefów władz geodezyjnych:
 - o Polski - **Jerzego Albina** - Głównego Geodetę Kraju,
 - o Czech - **Oldřicha Paška** - wiceprezidenta Czeskiego Urzędu Pomiarów i Katastru,
 - o Słowacji - **Jelenę Hudcovską** - Prezydenta Urzędu Geodezji, Kartografii i Katastru
- Słowackiej Republiki
- przedstawicieli miejscowej administracji rządowej i samorządowej, na czele z Wicestarostą leskim Panem Stanisławem Szelażkiem
- pozostałych uczestników Dni.

Po powitaniu, referaty wygłosili Przewodniczący Stowarzyszeń Geodezyjnych Polski, Czech i Słowacji.

Na zakończenie pierwszego dnia obrad referaty wygłosili szefowie władz geodezyjnych z poszczególnych państw:

- **Jerzy Albin** - „*STAN KATASTRU W POLSCE*”.
- **Oldřich Pašek** - „*SPRÁVA KATASTRU A ZEMĚMĚŘICTVÍ NA POČÁTKU 3.TISÍCILETÍ V ČESKÉ REPUBLICE*”.
- **Jelena Hudcovska** - „*VÝVOJ NOVÝCH TECHNOLOGIÍ A LEGISLATÍNA NA ÚSEKU GEODÉIE KARTOGRAFIE A KATASTRA NA SLOVENSKU*”.

Wieczorem miało odbyć się ognisko, jednak z uwagi na złą pogodę, imprezę przeniesiono do wnętrza hotelu gdzie sponsor imprezy Pan Lucjan Pietluch częstował uczestników pieczonymi kielbaskami i zimnym piwem.

Drugi dzień, zgodnie z programem obrad, podzielono na dwie tematyczne sesje.

W I sesji „Obsługa geodezyjna obiektów komunikacji podziemnej” wygłoszono następujące referaty:

- **Alojz Kopáček, Vlastimil Staněk, Peter Kyrinovič** Slovenská Technická Univerzita, Stavebná fakulta, Katedra geodézie, Bratislava - „*GEODETICKÉ MERENIA SÚVISIACE S VÝSTAVBOU A PREVÁ-DZKOU TUNELOV*”.
- **Janusz Wernik**, Kierownik Działu Geodezji „Metro Warszawskie” - *OBSŁUGA GEODEZYJNA METRA WARSZAWSKIEGO JAKO PRZYKŁAD KOMPLEKSOWEJ OBSŁUGI GEODEZYJNEJ INWESTYCJI W ZMIENNYCH WARUNKACH EKONOMICZNYCH*”.

Referaty studentów:

- **Barbara Kazmierska**, Studenckie Koło Naukowe Geodetów przy Katedrze Geodezji i Fotogrametrii Akademii e Wrocławiu - *BADANIA PRZEMIESZCZEŃ BUDOWLI HYDROTECHNICZNYCH NA PRZYKŁADZIE MURU OPOROWEGO RZEKI ODRY*”.
- **Jarosław Świercz**, Studenckie Koło Naukowe Geodetów przy Katedrze Geodezji i Fotogrametrii Akademii Rolniczej we Wrocławiu - „*USTALANIE STANÓW BEZPIECZEŃSTWA OBIEKTÓW PRZYRODY NIEOŻYWIONEJ NA PRZYKŁADZIE BADAŃ PROWADZONYCH NA OBSZARZE PARKU NARODOWEGO GÓR STOŁOWYCG*”.
- **Kinga Węzka**, Stowarzyszenie Studentów Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej „GEOIDA” - „*DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA STUDENTÓW WYDZIAŁU GEODEZJI I KARTOGRAFII POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ „GEOIDA*”.
- **Kacper Gajda**, Stowarzyszenie Studentów Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej „GEOIDA” - „*INWENARYZACJA PROWADNICY KOPUŁY OBSERWATORIUM ASTRONOMICZNEGO W GMACHU WYDZIAŁU FIZYKI PW*”.

Sala obrad

Koledzy nagrodzenia dyplomami i plakietkami przez Stowarzyszenie Geodetów Słowackich, zasłużonym przy organizacji dotychczasowych Dni

W II sesji „Urządzenia rolne w aspekcie uczestnictwa w programach Unii Europejskiej” wygłoszono następujących pięć referatów:

- **Jozef Vanek**, Ministerstvo Pôdohospodárstva SR, Bratislava - „POZEMKOVÉ ÚPRAVY PODPOROVANÉ FONDAMI EURÓPSKIEJ ÚNIE”.
- **Katarzyna Sobolewska-Mikulska**, Politechnika Warszawska, Instytut Geodezji Gospodarczej, Zakład Geodezji w Katastrze i Gospodarce Nieruchomościami - „GOSPODARKA TERENAMI NA OBSZARACH WIEJSKICH W POLSCE JAKO ELEMENT POLITYKI ROLNEJ UNII EUROPEJSKIEJ”.
- **Jana Pivcová**, Ministerstvo Zemědělství ČR - „POZEMKOVÉ ÚPRAVY V ČESKÉ REPUBLICE A JEJICH ÚČAST V PROGRAMECH EVROPSKÉ UNIE”.
- **Milan Kocáb, Jaroslav Křenek, Ivana Vladová, Jana Zaoralová, VÚGTK** - „VYUŽITÍ DIKÍTÁLNÍCH DAT KATASTRU NEMOVITOSTÍ ČR PRO ZAPRACOVÁNÍ POZEMKOVÝCH ÚPRAV”.
- **Lubomir Suchý**, Ministerstvo Pôdohospodárstva Slovenskej Republiky, Odbor Pozemkových Úprav - „POZEMKOVÉ ÚPRAVY NA SLOVENSKU PODPOROVANÉ FONDAMI EURÓPSKIEJ ÚNIE”.

Po zakończeniu obrad oraz spożyciu obiadu, odbyła się bardzo atrakcyjna wycieczka statkiem po jeziorze Solińskim.

W trakcie rejsu o budowie zapory w Solinie opowiadał Kol. Marek Urbanek, który podobnie jak Kol. Krzysztof Cisek pracował przy obsłudze geodezyjnej, podczas realizacji tej inwestycji. Wycieczka cieszyła się ogromną popularnością, odbyły się aż cztery rejsy.

Wycieczka na zaporę

Bal

Wieczorem miało miejsce spotkanie koleżeńskie. Przy suto zastawionych stołach oraz tańcach, zabawa trwała do późnych godzin nocnych.

Trzeciego dnia rano rozpoczęła się III sesja „Miejsce geodezji na rynku geoinformacyjnym”.

Wygłoszono cztery referaty:

- **Hedviga Májovská**, *Geodetický a Kartografický Ústav, Bratislava* - „NOVÉ TRENV POSKYTOVANÍ GEOINFORMACÍ V REZORTTE ÚGKK SR”.
- **Józef Woźniak**, *Paweł Zając, Politechnika Wrocławska* - NOWE SZANSE GEODEZJI W ROZWOJU GEOINFORMATYKI”.
- **Jiří Poláček**, *Český Úřad Zeměměřický a Katastrální* - „SLUŽBY V OBLASTI KATASTRU NEMOVITOSTÍ A ZEMĚMĚŘICTVÍ - ZÁKLADNÍ PODPORA GEOINFORMAČNÍCH APLIKACÍ V ČR”.
- **Karel Novák**, *Geometra Opava, spol. s r.o.* - „TERRASUIT - INTERAKTIVNÍ 3D VIZUALIZACE”.

Tradycyjnie obrady prowadzone były w językach krajów współorganizujących Dni (polskim, czeskim i słowackim).

Po południu odbyło się uroczyste zakończenie XI Dni. W dotychczasowych spotkaniach tego aktu dokonywało Prezydium, składające się z Przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego i Prezesów stowarzyszeń. Tym razem, wobec choroby Prezesa SGP Kol. Kazimierza Czarneckiego honory domu pełnił Wiceprezes SGP Kol. Andrzej Pachuta, który wraz z Eduardem Matakem i Petrem Polakiem, dokonali uroczystego zamknięcia XI Międzynarodowych Polsko-Czesko-Słowackich Dni Geodezji.

Kol. Peter Polak zaprosił wszystkich uczestników XI Dni na XII Dni, które odbędą się w roku przyszłym na Czeskim Śląsku.

W XI Dniach wzięło udział 204 osób w tym z Czech 49, Słowacji 57.

Organizacja imprezy stała na wysokim poziomie, piękne widoki, dobry wikt, sympatyczne towarzystwo na długo pozostaną w pamięci uczestników.

Na podstawie informacji opracował Tadeusz Kuźnicki

XV. XXVIII Ogólnopolski Konkurs Jakości Prac Scaleniowych

Tradycyjnie, od blisko trzydziestu lat, Stowarzyszenie nasze wspólnie z Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi, organizuje Ogólnopolski już XXIX Konkurs Jakości Prac Scaleniowych. W roku bieżącym na nagrody zwycięzcom, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, przeznaczyło 45 tysięcy złotych. Jest o co walczyć. Poniżej zamieszczamy Regulamin Konkursu:

**Regulamin Ogólnopolskiego XXIX Konkursu
Jakości Prac Scaleniowych
organizowanego przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
oraz Stowarzyszenie Geodetów Polskich**

Niniejszy regulamin ustala cel, zasady i tryb postępowania przy organizowaniu, przeprowadzaniu i rozstrzyganiu Konkursu.

1. Celem Konkursu jest systematyczne doskonalenie jakości wykonawstwa prac skaleniowych pod względem gospodarczym, technicznym i organizacyjnym w tym promowanie doświadczeń we wdrażaniu działania „Scalanie gruntów” w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004- 2006”
2. Tematyką Konkursu są scalenia gruntów.
3. Organizacja Konkursu :
 - 3.1. Konkurs organizuje Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.
 - 3.2. Sprawy Konkursu prowadzi Sekretarz Głównego Sądu Konkursowego powołany przez Prezydium Zarządu Głównego SGP.
 - 3.3. Sprawy Konkursu przy zarządach oddziałów SGP prowadzi Sekretarz Oddziałowego Sądu Eliminacyjnego powołany przez Zarząd Oddziału SGP.
 - 3.4. W biurach geodezji i terenów rolnych sprawy Konkursu prowadzą zarządy kół zakładowych SGP.
4. Główny Sąd Konkursowy i Oddziałowe Sądy Eliminacyjne
 - 4.1. Przy Zarządzie Głównym SGP działa Główny Sąd Konkursowy powołany przez Prezydium Zarządu Głównego SGP.
 - 4.2. Przy Zarządach Oddziałów SGP działają Oddziałowe Sądy Eliminacyjne powołane przez Zarządy Oddziałów SGP.
 - 4.2.1. W skład Oddziałowego Sądu Eliminacyjnego wchodzi 5-ciu członków :
 - a/ przewodniczący - przedstawiciel zarządu oddziału SGP,
 - b/ z-ca przewodniczącego - dyrektor lub główny inżynier BG i TR,
 - c/ sekretarz - powołany przez zarząd oddziału SGP / przedstawiciel zarządu koła zakładowego przy BG i TR/,
 - d/ członkowie - główny technolog BG i TR, przedstawiciel oddziałowej komisji techniki i zarządu koła przy BG i TR.
 - 4.2.2. Oddziałowe Sądy Eliminacyjne powinny być powołane do dnia 15.09.2005r.
 - 4.3. Oddziałowe Sądy Eliminacyjne rozpatrują wszystkie prace nadesłane na plenarnych zebraniach protokołowanych.
5. Kryteria oceny prac konkursowych
 - a) Przy ocenie nadesłanych prac obejmujących projekty scaleń gruntów : zakończonych w 2004 roku a nie zgłoszonych do ubiegłorocznej edycji Konkursu oraz zakończonych w 2005 roku Oddziałowe Sądy Eliminacyjne oraz Główny Sąd Konkursowy biorą pod uwagę następujące kryteria, którym nadają maksymalne wartości punktowe :
 - 5.1. Ocena koncepcji gospodarczej projektu

do 40 p.

5.2. Trudności wykonania pracy spowodowane ukształtowaniem terenu, lokalizacją siedlisk, wybranymi szczegółami sytuacyjnymi, warunkami miejscowymi /np. stosunkiem ludności do wykonywanej pracy/ itp	do 20 p.
5.3. Zakres stosowania nowych technologii, postępu technicznego i organizacyjnego	do 20 p.
5.4. Przejrzystość, czytelność i estetyka operatu	do 10 p.
5.5. Inne, dodatkowe okoliczności podnoszące jakość rozwiązania projektowego	do 10 p
Razem do 100 p	

b) Przy ocenie nadesłanych projektów założeń do projektów scalenia gruntów w rozumieniu § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie składania i wzoru wniosku o dofinansowanie realizację i projektów w ramach SOP” Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004- 2006” Oddziałowe Sądy Eliminacyjne oraz Główny Sąd Konkursowy biorą pod uwagę w szczególności:

5.1 Ilość punktów uzyskanych w trakcie naboru wniosków o dofinansowanie realizacji projektów	do 60 p
5.2 Pozycję w rankingu Regionalnego Komitetu Sterującego	do 20 p
5.3 Podpisanie umowy/ lub jej brak/ o dofinansowanie realizacji projektu ze środków UE	do 20 p
Razem do 100 p	

5.6. W protokołach Oddziałowych Sądów Eliminacyjnych i Głównego Sądu Konkursowego powinna być uwidoczniiona wysokość punktacji składowych, jak i punktacja ostateczna, którą uzyskała praca.

6. Decyzja Oddziałowych Sądów Eliminacyjnych może podlegać odwołaniu do Głównego Sądu Konkursowego. Decyzja Głównego Sądu Konkursowego jest nieodwoławalna i ostateczna.

7. Uczestnictwo w Konkursie

7.1. W konkursie mogą uczestniczyć geodeci indywidualnie lub zespołowo wykonawcy prac scaleniowych.

7.2. Członkowie sądów nie mogą brać udziału w Konkursie.

8. Warunki, sposoby i terminy zgłaszania prac do Konkursu.

8.1. a) Do Konkursu mogą być zgłaszane prace scaleniowe całkowicie zakończone w roku 2004 lub 2005.

b) Ponadto do Konkursu mogą być zgłaszane projekty, które zgodnie z przepisami powołanymi w pkt 5b mają być realizowane przy zaangażowaniu środków pochodzących z UE.

8.2. Geodeci przystępujący indywidualnie lub zespołowo do Konkursu zgłaszają swój udział do zarządu koła zakładowego SGP.

8.3. W przypadku braku zgłoszeń indywidualnych lub zespołowych, dyrektorzy biur geodezji i terenów rolnych mogą według swego uznania zgłosić

do Konkursu najlepsze prace scaleniowe.

8.4. Termin zgłoszenia udziału w Konkursie upływa z dniem 1.10.2005r.

8.5. W zgłoszeniu do Konkursu należy podać następujące dane :

dotyczące wykonawców :

- imienia/ imion/ i nazwiska,
- nazwę i adres jednostki wykonawstwa geodezyjnego, w której wykonano projekt scalenia.

a/ dotyczące obiektu scaleniowego :

- nazwa i położenie,
- powierzchnia,
- struktura użytków i klas gleboznawczych,
- liczba działek przed i po scaleniu,

b) dotyczące założeń do projektu scalenia obejmujące w szczególności :

- nazwa i położenie obiektu scaleniowego
- powierzchnia
- przewidywane do realizacji inwestycje z zakresu zagospodarowania poscaleniowego
- ocenę wpływu scalenia gruntów na środowisko dokonaną etapie opracowywania wyżej wymienionych założeń
- ilość zastrzeżeń na okazany projekt.

Do zgłoszenia należy dołączyć krótkie sprawozdanie z opisem wykonanych prac, zawierające m.in. w przypadku a):

- charakterystykę obiektu / m.in. celowość przeprowadzenia postępowania
- scaleniowego, rzeźba terenu, sieć dróg, stosunki wodne, struktura władania/
- geodezyjne materiały wyjściowe / ośnowa geodezyjna, stan operatu ewidencji
- gruntów i budynków, ewentualne pomiary uzupełniające/
- ocena trudności obiektu,
- założenia projektowe i przyjęte rozwiązania,
- uwypuklenie przyjętych ciekawszych rozwiązań projektowych,
- opis stosowanych technologii projektowych, pomiarowych i obliczeniowych

Integralną częścią sprawozdania jest mapa obiektu scaleniowego z pokazaniem rozwiązania projektowego, w zmniejszeniu np. w skali 1:10 000. W przypadku b) :

Wniosek, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie składania i wzoru wniosku o dofinansowanie realizacji projektów w ramach SOP” Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004 - 2006” (Dz.U. Nr 285, poz. 2863). 8.6. W przypadku zgłoszeń zespołowych, dyrektorzy biur geodezji i terenów rolnych powinni przesłać równocześnie swoją propozycję dotyczącą procentowego podziału między poszczególnych członków zespołu, ewentualnej przyznanej przez Sąd, nagrody pieniężnej.

9. Tryb i termin przysyłania wykonanych prac konkursowych.

9.1. Do Oddziałowych Sądów Eliminacyjnych należy przesłać całość operatów zakończonych prac zgłoszonych do Konkursu, albo wytypowanych przez dyrektorów BG i TR - w terminie do 10.10.2005r.

9.2. Oddziałowe Sądy Eliminacyjne wybrane prace powinny zgłosić do Głównego Sądu Konkursowego - do dnia 25.10.2005 r. wraz z jednym egzemplarzem zgłoszenia i swoją szczegółową opinią odnośnie każdej pracy.

9.3. Główny Sąd Konkursowy rozpatrzy i oceni nadesłane przez Oddziałowe Sądy Eliminacyjne prace wraz z opinią - w obecności bezpośrednich wykonawców tych prac lub ich przedstawicieli.

10. Nagrody

10.1. Dla wykonawców najlepszych prac scaleniowych Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi ustaliło następujące nagrody pieniężne:

W kategorii a)

I nagroda - 15.000. - zł

II nagroda - 10.000. - zł

III nagroda - 5.000. - zł

W kategorii b)

I nagroda - 6.000 zł

II nagroda - 5.000 zł

III nagroda - 4.000 zł

oraz dyplomy uznania

10.2. Główny Sąd Konkursowy zastrzega sobie prawo, w uzasadnionych przypadkach, do zmiany zarówno ilości jak i wysokości nagród.

10.3. W przypadku ufundowania specjalnych nagród rzeczowych przez innych sponsorów lub ustalenia nagród z innych funduszy, decyzję o przyznaniu tych nagród podejmie Główny Sąd Konkursowy przy udziale fundatorów nagród.

10.4. Wyróżnione prace konkursowe na wniosek Głównego Sądu Konkursowego, mogą być przedmiotem specjalnej wystawy zorganizowanej przez Zarząd Główny SGP i Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi w celu popularyzacji i doskonalenia wykonawstwa scaleń gruntów.

11. Postanowienia końcowe

11.1. Prace przekazane Głównemu Sądowi Konkursowemu po zakończeniu Konkursu zostaną zwrócone autorom.

11.2 Zarząd Główny SGP i Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi mają prawo wykorzystać prace konkursowe do ich popularyzacji w celu podniesienia techniki wykonawstwa prac scaleniowych i wymiennych.

XVI. Stowarzyszenie Geodetów Polskich Oddział w Legnicy

KONKURS FOTOGRAFICZNY „GEO - FOTO”

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Zarząd Oddziału w Legnicy ogłasza konkurs fotograficzny dla geodetów, do którego zapraszamy koleżanki i kolegów z całego Kraju.

1. CEL KONKURSU

Ukazanie pracy geodety w różnych warunkach; w terenie, w biurze, na placu budowy, przy pomiarze odkształceń, budowie metra, budowie tuneli, szybów górniczych itp.

W odniesieniu do uczniów i studentów pracę geodety należy rozumieć jako praktykę zawodową. W kolejnych edycjach konkursu proponujemy inną tematykę prac.

2. ILOŚĆ PRAC

Zdjęcia pojedyncze - maksymalnie 3 sztuki (3 prace).

Zestawy (reportaże) z oznaczoną kolejnością zdjęć zawierające maksymalnie 4 zdjęcia. Zestaw liczony jest jako jedna praca.

Jeden autor może nadesłać 3 prace, czyli maksymalnie 3 zestawy po 4 zdjęcia, lub 1 zestaw plus 2 zdjęcia pojedyncze itp.

3. FORMAT PRAC

Powiększenia kolorowe lub czarno-białe na papierze fotograficznym o formacie nie mniejszym niż 15 x 21 cm (maksymalnie 30 x 45 cm). Każde zdjęcie powinno zawierać na odwrocie godło (pseudonim autora), może również zawierać tytuł zdjęcia lub zestawu.

Do koperty ze zdjęciami należy dołączyć dodatkową zamkniętą kopertę z godłem autora (pseudonimem), w której należy umieścić następujące dane:

- *imię i nazwisko, adres, telefon,*
- *informację - uczeń, student, nauczyciel, wykonawca, urzędnik, emeryt, rencista*
- *kopię dowodu wpłaty wpisowego*
- *inne dane, wedle własnego uznania.*

4. TERMIN NADSYŁANIA PRAC

Do dnia 30 września 2005 roku. Decyduje data stempla pocztowego. Prace należy przysyłać w płaskich sztywnych kopertach, aby uniknąć uszkodzeń, za które organizatorzy nie biorą na siebie odpowiedzialności.

5. NAGRODY.

Nagrody i wyróżnienia wysłane będą na adres podany przez uczestnika konkursu. Przewiduje się nagrody rzeczowe. Wpisowe wniesione przez będzie na nagrody dla zwycięzców i dyplomy dla autorów

6. WYSTAWA POKONKURSOWA.

Przewiduje się prezentację wyróżnionych prac na łamach Przeglądu Geodezyjnego, a także w formie wystaw w trakcie zebrań i konferencji geodetów.

7. WARUNKI UDZIAŁU W KONKURSIE

Przysłanie (dostarczenie) na adres organizatorów w podanym terminie co najmniej jednej pracy fotograficznej.

Uiszczenie wpisowego w wysokości 35,- złotych na konto bankowe organizatorów. Dostosowanie się do wymogów określających ilość i format zdjęć.

Zgłoszenie się do konkursu oznacza akceptację jego warunków, a także zgodę na publikację w prasie lub inną prezentację zdjęć z podaniem imienia i nazwiska autora oraz miejscowości jego zamieszkania. .

Prace nie mogą być wcześniej publikowane lub nagradzane w innych konkursach. Nadesłane prace nie będą zwracane uczestnikom konkursu.

8. ADRES ORGANIZATORÓW.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich Zarząd Oddziału w Legnicy
ul. Złotoryjska 87, 59-220 Legnica

9. KONTO BANKOWE ORGANIZATORÓW.

91 154012582001 798056760001 BOŚ O/Legnica

XVII. Międzynarodowe Dni Studentów Geodezji IGSM 2005, Stambuł

Trochę historii.

Tradycja spotkań IGSM liczy sobie już 18 lat. Spotkanie inauguracyjne działalności młodych geodetów miało miejsce w 1988 roku w Delft (Holandia). Wtedy to po raz pierwszy spotkali się studenci wydziałów geodezyjnych i pokrewnych z kilkunastu krajów Europy. Utworzyli oni na zjeździe w Graz (Austria) w 1991 roku IGSO - Międzynarodową Organizację Studentów Geodezji. Od tego czasu tradycją stało się, iż każdego roku inna uczelnia, mająca siedzibę w innym kraju, gości u siebie pozostałych członków tej organizacji, których jest z roku na rok coraz więcej. Celem tych corocznych spotkań jest:

- ☐ Zapoznanie się z najnowszymi osiągnięciami geodezji i kartografii z różnych krajów;
- ☐ Wymiana poglądów i doświadczeń;
- ☐ Zwiedzanie miejscowych laboratoriów, instytutów itp.,
- ☐ Poznanie kultury i tradycji danego kraju (wycieczki);
- ☐ Nawiązywanie kontaktów osobistych.

Każdy IGSM jest formą zjazdu IGSO, podczas którego odbywa się Zgromadzenie Ogólne organizacji (General Assembly) oceniające dotychczasowe rezultaty jej pracy, przyjmujące sprawozdanie poprzednich władz i wybierające nowe. Wtedy również członkowie przygotowują plan działań na rok następny

Słoneczna Turcja wita!

W tym roku w dniach 13 - 18 czerwca, zgodnie z wieloletnią tradycją, mieliśmy przyjemność reprezentować środowisko akademickie Politechniki Warszawskiej na Międzynarodowym Zjeździe Studentów Geodezji zorganizowanym w Turcji.

Gospodarzami byli studenci z Istambułu (Uniwersytet Techniczny w Istambule) - miasta w przedziwny sposób przeplatającego kultury wschodu i zachodu, Europy i Azji. Tę wyjątkową egzotykę, mimo europejskich aspiracji Turków, dało się wyraźnie odczuć, zwłaszcza w mentalności mieszkańców metropolii oraz sposobie organizacji samej Konferencji ...

Równolegle z IGSM odbywały się, organizowane również przez studentów Wydziału Inżynierii Lądowej Uniwersytetu Technicznego w Istambule, Dni Młodego Geodety (GHG). Łącznie w obu tych imprezach wzięło udział około 200 studentów z całej Europy.

Spotkanie rozpoczęło się oficjalnym powitaniem gości. W tej uroczystej gali uczestniczyli m. in. Dyrektor Katedry Geodezji i Katastru (CSCE) - Oddziału w Istambule - pan Mehmet Ali Candaş, Dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej Uniwersytetu Technicznego w Istambule - prof. dr Doğan Uçar oraz oczywiście Umut Aydar - Sekretarz Generalny IGSO na 2005r. Oprócz części oficjalnej mieliśmy przyjemność uczestniczyć w pokazie tradycyjnych tańców tureckich oraz przyjęciu powitalnym.

Jako, że zasadniczym celem IGSM jest, poza integracją, poszerzanie wiadomości z dziedziny geodezji, organizatorzy przygotowali dla nas sesje wykładowe. Oto wybrane tematy wykładów:

- ☐ prof. dr Filiz Sunar Erbek „Teledetekcja w Turcji i rola Katedry Geodezji, Katastru

- i Teledetekcji Uniwersytetu Technicznego w Istambule”,
- prof. Haluk Özener „Monitoring deformacji uskoku skorupy ziemskiej w Anatolii”,
- prof. dr Erol Köktürk „5000 lat historii geodezji”.

Poza tym, podczas sesji poświęconej organizacjom studenckim na Uniwersytetach, prezentacji dokonali gospodarze, studenci Politechniki Helsińskiej oraz członkowie Stowarzyszenia Studentów Wydziału Geodezji i Kartografii PW „Geoida” - czyli my. Cieszymy się, że w czasie istnienia i działalności IGSO młodzi geodeci z Polski zapracowali sobie na bardzo dobrą opinię wśród zagranicznych kolegów i koleżanek.

Uczestnicy zjazdu

W Turcji nie zabrakło także wycieczek kulturoznawczych i imprez integracyjnych. Prawie każdego dnia gospodarze organizowali spotkania i koncerty podczas których mogliśmy nawiązać wiele znajomości. W trakcie tygodniowego pobytu zwiedziliśmy m. in. Błękitny Meczet, muzeum Hagia Sofia, Pałac Topkapi, Wielki Bazar oraz wiele innych ciekawych miejsc. Uczestniczyliśmy także w wycieczce na wyspę Büyükada (Wyspę Księżniczki), gdzie organizatorzy przygotowali dla nas piknik. Podczas powrotnego rejsu z wyspy (po cieśninie Bosfor) mieliśmy okazję ujrzeć przepiękną wieczorną panoramę Istambułu oraz dwukrotnie (!) tego samego dnia podziwiać zachód słońca....

Ale wszystko co dobre kiedyś się kończy... Ostatniego dnia odbyło się Zgromadzenie Generalne IGSO, podczas którego przyjęliśmy sprawozdanie kolegów z Turcji z organizacji IGSM'05 oraz dokonaliśmy wyboru gospodarza IGSM 2007, którym będzie Sofia (Bułgaria). Wtedy również studenci Akademii Górniczo - Hutniczej dali nam przedsmak czego możemy się spodziewać za rok w Krakowie oraz oficjalnie przejęli zarząd nad IGSO. Na sam koniec odbył się pożegnalny bankiet z którego, niestety, udaliśmy się już bezpośrednio na lotnisko.

W Turcji przeżyliśmy wspaniałą przygodę, zawiązaliśmy nowe przyjaźnie i odnowiliśmy stare. Wymieniliśmy się doświadczeniami ze studentami kierunków geodezyjnych z całej Europy i, co również bardzo ważne, świetnie się przy tej okazji bawiliśmy. Pozostaje nam tylko czekać na kolejny zjazd, tym razem w Krakowie!

Członkowie Stowarzyszenia „GEOIDA”

Uczestnicy tegorocznego IGSM serdecznie dziękują za pomoc w zorganizowaniu wyjazdu Dziekanowi Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej.

XVIII. Pamiętnik Kol. Witolda Kuckiewicza (cz. II)

W tym miejscu uważam za swój obowiązek opisać krótko smutny życiorys mego ojca. Ojciec mój Wiktor urodził się w drugiej połowie zeszłego stulecia (XIX wieku) w majątku ziemskim „Weszczykusy”, w okolicy Berdyczowa, na Podolu. Wraz ze starszą od siebie o dwa lata siostrą został osierocony we wczesnym dzieciństwie. Sieroty wychowywane były przez wujostwo. Gdy ojciec był uczniem siódmej klasy gimnazjum - zakończone zostało postępowanie spadkowe, przy czym majątek ziemski dostał się w ręce innych krewnych, a ojciec mój został spłacony. Nie wiem, w jaki sposób i dlaczego, należność otrzymał nie opiekun nieletniego chłopca, lecz on sam. Skutek był taki, że Wiktor przerwał naukę, kupił sobie dubeltówkę i sztucer i wyjechał na przeciąg dwóch lat na Ural, gdzie żył bez troski, polując i zwiedzając zalesione, piękne, górskie okolice.

Gdy odziedziczona gotówka zaczęła się wyczerpywać, młodzieniec wrócił w rodzinne strony i zabrał się do nauki, a że był zdolny, więc udało mu się uzyskać maturę, jako eksterniście, bez uczęszczania do siódmej i ósmej klasy gimnazjum. Następnie przeniósł się do Petersburga, gdzie dostał się na wyższą techniczną uczelnię, do tak zwanego „Instytutu Cywilnych Inżynierów”. Wykazywał wiele inicjatyw. Zorganizował kursy studenckie, na których za odpowiednią opłatą, urządzał zbiorowe wykłady, poduczając na nich swych bogatszych i leniwszych kolegów uczelnianych. Gdy dorobił się paruset rubli, kupił kilka koni, kłusaków, którymi w dwukółce jeździł po bulwarach miejskich.

Po pewnym czasie kupił samochód, który sam prowadził. W owych czasach to jest około 1900 roku, samochody na ulicach miast wywoływały ogólną sensację.

W tym też czasie poznał moją matkę, która była mężatką żyjącą w separacji ze swym mężem. Po kilku latach wspólnego pożycia urodziłem się ja, a następnie mój brat. W parę lat później matka moja uzyskała rozwód z pierwszym swym mężem i wyszła za mąż za ojca. Wówczas zostaliśmy formalnie usynowieni. Więc zarówno ja, jak i mój brat jesteśmy zalegalizowanymi dziećmi nieprawego łoża. Może tym należy tłumaczyć szczęście, jakie sprzyjało mi i nadal sprzyja w życiu.

Jeszcze jako student ojciec mój pracował w zakładzie dla ślepych, nie wiem jednak, w jakim charakterze. Po uzyskaniu przez ojca dyplomu inżyniera, rodzice moi przenieśli się na stałe do Łodzi, gdzie ojciec objął stanowisko architekta miejskiego. W kilka lat później zakochał się w innej kobiecie, którą sprowadził z Kijowa o siebie o Łodzi. Nam kupił domek w Skierniewicach, który opisałem na początku swych wspomnień. Po wybuchu pierwszej wojny światowej, wstąpił ochotniczo o wojsk rosyjskich, biorąc udział w walkach frontowych z Niemcami.

Służył w stopniu podporucznika w kolumnie samochodowej. W czasie Rewolucji Październikowej, wraz z innymi oficerami, miał być sądzony przez sąd ludowy. Rozprawa odbyła się w gmachu cyrku wypełnionego po brzegi żołnierzami.

Grupa życzliwych ojcu żołnierzy, z tej samej, co i on jednostki wojskowej wystąpiła o przekazanie ojca w ich ręce, bowiem mają z nim porachunki. Szturchając i wymyślając wyprowadzili ojca z gmachu, po czym zamknęli w komórce koszar. Po krótkim czasie ktoś otworzył komórkę umożliwiając ojcu ucieczkę. Wówczas ojciec zapisał się do korpusu generała Dowbora Muśnickiego. Po rozbrojeniu

korpusu powrócił do kraju, po czym zajął się sprowadzeniem swej rodziny na teren Polski. Od 1918 roku do 1924 roku ojciec służył w wojsku polskim. Jednak jako były Dowborczyk, źle był widziany przez ogół „Piłsudczyków” panoszących się w owym czasie w sferach wojskowych.

Swoją karierę wojskową zaczął od stopnia podporucznika. Zajmował jednak wysokie stanowisko szefa Kwaterunku Wojskowego Dowództwa Okręgu Korpusu w Łodzi. Specjalnością kwaterunku było budownictwo wojskowe, a mój ojciec jako inżynier architekt nadawał się do pracy tego typu.

Był krótki okres czasu, gdy ojciec mój jeździł na inspekcje i na odbiory robót budowlanych w stopniu podporucznika, w asyście adiutanta w stopniu pułkownika. Powodowało to pomyłki, bowiem wszyscy brali adiutanta za szefa, a prawdziwego szefa za adiutanta. Więc nic dziwnego, że w krótkim czasie awansował i uzyskał stopień podpułkownika.

W 1921 roku władze wojskowe „nakłoniły” ojca do pobrania się z panią, z którą do tego czasu żył bez ślubu.

W 1924 roku ojciec mój porzucił służbę wojskową i założył prywatne przedsiębiorstwo budowlane, które otrzymało z przetargu roboty w Szefostwie Kwaterunku Wojskowego, w którym miał wielu znajomych z czasów służby wojskowej.

Wspólnikiem mego ojca był sympatyczny pan, właściciel cegielni, „ciuchci” i kilkudziesięciu kilometrów torów wąskotorowej kolejki. Spółka prosperowała znakomicie. Pierwszym poważniejszym zakupem mego ojca był powóz para koni z demobilu.

Wkrótce sprzedał powóz i konie, dołożył nieco pieniędzy i stał się współwłaścicielem dwudziesto hektarowego gospodarstwa pod Łodzią. Po pewnym czasie spłacił współników i stał się wyłącznym właścicielem, po czym sprzedał gospodarstwo i kupił za te pieniądze zupełnie zrujnowany mająteczek o powierzchni około stu hektarów, położony nad rzeczką Rawką między Rawą Mazowiecką, a Skierniewicami. Wszystkie budynki były zburzone w wyniku działań wojennych. Dotychczasowa właścicielka mieszkała w ocalałej piwnicy. Cały teren przekopany był szeregiem okopów i zarośnięty młodziakiem brzoźowym sięgającym do kolan. Więc nic dziwnego, że nieruchomość, będąca w tak opłakanym stanie, można było nabyć stosunkowo tanio. Na dodatek ojciec rozmawiając w zamieszkałej piwnicy z dotychczasową właścicielką nieruchomości, wśród nielicznych mebli, rozpoznał dwa fotele pożyczone od nas ze Skierniewic. Od słowa do słowa i okazało się, że użytkowniczką foteli jest daleką kuzynką ojca. Ułatwiło to kupno majątku.

Wkrótce zostały zakupione konie, a las przeorany. Przy pomocy własnego przedsiębiorstwa wybudowany został komplet budynków z gruzobetonu, krytych dachówką lub eternitem. Budynek mieszkalny posiadał posadzkę, łazienkę, lokalne centralne ogrzewanie, luksusowe urządzenia wnętrza. Na zewnątrz był to mały jednopiętrowy pałacyk, z gankiem, kolumnami, balkonami i wieżyczkami. Przed budynkiem urządzono duży okrągły klomb zasadzony różami, a otoczony szeroką drogą dla zajeżdżających powozów. W stajni były cztery konie robocze, dwa wyjazdowe i rasowy ogier do konnej jazdy.

Po doprowadzeniu nieruchomości do kwitnącego stanu, ojciec mój zamienił go na dwie kamienice czynszowe w Poznaniu, po czym, w ciągu roku, jeździł po całym kraju poszukując czegoś odpowiedniego do nabycia. Ojczulek bowiem dał sobie słowo, że musi odzyskać lekkomyślnie stracony w młodości majątek otrzymany w spadku. Wkrótce też kamienice zostały sprzedane, a za uzyskany stąd kapitał zakupiony został niepodzielny udział w jednej szóstej części dużego majątku leśnego na Wołyniu.

Stało się to możliwe tylko dzięki temu, że sprawy tego majątku były bardzo zawikłane. Współwłaścicielem ojca była grupa żydów, występująca pod firmą swego współnika, sędziego Sądu Najwyższego. Drugim współwłaścicielem była obywatelka radziecka, bez której zgody nie można było przedsięwziąć żadnych transakcji i zmian hipotecznych.

Hipoteka była obciążona zaległymi należnościami podatkowymi. Trzeci współnik mieszkał w majątku. Był to Rosjanin, były właściciel szeregu majątków, które jednak pozostały po radzieckiej stronie granicy. Ocalała tylko ta jedna najmniejsza i najbiedniejsza nieruchomość ziemską.

W sosnowym lesie przeważały kopalniaki, mniejsze partie lasu liściastego stanowiła osika nadająca się na papierówkę. Ziemi ornej prawie nie było. Ziemie majątkowe pokryte lasem tworzyły szachownicę z terenami rolnymi aż trzech wsi.

W czasie tak zwanej „swobody”, to jest po zajęciu tych terenów przez Czerwoną Armię, w latach 1919 i 1920, ludność wsi zajęła część terenów majątkowych, wycinając drzewa i rozszerzając enklawy własnych gruntów kosztem terenów majątkowych. W końcowym wyniku nikt nie potrafił ustalić pierwotnych granic działek rolnych, z czego wynikł spór o ziemię, którą użytkowali gospodarze rolni, pozostawiając dziedzicowi opłacanie podatków.

Wobec całkowitego braku służby leśnej, szerzyła się bezkarnie defraudacja leśna. Mieszkańcy wsi jawnie jeździli do lasu po drzewo na opał bądź na budulec, jak po swoje. Z przytoczonych względów, udało się memu ojcu kosztem dwóch kamienic zostać współwłaścicielem majątku, o powierzchni pięćdziesięciu kilometrów kwadratowych.

Po ośmiu latach ciężkiej pracy ojciec mój doprowadził wszystkie sprawy majątkowe do porządku. Dokonana została komasacja. Gospodarze z sąsiadujących wsi użytkowali poletka położone w lesie, płacąc jednak niewielki czynsz dzierżawny ściągany nie dla zysku, lecz dla udokumentowania własności ziemi. Wspólnicy zostali rozdzieleni. Zorganizowano straż leśną i defraudacje ustały. Początkowa wrogość wsi stopniowo zmieniła się w przyjaźń.

Włościanie zwracali się do ojca z prośbami o rady w zawilszych sprawach natury prawnej i w sprawach związanych z prowadzeniem gospodarstw. W wyniku podziału pozostało nam przeszło dwa tysiące hektarów ziemi, z czego tylko dwieście hektarów stanowiły rola i pastwiska, reszta była porośnięta lasem. Nie było żadnych budynków na terenie majątku. Był to okres odmawiania sobie wszystkiego.

Zajmowanie się majątkiem uniemożliwiało memu ojcu wykonywanie pracy zarobkowej, a majątek nie tylko nie dawał żadnego dochodu, lecz wręcz przeciwnie - wymagał stałych wkładów inwestycyjnych i gotówki na opłacenie dziesięciu gajowych. Przy tym las był pod ochroną, nie wolno było dokonywać wyrębów. Dopiero w związku z komasacją i podziałem można było wyciąć pewne partie lasu na pokrycie wydatków.

W tym okresie czasu ojciec mój poważnie się zadłużył, ponadto musiał pozbyć się wszelkich kosztowności. Dopiero po doprowadzeniu majątku do porządku osadził w nim administratora, a sam podjął się kierownictwa budowy huty szkła pod Sandomierzem. Został dyrektorem technicznym huty z wynagrodzeniem miesięcznym dwa tysiące złotych.

Gdy wkroczyły wojska radzieckie w 1939 roku, ojciec był po prostu zachwycony ogromną zmianą na korzyść, w porównaniu z wspomnianym przez siebie obrazem niezdyscyplinowanych, źle umundurowanych i zaniedbanych oddziałów z końca pierwszej wojny światowej i okresu rewolucji. Ojciec mój był z przekonań demokratą. Zawsze traktował z życzliwością zależnych od siebie prostych ludzi. Zawsze powtarzał, że nie jest niczyją zasługą, że się urodził w panującej warstwie społecznej i wobec tego ludzi należy traktować jak braci.

Po drugim aresztowaniu ojca, ludność okolicznych wsi złożyła do władz petycję, opatrzoną około dwustu podpisami, zapewniając w niej, że nie był on wyzyskiwaczem i, że należy go zwolnić. Jednak ta zbiorowa prośba nie odniosła zamierzonego skutku. Ojciec mój został przewieziony do obozu w Starobielsku, gdzie nie był jednak zmuszany do pracy, prawdopodobnie ze względu na swój zaawansowany wiek. Wkrótce przeniesiono go do obozu w Katyniu, gdzie zginął wraz z innymi współtowarzyszami niedoli. „Nazywa się trudno”, był to przecież okres wojny, która pochłonęła miliony niewinnych ofiar.

Przykro mi jednak, że tamci Polacy z Katynia, takie same ofiary mordu zbiorowego, jak męczennicy z innych koncentracyjnych obozów śmierci, dlatego tylko, że przypisuje się im poglądy polityczne, wrogie idei socjalizmu, napiętnowani są kłutwą milczenia (autor pamiętnika zmarł w dniu 14 marca 1986 roku).

Na pewno wśród nich nie brakło dobrych patriotów i ludzi światłych, tak jak mój ojciec, przychylnie usposobionych do zachodzących zmian polityczno - społecznych. Jakież są przesłanki, by na

przykład lekarzy, nauczycieli, urzędników, oficerów rezerwy zmobilizowanych w 1939 roku, posądzając o sympatie do faszyzmu, czy sanacji.

A czy w Oświęcimiu lub w Treblince, nie przebywała tam pewna ilość osób osadzona tam za przeróżne „machlojki” i nadużycia gospodarcze, a więc nie zasługujących na traktowanie ich na równi z bohaterami walki z faszyzmem. Znam wielu dobrych obywateli Polski Ludowej, zajmujących odpowiedzialne stanowiska, a wywodzących się ze środowisk przedwojennej inteligencji, a nawet rekrutujących się z grona dawnych „piłsudczyków”.

Ojciec mój był takim samym dobrym Polakiem i taką samą niewinną ofiarą wojny, jak wielu, wielu innych. Poza tym na marne poszły długoletnie wyrzeczenia, praca i energia włożona przez ojca w dorobienie się nieruchomości ziemskiej i uporządkowanie jej tylko po to, by w końcu została upaństwowiona, bez jakiegokolwiek odszkodowania.

Dla mnie, historia wysiłków i osiągnięć mego ojca była pierwszą poważną lekcją pogłądowo pouczającą, że nie należy zbyt wielkiej wagi przypisywać dobrom materialnym stanowiącym naszą prywatną własność. Nie warto tracić czasu i energii na gromadzenie zasobów materialnych, powyżej granic ustalonych potrzebami życia codziennego swoimi i swoich bliskich, na wysokości uwarunkowanej ogólnym poziomem zamożności społeczeństwa, tradycjami środowiska i poziomem kultury osobistej.

Rozdział VI

„Białe niedźwiedzie”

Po rozejrzeniu się w wagonie stwierdziłem, że ze znajomych mi osób, oprócz naszej rodziny, jedzie również i ów emerytowany urzędnik z córką, za której pośrednictwem mój brat poznał zmarłą żonę Anię. Wywożeni byli jako rodzina zawodowego oficera.

Pozostali towarzysze podróży byli nieznani mi osobiście członkami rodzin policjantów lub osadników wojskowych, rolnicy ukraińskiej bądź białoruskiej narodowości, których członkowie rodzin byli sołtysami itp.

Po dobie postoju podłączono dołączono nasz wagon do zbiorowego pociągu, który odszedł w kierunku Równego, gdzie na dworzec przyszła rodzina mojej żony, która przyniosła tobolek z jej osobistymi rzeczami i jeszcze pewien zapas wiktuałów na drogę.

Pociąg ruszył do dawnej granicy polsko - radzieckiej, na której przeładowano nasz transport do pociągu szerokotorowego. Do pięćdziesięciotonowego, krytego wagonu towarowego załadowano łącznie osiemdziesiąt dwie osoby, więc było ciasno. W wagonie na obydwu jego końcach i w środku pozostawiono trzy miejsca w kształcie kwadratów, w których ułożono bagaże i po których można było się poruszać, pomiędzy nimi ustawione były dwa rzędy półek z grubych desek, służących za miejsce do spania. Na jednych pułkach ulokowały się rodziny polskie, na drugich białoruskie i ukraińskie. W zasadzie wszyscy w ciągu całych dni wylegiwali się na półkach, wstając tylko od czasu do czasu dla rozprostowania nóg i rozruszania kości. Taka organizacja jazdy podyktowana została brakiem dostatecznej ilości wolnego miejsca.

Na środku wagonu stał żeliwny piecyk i dziura w podłodze pełniąca rolę ubikacji. Panie zawiesiły perkalową firankę zasłaniającą to miejsce przed wzrokiem podróżnych. Jednak odgłosów wydobywających się zza firanki nie dało się zagłuszyć, co sprawiało mężczyznom niejaką uciechę, a panie wprowadzało w zakłopotanie.

Drzwi wejściowe zostały zaryglowane, a każdego wagonu pilnował wojskowy wartownik z karabinem w ręku. Trzy razy na dobę drzwi się otwierały i z wagonu wychodziły dwie, trzy osoby, na zmianę coraz to inne, z kubłami po prowiant oraz po zimną i gorącą wodę. Otrzymywaliśmy zazwyczaj jakąś zupę i razowy chleb. Wrzątek zużywany był na herbatę. Nie dbaliśmy o jedzenie, którego duże zapasy wzięliśmy ze sobą, wody jednak na ogół brakło, co uniemożliwiało nam przyzwoite mycie się.

Panie krępowały się rozebrać przy mężczyznach w celu umycie się. Nic dziwnego, że już po paru dniach poczułem, że coś mnie gryzie, zdjąłem więc z siebie koszulę i zabiłem gryzącą mnie wesz. Była to pierwsza, lecz nie ostatnia wesz w moim życiu. Panie były zgorszone moim postępkiem, bowiem wołały drapać się cichaczem niż przyznać, że je oblażył wszy. W drodze zaszło parę wydarzeń, które utkwiły mi dobrze w pamięci. Wszyscy wiedzieli, że ja z Żenią stanowimy młode małżeństwo, dla którego ta podróż jest podróżą poślubną. To też dokuczano nam niemiłosiernie, gdy w nocy zarwała się deska pod nami uderzając boleśnie kogoś leżącego na niższej półce do spania.

Druga żona mego ojca była rozpieszczoną starszą kobietą, która bardzo dbała o swe zdrowie. Przyzwyczajona była korzystać z nocnika, a następnie oglądać jego zawartość. Pewnego razu, gdy weszła za firankę, po pewnym czasie firanka zaczęła się gwałtownie ruszać, po czym wyłoniła się za niej wypięta goła pupa. Wszyscy wybuchnęli wesołym śmiechem, po czym „blada twarz” znów schowała się za firanką. Najbardziej dokuczał nam w drodze brak wentylacji, bowiem dziura w podłodze za firaneczką stale była zajęta. Nie wiedzieliśmy, dokąd nas wiozą. Prosiłem jednak w duchu Boga, by wywieziono nas jak najdalej. Bowiem przypuszczałem, że im na większym znajdziemy się bezludziu i im dalej od jakiegokolwiek władzy, tym więcej będziemy mieli swobody w swych poczynaniach.

Na razie jechaliśmy w kierunku wschodnim po terenie europejskiej części Związku Radzieckiego. Gdy znajdowaliśmy się na postoju gdzieś w rejonie Moskwy, wyrzuciliśmy przez dziurę w podłodze - sporą ilość skórek od chleba oraz zapleśniałych kawałków chleba. Ku ogólnemu zaskoczeniu i przerażeniu wyrzucane kawałki natychmiast zostały rozchwywane przez jakieś ręce ludzkie. Możliwe, że ktoś zebrał odpadki żywności na przykład dla świń, my jednak przez wiele lat karmieni propagandą antyradziecką byliśmy przekonani, że jest to widomy znak skrajnego głodu, na który i my wkrótce będziemy skazani. Mieliśmy duży zapas dobrego jedzenia, więc przykre wrażenia szybko minęło.

Nasza podróż trwała już tydzień. Przez małe okienko widziałem, że jedziemy przez góry Ural. Po następnym tygodniu jazdy zatrzymaliśmy się w szczerym polu. Otworzono wagony i wyładowano nas z nich. Zdziwiło nas, że choć była to już połowa kwietnia, na dworze panował srogi mróz, a cały teren jak, okiem sięgnąć pokryty był grubą warstwą śniegu.

Do pociągu podjeżdżały samochody ciężarowe, na które załadowywano po kilka rodzin z ich podręcznym bagażem. Naszą rodzinę wiozły dwa samochody, a to ze względu na wyjątkowo dużą ilość zabranych przez nas rzeczy. Samochodami jechaliśmy przeszło dwie godziny, po czym zostaliśmy wraz ze swymi tobołami wysadzeni na szerokiej drodze w kołchozie. Oczom naszym przedstawił się widok nie codzienny.

Z Archiwum SGP